

ВЕЛИКА СРБИЈА

ISSN 1452-9165

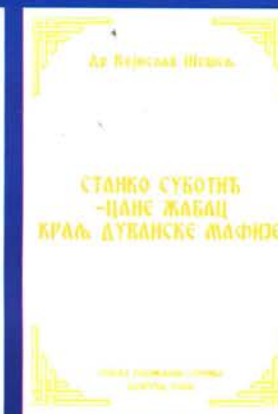
НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ОКТОБАР 2010. ГОДИНЕ
ГОДИНА XXI, БРОЈ 3415

Учесници међународног
научног скупа поручили:

**ЗАУСТАВИТЕ УБИЈАЊЕ
ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА**

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Српска радикална странка

За издавача

др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник

Елена Божић-Талијан

Заменик главног и одговорног уредника

Марина Томан

Помоћник главног и одговорног уредника

Момир Марковић

Редакција

Иван Нинић, Борис Алексић,
Душан Марић, др Никола Жутић,
Слађан Мијаљевић, мр Дејан Мировић,
мр Александар Мартиновић,
Будимир Ничић, Амџад Мигати,
Огњен Михајловић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић,
Љубинка Божовић, Драгица Томић

Лектура и коректура

Ивана Борац

Техничко уређење

Северин Поповић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника

Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешељ,
Милорад Мирчић, Гордана Поп-Лазич,
Драган Тодоровић, Мирко Благојевић,
Душко Секулић, Зоран Красић,
Паја Момчилов, Наташа Јовановић

Штампа

ДОО „Драгић”, Зрењанин

Ђорђа Јоановића 20,

23000, Зрењанин, тел. 023/535-491

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
329(497.11)

ВЕЛИКА СРБИЈА : новине српске радикал-
не стране / главни и одговорни уредник
Елена Божић-Талијан. - Год. 1, - бр. 1 (12. јул
1990)-Београд : Српска радикална странка,
1990-. 30 cm

Месечно

ISSN 1452-9165 = ВЕЛИКА СРБИЈА
COBISS.SR-ID 19291650

Стоп хашкој тиранији

- Још један покушај
убиства Војислава Шешеља

2

Стоп хашкој тиранији

- Да ли је режим саучесник
у покушају убиства Војислава Шешеља

5

Посланици СРС-а упозоравају

- Зауставите убијање Шешеља

9

Комадање Србије

- Капитулантска политика Бориса Тадића

Председник СРС-а поручује:

- Вашингтон и Лондон
желе моју смрт

11

Међународни научни скуп

- Аргументима против
монтираног процеса

13

ЕУ против Републике Српске

- Брисел укида Републику Српску

Интервју др Михаил Васиљевич Јемељанов

- Забринути смо за
Шешељев живот

41

Интервју Константин Фјодорович Затулин

- Шешељ опасан противник

42

Обраћање руској јавности

Генадија Андријевича Зјуганова

- Спасити живот политичком затворенику

43

Интервју Сергеј Никоалевич Бабулин

- Шешељ је понос свих руских патриота

44

Писмо амбасадорима и Савету безбедности

- Кршење процесних и људских права
Војислава Шешеља у Хагу

48

Јединство српских радикала

- Осми отаџбински конгрес СРС-а

54

Јединство српских радикала

- Резолуција Осмог отаџбинског конгреса
Српске радикалне странке о осуди режимске
политике по питању Косова и Метохије

61

Још један покушај убиства Војислава Шешеља

- *Према извештају лекара, Војислав Шешељ је у таквом здравственом стању да је у опасности да доживи мождани или срчани удар. Председнику Српске радикалне странке трибунал је ускратио неопходну и адекватну здравствену заштиту, коју није имао ни Слободан Милошевић, што је имало трагичне последице по његов живот*

Здравствено стање проф. др Војислава Шешеља је, према мишљењу лекара, озбиљно угрожено. Председник Српске радикалне странке у Притворској јединици Хашког трибунала има проблема са аритмијом, тахикардијом, повишеним крвним притиском, али и третманом затворских лекара, које не задовољава ни основна начела медицинске етике.

Др Шешељ, који има проблема са аритмијом, тахикардијом и повишеним крвним притиском, по налогу затворских лекара у Хагу, 17. септембра 2010. године, одведен је у болницу, где је на њему, у циљу лечења, примењена електроконверзија, тј. метода којом се у општој анестезији кроз грудни кош пацијента даје струјни удар како би се срце вратило у нормалан (синусни) ритам. Међутим, електроконверзија није била успешна. Према мишљењу лекара, пацијент у таквом стању је у опасности да доживи мождани или срчани удар.

Комитету за одбрану Војислава Шешеља је 15. и 24. септембра 2010. године стигао стручни медицински извештај о здравственом стању проф. др Војислава Шешеља који су саставили еминентни кардиолози Специјалне болнице за срце и крвне судове „Острог“ у Београду. Лекари упозоравају да је Шешељ животни угрожен. „Након сазнања да након покушаја конверзије ритма није дошло до побољшања здравственог стања пацијента Војислава Шешеља, те да се његов пулс у мировању креће између 140 и 150 откуцаја у минути, што је декланширајући фактор ризика за настанак тромбоемболијских компликација, напрасне срчане смрти и даљег погоршања функционалног стања срца, износимо захтев за ангажовањем независног тима стручњака у циљу предузимања радикалног лечења и спречавања компликација са потенцијално фаталним исходом“, наводи се у експертском извештају лекара кардиолога.

О погоршању здравственог стања Војислава Шешеља обавештен је и председавајући судија Жан-Клод Антонети. Правни саветник Војислава Шешеља, Борис Алексић у писму упозорава Антонетија да се Шешељево здравствено стање погоршало упркос лековима које узима према упутствима затворских лекара. Изражавајући забринутост, Алексић подсећа да је Шешељу ускраћена неопходна и адекватна здравствена заштита, коју није имао ни бивши председник Србије и СРЈ Слободан Милошевић, што је имало трагичне последице. Он такође поставља питање да ли МКСЈ, у настојањима да уштеди новац који му је одобрен за рад, мора да штеди на лечењу.

„Наравно, највећи део ових средстава је намењен тужилаштву, али право на живот је свакако важније од путних трошкова. Уосталом, оно је, као што знате, загарантовано чланом 3. Опште декларације о људским правима Генералне скупштине ОУН, чланом 2. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода Савета Европе, као и чланом 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима“, наводи се у писму.

Комитет за одбрану Војислава Шешеља добио је такође анализу угледних стручњака Руске академије наука под називом „Зауставити убијање Војислава Шешеља - специјална операција Хашког трибунала за убиство Шешеља улази у завршну фазу“.

У анализи коју је потписао проф. Александар Мезјајев наводи се да је лекар у притворској јединици Трибунала и даље др Паулус Фалке, који је имао улогу у убиству Слободана Милошевића.

Фалке је, како је наведено, са начелником затвора Мак Фаденом манипулисао с анализама крви Милошевића и неколико месеци крио информације о резултатима. Одговоран је и за фалсификовање других информација, укључујући и вођење два картона о издавању лекова.

Писмо правног саветника Бориса Алексића о здравственом стању проф. др Војислава Шешеља упућено судији Антонетију

Поштовани господине Антонети,

Као правни саветник имам обавезу да Вас, уз дужно поштовање, обавестим да се здравствено стање проф. др Војислава Шешеља погоршало. Наиме, преко привилеговане комуникације телефонским путем 12. септембра 2010. године сазнао сам да др Шешељ, и поред лекова које према упутствима затворских лекара узима, има проблема са тахикардијом, аритмијом и крвним притиском.

Желим да Вас информишем да сам, забринут за његово здравље, самоиницијативно контактирао угледне лекаре у Србији које сам упознао с мени познатим подацима о здравственом стању професора Шешеља. Сматрао сам да је хитност веома важна јер тахикардија, аритмија и крвни притисак могу да доведу до озбиљних последица по здравље.

Исто тако, др Шешељу је пре извесног времена уз одређене изговоре ускраћена неопходна стоматолошка интервенција.

Подсећам Вас да је, према мишљењу стручњака, неадекватно лечење бившег председника Србије и Савезне Републике Југославије Слободана Милошевића имало трагичне последице.

Како је у јавности објављено, Међународни кривични суд за бившу Југославију (МКСЈ), настоји да уштеди новац који му је одобрен за рад. Али поставља се питање да ли мора да се штеди на лечењу. Буџет МКСЈ за период 2010–2011. године износи 301,895,900 америчких долара (податак преузет са адресе: <http://www.icty.org/sid/325>). При том, најмање 33 државе у свету, Европска унија и 10 невладиних организација, међу којима су Карнегијева и Рокфелерова фондација као и Сорошев фонд, додатно финансирају МКСЈ (податак преузет са адресе: <http://www.icty.org/sections/AbouttheICTY/SupportandDonations>)

Наравно, највећи део ових средстава је намењен тужилаштву, али право на живот је свакако важније од путних трошкова. Уосталом, оно је, као што знате, гарантовано чланом 3. Опште декларације о људским правима Генералне скупштине ОУН, чланом 2. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода Савета Европе, као и чланом 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

Поред тога, знам да је Претресно веће III, којим Ви председавате, већ затражило да проф. др Војислав Шешељ буде прегледан од стране лекара специјалиста, међутим сматрам да извештај угледних српских лекара може да буде само од помоћи.

Као прилог Вам шаљем мишљење српских лекара о тренутном здравственом стању проф. др Војислава Шешеља.

Уверен сам да ћете моје писмо схватити као добронамерно.

С поштовањем,
Борис Алексић, с. р.,

Правни саветник проф. др Војислава Шешеља

У Београду,
16. септембра 2010. године

ОСТРОГ
 Специјална болница за срце и крвне судове

Uvidom u postojeću dostupnu medicinsku dokumentaciju pacijenta Vojislava Šešelja, staru godinu dana, njegovu istoriju bolesti i rezultate do sada sprovedenih ispitivanja i lečenja, ekspertski konzilijarni tim Specijalne bolnice za srce i i kрvne sudove "Ostrog", nastavne baze Medicinske akademije US Medical School u Beogradu daje

KONZILIJARNO EKSPERTSKO MIŠLJENJE KARDIOLOGA

Radi se o pacijentu sa multipim faktorima rizika za nastanak kardiovaskularnih oboljenja (muški pol, starosno doba, gojaznost, hiperlipoproteinemia, arterijska hipertenzija, porodično opterećenje za koronarnu bolest, odnosno naprasnu srčanu smrt, izražen hronični stresni sindrom), za koje je dokazano da povećavaju verovatnoću nastanka neželjenih KV događaja i da se ona opisuje ekspanzionizacijom krivuljom u funkciji vremena.

Kod pacijenta su verifikovana sledeća stanja, oboljenja i poremećaji:

- Hypertensio arterialis essentialis, dugo neredovno lečena i neadekvatno kontrolisana, sa čestim varijacijama posebno tokom 2008. godine, koja je, u odsustvu značajnih valvularnih promena, verovatno glavni uzrok proširenja leve pretkomore, potvrđene ehokardiografskim pregledom pre nešto više od godinu dana;
- Arrhythmia absoluta (Fibrillatio atriorum) paroxysmalis, koja se može smatrati direktno povezanom sa prethodno citiranim ehokardiografskim nalazom dilatirane leve pretkomore, sa manjim ili većim potencijalnim doprinosom digestivne komponente; ovaj poremećaj ritma udružen je sa povišenim rizikom razvoja CVI, sa jedne strane, a sa druge, dovodi do strukturalnih oštećenja miokarda i potencijalnih novih neželjenih kardiovaskularnih događaja;
- Arrhythmia extrasystolica ventricularis
- Hyperlipoproteinemia IIb
- Asthma bronchiale
- Replhux oesophagitis
- Discopathio C5-C6
- Haemangioma hepatis
- Status post operationem herniae inguinalis bil (2003.)

Povremeno su registrovane i povišene vrednosti glikemije, granično više vrednosti T3, blago povišene transaminaze.

Imajući u vidu trajanje, težinu i prirodu kardijalnih oboljenja i poremećaja, ali i drugih pratećih bolesti, konzilijum smatra da je kod pacijenta, prema principima „Evidence Based Cardiology“ i „Dobre kliničke prakse“, neophodno sprovesti dopunska ispitivanja koja bi omogućila evaluaciju sadašnjeg kardijalnog stanja (ehokardiografija, 24h holter EKGa i krvnog pritiska, eventualno i elektrofiziološko

ispitivanje, procena koronarne cirkulacije, procena oštećenja ostalih target organa), ali i dodatno ispitivanje gornjeg digestivnog trakta (RTG snimak želudca u Trendelenburgu, ezofagogastroduodenoskopija sa pregledom na HBP), endokrinog sistema (hormonski status tireodne žlezde, produženi OGTT, dnevni profil glikemije, HbA1C), već ranije od strane hirurga indikovani ehotomografski pregled abdomena, male karlice i inguinalne regije, kao i pregled neurologa i pulmologa.

Stoga ovaj konzilijum predlaže angažovanje nezavisnog konzilijarnog tima lekara potrebnih specijalnosti, sastavljen od eminentnih stručnjaka iz Srbije, Rusije i nekih drugih zemalja, na osnovu čijeg mišljenja bi se odredio obim i redosled dopunskih ispitivanja, sve u cilju objektivizacije stanja i potrebe za dopunskim invazivnijim metodama dijagnostike i lečenja (elektrofiziološko ispitivanje, ablacija?)

Beograd, 15. 09. 2010.

Prof. dr. Milošan Bojić
internista-kardiolog

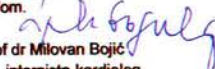

Doc. dr. sci. med. Prim. Zora Naumović
internista-kardiolog

Doc. dr. sci. med. Milorad Štjivić
internista-kardiolog

Nakon saznanja da nakon pokušaja konverzije ritma nije došlo do poboljšanja zdravstvenog stanja pacijenta Vojislava Šešelja, te da se njegov puls u mirovanju kreće između 140 i 150/min, što je deklarišući faktor rizika za nastanak tromboembolijskih komplikacija, naprasne srčane smrti i dalje pogoršanje funkcionalnog stanja srca, to je naš zatev za angažovanje nezavisnog tima stručnjaka još opravdaniji, sve u cilju preduzimanja radikalnog lečenja i sprečavanja komplikacija sa potencijalno fatalnim ishodom.

Beograd, 24. 09. 2010.

Prof. dr. Milošan Bojić
internista-kardiolog

Doc. dr. sci. med. Prim. Zora Naumović
internista-kardiolog

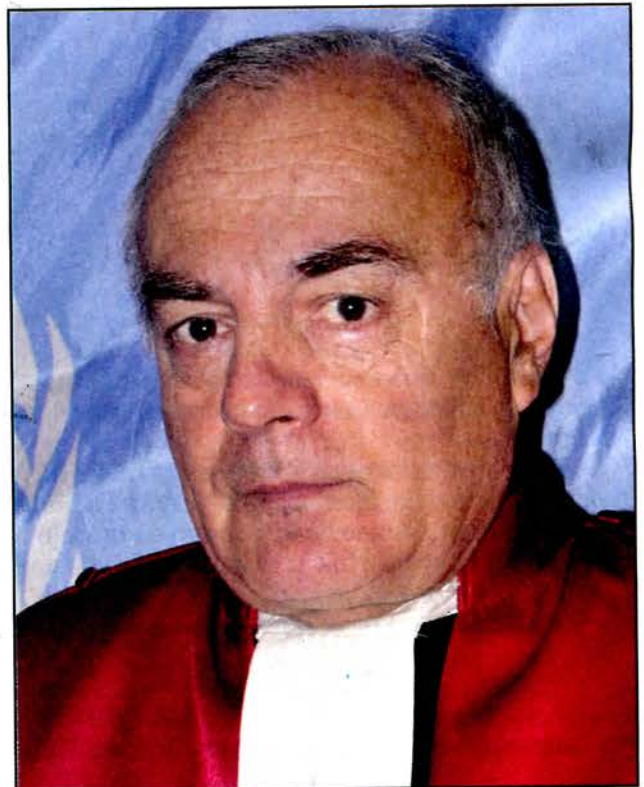

Doc. dr. sci. med. Milorad Štjivić
internista-kardiolog

Независна медицинска експертиза може показати да су проблеми са срцем изазвани вештачки, а свако намењање резултата треба третирати као покушај скривања вештачких узрока погоршања срчане функције, навео је Меџајев и додао да је неопходно мобилисати све ресурсе да би се спречило убиство, које се спрема.

„Невероватно је да трибунал, односно секретаријат тог суда одбија да изврши медицинску експертизу, коју је претресно веће, којим председава судија Жан-Клод Антонети, наложило још у јулу“, каже Алексић.

Према Алексићевим речима, управо је Паулус Фалке убеђивао Војислава Шешеља да се не појави на статусној конференцији 21. септембра, „вероватно како не би могао да упозори и судско веће на челу са председавајућим судијом Антонетијем, али и светску јавност, о сопственом здравственом стању, колико је оно озбиљно угрожено. О неадекватној здравственој заштити сведочи и податак да је Паулус Фалке у августу и септембру истицао да Шешел нема здравствених проблема, да би 17. септембра хитно био одведен у болницу и над њим била изведена електроконверзија.

Говорећи о угрожености живота председника Српске радикалне странке, Алексић подсећа да се још раније појавила лажна информација трибунала да Војислав Шешел има здравствених проблема, наводно, због гојазности и због масне јетре, што се показало нетачним. „Касније се показало да је кувана храна, дакле храна бољег квалитета коју је др Шешел јео у Хашком трибуналу, била са одређеним додацима, да се његова крвна слика погоршала, посебно ензими јетре. Војислав Шешел је почео да сумња да га трују преко те хране и прешао је на конзервирану, храну лошијег квалитета. После неколико дана, његова крвна слика се поправила. Како је то могуће, кад је конзервирана храна, лошијег квалитета. Ту се одмах појављује сумња да се нешто лоше десило, и Уједињене нације имају обавезу, посебно Савет безбедности као орган који је формирао Међународни кривични трибунал за бившу Југославију, да спроведу истрагу о томе и да испитају све околности везано за тај детаљ“.

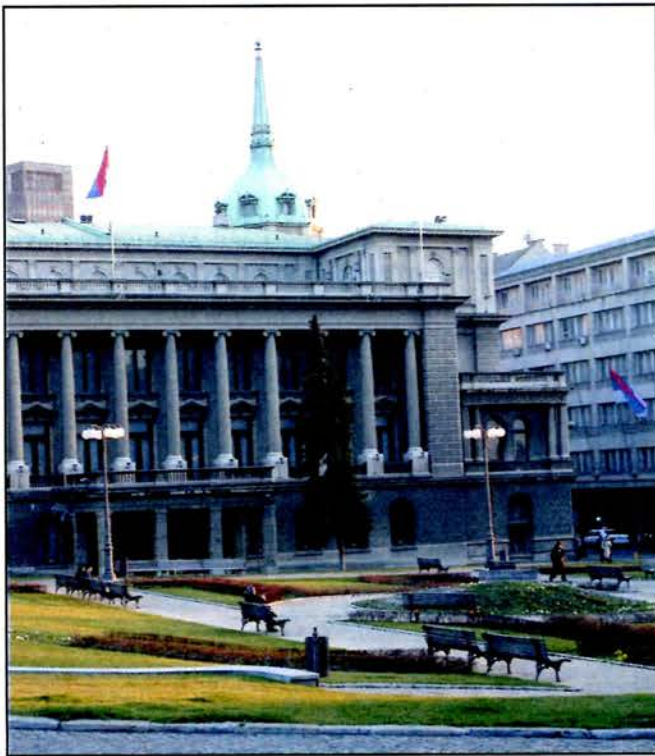
Да ли је режим саучесник у покушају убиства Војислава Шешеља?

- *Комитет за одбрану Војислава Шешеља затражио је смену начелника ВМА Миодрага Јевтића јер је одбио да омогући пружање стручне медицинске помоћи др Војиславу Шешељу, чији је живот, по мишљењу лекара, угрожен. Уместо да реагује по овим захтевима, режим обмањује јавност и постаје саучесник оних који угрожавају живот Војислава Шешеља. Поставља се питање којим се то начелима руководе органи државне управе, када мимо правила струке, политичке неутралности и непристрасности онемогућавају једном грађанину да оствари право на адекватну здравствену заштиту*

У слепој послушности налозима Хашког трибунала, режим у Србији превазилази чак и захтеве који му се испостављају, самоиницијативно се придружујући злостављању др Војислава Шешеља у трибуналу. Последњи у низу таквих поступака везан је за начелника Војномедицинске академије у Београду. Режим брутално обмањује јавност пласирајући неистине поводом захтева Комитета за одбрану Војислава Шешеља за смену генерал-мајора Миодрага Јевтића. Уместо да реагује по овим захтевима, режим постаје саучесник оних који угрожавају живот Војислава Шешеља. Поставља се питање којим се то начелима руководе органи државне управе, када мимо правила струке, политичке неутралности и непристрасности онемогућавају једном грађанину да оствари право на адекватну здравствену заштиту.

Комитет за одбрану Војислава Шешеља упутио је Министарству одбране, председнику Републике и влади захтев за разрешење начелника Војномедицинске академије генерал-мајора Миодрага Јевтића. Такође, Посланичка група Српске радикалне странке поднела је предлог Одбору за здравство и породицу да заузме став поводом непрофесионалног, неетичког понашања начелника ВМА. Захтев је упућен након што Јевтић, кршећи закон, кодекс медицин-

ске етике и међународне норме, није дозволио кардиологу ВМА Здравку М. Мијаиловићу да пружи помоћ Војиславу Шешељу који се налази у притворској јединици Хашког трибунала и чији је живот по мишљењу лекара угрожен.

Како се наводи у захтеву за смену начелника ВМА, „др Шешељ, који има проблема са аритмијом, тахикардијом и повишеним крвним притиском по налогу затворских лекара у Хагу, 17. септембра 2010. године, одведен је у болницу, где је на њему у циљу лечења примењена електроконверзија, тј. метода којом се у општој анестезији кроз грудни кош пацијента даје струјни удар како би се срце вратило у нормалан (синусни) ритам. Међутим, електроконверзија није била успешна. Према мишљењу лекара, пацијент у таквом стању је у опасности да доживи мождани или срчани удар. Будући да је кардиолог др Здравко М. Мијаиловић раније као лекар одређен од стране МКТЈ и да је већ једном боравио у Хагу, обавио преглед Војислава Шешеља и 16. октобра 2009. године о томе саставио стручни медицински извештај (кардиолошку евалуацију), чланови Комитета ступили су у контакт са њим“.

Према речима правног саветника председника Српске радикалне странке Бориса Алексића, др Мијаиловића је Комитет контактирао персонално као стручњака, а не као лекара ВМА. „Уосталом, он је у МКТЈ боравио као медицински стручњак - кардиолог, а не као представник ВМА“, наглашава Алексић и додаје да је приликом разговора др Мијаиловић изразио спремност да помогне др Шешељу на најбржи могући начин, али је замолио да се контактира начелник ВМА Миодраг Јевтић како би му дао дозволу.

Због хитности, тј. тешког здравственог стања Војислава Шешеља чланови Комитета ступили су у телефонски контакт са Миодрагом Јевтићем 21. септембра 2010. године. „Када смо саопштили податке господину Јевтићу, он је одговорио следеће: – Дакле, откуд ви знате да је Шешељ болестан, да ли сте ви лекари? То је било прво, а затим је изнео захтев да се њему достави комплетна документација из Хашког трибунала, документација која је у највећем делу поверљива, па ће након тога он одлучити шта и како може да се уради. Скренута му је пажња да је хитност од највећег значаја, скренута му је пажња да је обављена електрокон-

верзија, дакле, да није шала у питању, јер након те методе пацијенту може да прети мождани удар. Међутим, он се оглушио о те наше апеле и одбио помоћ. Дакле, један застрашујући, неетички, неморалан потез начелника ВМА“, објашњава Борис Алексић.

Према његовим тврдњама, оваквим понашањем Јевтић је онемогућио пружање неопходне медицинске помоћи Шешељу, чији је живот, по мишљењу лекара, у опасности. Наиме, комитету је још 15. септембра 2010. године стигао стручни медицински извештај о здравственом стању проф. др Војислава Шешеља који су саставили еминентни кардиолози Специјалне болнице за срце и крвне судове „Острог“ у Београду, са чиме, је према речима Бориса Алексића, упознат и Миодраг Јевтић, као и са извештајем др Здравка М. Мијаиловића са ВМА из октобра 2009. године, у којем је истакнуто да постоји опасност од погоршања здравственог стања и напрасне смрти др Војислава Шешеља.

Како се наводи у захтеву за смену начелника ВМА, Јевтић је, одбијајући да омогући др Мијаиловићу да помогне др Шешељу, спречио лекара да пацијенту пружи хитну и потребну медицинску помоћ и на тај начин прекршио, између осталог, одредбе Закона о здравственој заштити, Кодекс професионалне етике Лекарске коморе Србије и друге правне норме које регулишу ову проблематику.

„Будући да се проф. др Војислав Шешељ, имајући у виду његово здравствено стање, у Притворској јединици МКТЈ налази у нехуманим условима, где му се под изговором уштеда у буџету МКТЈ ускраћују најосновније медицинске интервенције, Миодраг Јевтић је прекршио и члан 32. Кодекса којим се забрањују мучење и други понижавајући поступци или помагање у њима. У конкретном случају, он је као лекар одбио да се супротстави описаној пракси МКТЈ, која је у смрт одвела већ 16 Срба, међу којима и бившег председника Србије и СРЈ Слободана Милошевића“, истиче се у захтеву.

Министарство одбране лаже јавност

Комитет је након тога надлежном Министарству одбране, које именује начелнике ВМА и председнику Србије, који је врховни командант, упутио захтев за смену начелника ВМА. „Захтев је прихваћен у Председништву Србије, међутим Министарство одбране је одбило да прими тај захтев. Они су наводно донели једну интерну наредбу којом забрањују својим радницима да ставе пријемни печат на документ који ми подносимо. Пријемни печат је стављен у другим министарствима, пријемни печат је стављен у Председништву Србије, међутим Министарство одбране је одбило тако нешто да уради иако је оно такође део државне управе. Дакле и по томе се види како се Министарство одбране, које очигледно служи интересима НАТО пакта и Сједињених Америчких Држава, опходи према захтевима који су веома важни за заштиту здравља и живота наших грађана, у овом случају доктора Војислава Шешеља“, наглашава Алексић.

У свом бахатом понашању Министарство одбране је за тим отишло корак даље и саопштењем покушало да обмане јавност и заштити начелника ВМА тврдњама да Миодраг Јевтић није прихватио да пружи помоћ др Шешељу због тога што тим за одбрану није послао званичан захтев. „Они су у саопштењу навели такође да се тим за одбрану раније, дакле 2009. године, обраћао Министарству одбране са захтевом да доктор Мијаиловић пружи одређену помоћ Војиславу Шешељу, међутим, та информација није тачна. Ми никада ништа нисмо тражили од тог министарства, нити од ВМА. Прво, због тога што је доктор Мијаиловић одређен као стручњак од стране секретаријата трибунала у Хагу. Ту је налог Претресног већа III од 13. маја 2009. године, којим се налаже секретаријату трибунала у Хагу да имену-

је двојицу стручњака кардиолога који ће прегледати доктора Војислава Шешеља и дати своје мишљење. Ту је и читав низ докумената који су касније уследили, између осталог и поднесак секретаријата у којем они прилажу биографију доктора Мијаиловића, који је дошао у трибунал у Хагу не као представник Војномедицинске академије већ као стручњак кардиолог. Дакле, Министарство одбране није министарство одбране већ министарство лажи, они су намерно слагали грађане Републике Србије пуштајући овакве информације у јавност", наглашава Алексић.

Након што је Министарство одбране одбило да прими захтев, Комитет за одбрану обратио се Влади заједно са пропратним писмом упућеним премијеру Мирку Цветковићу. У писму које је потписао Шешељев правни саветник Борис Алексић наводи се да је Министарство одбране део државне управе и да има иста права и обавезе као и друга министарства. „Дакле, уколико се у свим другим министарствима Републике Србије, Генералном секретаријату председника Републике и свим осталим државним органима ставља пријемни печат на писмена грађана, поставља се питање због чега је то забрањено у Министарству одбране", наглашава се у писму и поставља питање „да ли је то забрањено само када је у питању Војислав Шешељ, чији је живот због неадекватног лечења угрожен у притворској јединици Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију у Хагу?" Подсећам вас да, према Закону о државној управи (Сл. гласник РС, бр. 79/2005) „органи државне управе поступају према правилима струке, непристрасно и политички неутрално и дужни су да сваком омогуће једнаку правну заштиту у остваривању права, обавеза и правних интереса.“ (члан 8.)

Посланичка група Српске радикалне странке поднела је Одбору за здравство и породицу предлог да заузме став поводом непрофесионалног и неетичког понашања начелника Војномедицинске академије Миодрага Јевтића, који је одбио да омогући пружање стручне медицинске помоћи доктору Војиславу Шешељу, чији је живот угрожен.

У наставку објављујемо захтев за смену начелника ВМА генерал-мајора Миодрага Јевтића у целини.

Захтев за смену начелника ВМА

Чланом 29. Закона о Војсци Србије наведено је да демократску и цивилну контролу оружаних снага врше, поред Народне скупштине Републике Србије, грађани и јавност.

Имајући то у виду, Комитет за одбрану Војислава Шешеља (у даљем тексту: Комитет) подноси захтев за разрешење начелника Војномедицинске академије генерал-мајора Миодрага Јевтића.

Миодраг Јевтић је својим понашањем прекршио закон, кодекс медицинске етике и међународне норме, што га чини недостојним за обављање функције начелника Војномедицинске академије и лекарске професије.

Као начелник Војномедицинске академије у Београду (у даљем тексту: ВМА), Миодраг Јевтић 20. септембра 2010. године није дозволио кардиологу др Здравку М. Мијаиловићу, запосленом на ВМА, да пружи помоћ проф. др Војиславу Шешељу, који се налази у Притворској јединици Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију (у даљем тексту: МКТЈ). Др Шешељ, који има проблема са аритмијом, тахикардијом и повишеним крвним притиском, по налогу затворских лекара у Хагу, 17. септембра 2010. године одведен је у болницу, где је на њему у циљу лечења примењена електроконверзија, тј. метода којом се у општој анестезији кроз грудни кош пацијента даје струјни удар како би се срце вратило у нормалан (синусни) ритам. Међутим, електроконверзија није била успешна. Према мишљењу лекара, пацијент у таквом стању је у опасности да доживи мождани или срчани удар.

Будући да је кардиолог др Здравко М. Мијаиловић раније као лекар одређен од стране МКТЈ и да је већ једном боравио у Хагу, обавио преглед Војислава Шешеља и 16. октобра 2009. године о томе саставио стручни медицински извештај (кардиолошку евалуацију), чланови Комитета ступили су у контакт са њим. Подсећамо да је др Здравко Мијаиловић у МКТЈ боравио као медицински стручњак – кардиолог, а не као представник ВМА.

Приликом разговора др Мијаиловић је изразио спремност да помогне др Шешељу на најбржи могући начин, али је замолио да контактирамо начелника ВМА Миодрага Јевтића како би му дао дозволу.

Због хитности, тј. тешког здравственог стања проф. др Војислава Шешеља, чланови комитета ступили су у контакт са Миодрагом Јевтићем телефонским путем 21. септембра 2010. године. Током разговора начелник ВМА је, на

констатацију правног саветника Бориса Алексића да проф. др Војислав Шешељ има здравствених проблема, одговорио: „Откуд знате? Да ли сте ви лекар?“

Подсећања ради, комитету је још 15. септембра 2010. године стигао стручни медицински извештај о здравственом стању проф. др Војислава Шешеља који су саставили еминентни кардиолози Специјалне болнице за срце и крвне судове „Острог“ у Београду, са чиме је упознат Миодраг Јевтић. Поред тога, комитет располаже и извештајем др Здравка М. Мијаиловића са ВМА из октобра 2009. године, у којем је истакнуто да постоји опасност од погоршања здравственог стања и напрасне смрти др Војислава Шешеља, што је познато Миодрагу Јевтићу.

У току разговора, на питање правног саветника Бориса Алексића да ли може да дозволи др Мијаиловићу да помогне др Шешељу, начелник ВМА Миодраг Јевтић је одговорио да МКТЈ треба прво њему да пошаље сву медицинску документацију о Војиславу Шешељу да би се он уверио да ли је др Шешељ стварно болестан, те да ће након тога одлучити шта да се уради. На упозорење правног саветника Алексића да тај процес може да потраје исувише дуго, те да МКТЈ третира такву врсту документације као поверљиву, начелник ВМА Миодраг Јевтић је одговорио да не може другачије.

Оваквим понашањем Миодраг Јевтић је онемогућио пружање неопходне медицинске помоћи проф. др Војиславу Шешељу, чији је живот, по мишљењу лекара, у опасности. Јевтић је, одбијајући да омогући др Мијаиловићу да помогне др Шешељу, спречио лекара да пацијенту пружи хитну и потребну медицинску помоћ.

На овај начин Миодраг Јевтић, начелник ВМА, прекршио је одредбе Закона о здравственој заштити (Службени гласник РС 107/05) а нарочито чланове 25, 26, 27, 28 и 29, којима се гарантују људска права и вредности у здравственој заштити. Миодраг Јевтић је онемогућио проф. др Војиславу Шешељу да оствари право на доступност здравствене заштите, право на информисање, право на обавештавање, право на слободан избор, као и друга права гарантована наведеним законом.

Миодраг Јевтић је, онемогућивши пружање помоћи проф. др Војиславу Шешељу, прекршио и Кодекс професионалне етике Лекарске коморе Србије (у даљем тексту: Кодекс), а посебно чланове 4, 5, и 6.

Будући да се проф. др Војислав Шешељ, имајући у виду његово здравствено стање у Притворској јединици МКТЈ, налази у нехуманим условима, где му се под изговором уштеда у буџету МКТЈ ускраћују најосновније медицинске интервенције, Миодраг Јевтић је прекршио и члан 32 Кодекса којим се забрањују мучење и други понижавајући поступци или помагање у њима. У конкретном случају, он је као лекар одбио да се супротстави описаној пракси МКТЈ која је у смрт одвела већ 16 Срба, међу којима и бившег председника Србије и СРЈ Слободана Милошевића. Уместо тога, Миодраг Јевтић је помогао да МКТЈ настави са таквом праксом, која заточене у притворској јединици често доводи до ивице живота и смрти. Неадекватно лечење притвореника од стране затворских лекара, фалсификовање здравствених извештаја, вођење дуплих здравствених картона и документације и слично су, на жалост, део праксе МКТЈ. Уједињене нације ће пре или касније све то морати детаљно да испитају.

Поред тога, према Кодексу (члан 16), лекар има обавезу да се супротстави нестручним, незаконитим и криминогеним циљевима. Када је у питању пракса МКТЈ у третирању српских притвореника, она је и нестручна, и незаконита, и криминогена, али то значи да подршка лекара из Србије болеснима и немоћнима у Притворској јединици МКТЈ мора да буде брза и потпуна.

Миодраг Јевтић се није супротставио наведеној пракси МКТЈ. Да ли због тога што је члан Америчког удружења војних хирурга, како стоји у његовој биографији? Подсетимо се да је у јавности у више наврата објављено да се у америчким базама широм света муче киднаповани људи, да је у Гвантанаму спровођена тортура над притвореницима уз присуство америчких војних лекара, те да су САД преко своје војске и хирурга својски помогле пројекат „жута кућа“ у оквиру којег су одстрањивани органи заточених Срба са Косова и Метохије и продавани богаташима на Западу. Поставља се и питање да ли је Миодраг Јевтић одбио да помогне у лечењу пацијента јер му је јасно да је проф. др Војислав Шешељ познати противник НАТО пакта и хегемоније САД у свету?

Јевтић је својим поступцима прекршио и чланове 40 и 42 Кодекса. Он је онемогућио поштовање права и подршку пацијенту, тј. забрану злоупотребе утврђену чланом 47 Кодекса. Подсећања ради, према Кодексу лекар има обавезу да води рачуна о пацијенту и када је одсутан, дакле када није у његовој непосредној близини.

Поред тога, својим поступцима који су угрозили здравље и живот проф. др Војислава Шешеља, Миодраг Јевтић је прекршио и Међународни кодекс медицинске етике Светске медицинске асоцијације (ВМА) усвојен у Лондону 1949. године, као и Принципе медицинске етике у поступању медицинских радника и лекара у циљу заштите заробљеника и притвореника од мучења и другог суровог, нехуманог и понижавајућег поступања или кажњавања које је усвојила Генерална скупштина Уједињених нација 1982. године.

Уосталом, право на живот је гарантовано Уставом Републике Србије, чланом 3 Опште декларације о људским правима Генералне скупштине ОУН, чланом 2 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода Савета Европе, као и чланом 6 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Миодраг Јевтић је, када је у питању проф. др Војислав Шешељ, на све то заборавио.

Из свега наведеног види се да је Миодраг Јевтић недостојан да обавља функцију начелника ВМА и да се бави лекарском професијом уопште.

Посланици СРС-а захтевају:

Зауставите убијање Шешеља!

Народни посланици и чланови Комитета за одбрану др Војислава Шешеља пред трибуналом у Хагу, Борис Алексић и Вјерица Радета, у својим излагањима у Скупштини Србије упозорили су јавност и режим у Србији на погоршање Шешељевог здравственог стања. С тим у вези, они су најоштрије критиковали понашање и прикривене намере трибунала, указујући на његову одговорност за смрт 16 Срба. Алексић и Радета питају режим у Србији и надлежне државне органе шта су предузели да заштите најосновнија људска права Срба притворених у Хашком трибуналу, међу којима је и Војислав Шешељ. Према њиховим речима, трибунал у Хагу спрема Шешељево убиство јер није могуће доказати његову кривицу. С друге стране, својим чињењем, односно нечињењем, политички режим у Србији прећутно потпомаже сценарио трибунала у настојању да изазове смрт лидера Српске радикалне странке Војислава Шешеља.

Народни посланик и правни саветник Војислава Шешеља, Борис Алексић, обраћајући се 7. октобра са скупштинске говорнице, изнео је забрињавајуће податке о здравственом стању председника радикала:

– Лекари стручњаци из Србије су још 16. октобра 2009. године, након прегледа др Војислава Шешеља, врло прецизно установили да постоји могућност појаве аритмија и да постоји могућност напрасне смрти уколико не буде адекватно лечен. Тај извештај је потписао др Здравко Мијаиловић са ВМА, који је именован од стране секретаријата трибунала у Хагу, дакле по њиховом избору. Направљен је извештај на 61 страни, али затворски лекари ништа нису предузели. Лечили су Војислава Шешеља као и до тада и њему су се током 2010. године појавиле интензивне аритмије. Он је 17. септембра одведен на такозвану електроконверзију. То је метод којим се пацијенту дају електрошокови како би му се срце вратило у нормалан синусни ритам. Пре тога, др Паулус Фалке, лекар опште праксе, који је лечио и Слободана Милошевића, а сада лечи Војислава Шешеља, говорио је да Шешељ нема никаквих здравствених проблема. Пре извештаја доктора Мијаиловића, извештај су поднели хашки лекари, и то два лекара опште праксе и један гастроентеролог. Они су на три стране написали да Војислав Шешељ нема здравствених проблема, а нажалост, оно што се десило у хашком казамату их је демантовало – рекао је Борис Алексић.

Погрешним лечењем убијају Србе у Хагу

Правни саветник Војислава Шешеља је упозорио да трибунал Шешељу даје лекове који изазивају аритмије, да је на то безуспешно указао и доктор Мијаиловић у свом извештају 16. октобра 2009. године, као и да су последице таквог поступања често имале смртни исход.

– Од одређених врста лекова могу да се добију аритмије али они су после тог извештаја и даље наставили да Војиславу Шешељу дају те лекове. Под сличним околностима умро је или је убијен Слободан Милошевић, услед неадекватног лечења. Давали су му лекове који међусобно поништавају дејство. Из истог разлога је умро и Славко Докмановић, а Милан Бабић је због притисака који су вршени на њега извршио самоубиство – упозорио је Борис Алексић.

Он се посебно осврнуо на смрт Милана Ковачевића, чије је алармантно здравствено стање намерно игнорисано од стране Хашког трибунала:

– Навешћу случај Милана Ковачевића, управника болнице у Приједору. Човек је приликом хапшења и депортовања у Хаг доживео више можданих удара и инфаркта, а надлежни органи су добили комплетну документацију. То није било довољно да он буде збринут. Како сведочи Душко Тадић, који је такође био притворен у Хашком трибуналу (добро слушајте ово, јер он је био у хелији поред Ковачевиће): „Ноћ пре него што ће умрети, управник приједорске болнице сатима је запомагао од болова. Ишао сам од зида до зида хелије, одлазио у кревет покушавајући да заспим, али није ишло”, прича Тадић и додаје: „Плач је постајао све јачи и болнији. Притиснуо сам алармно дугме, које се налази у свакој хелији, нико се није одазивао. Поново сам притиснуо али опет ништа, само се угасила контролна лампица која је до тада горела. Био сам сигуран да су и други затвореници на првом спрату реаговали као ја, због тога су нас после краћег времена све искључили”, цитирао је Борис Алексић сведочење Душка Тадића.

Зашто Влада Србије ћути о Шешељу?

– Све време, без обзира на то што убијају Србе у Хашком трибуналу, без обзира на то што је здравствено стање Војислава Шешеља критично, Влада Републике Србије ћути. Ва-

ши представници напуштају Одбор за здравство, ваш тужилац за организовани криминал Миљко Радосављевић не жели да достави информације које му је тражио председавајући Претресног већа III судија Антонети. Када вам тужилаштво нешто тражи, ви то достављате у року од 24 сата. Влада Републике Србије не жели да реагује, не жели да стане у заштиту људских права иако је на то обавезују и Устав и одговарајуће међународне конвенције које је потписала. Председавајући Претресног већа III судија Жан-Клод Антонети је 21. септембра, на статусној конференцији, упозорио да је здравствено стање Војислава Шешеља изузетно озбиљно. Ја не знам, људи, да ли ви имате уши да чујете. Стални судија Међународног кривичног трибунала у Хагу рекао је да је ситуација критична. Претресно веће III је још у јулу наредило да се изврши медицинска експертиза др Војислава Шешеља а до дана данашњег то није урађено – огорчено је констатовао Борис Алексић.

На крају свог излагања, он је пред режим у Србији поставио конкретна питања и захтев да се у случају Војислава Шешеља мора поштовати низ међународних докумената о људским правима:

– Шта Влада Републике Србије ради? Шта ви заиста чекате? Морате да реагујете што пре, ако се бринете о људским правима уместо да се додворавате Европској унији и да трпите егзекуцију Срба у Хашком трибуналу. Поштујте Устав, поштујте Универзалну декларацију о људским правима, поштујте Конвенцију о људским правима Савета Европе, поштујте Међународни пакт о људским правима и заштитите права угрожених Срба у Хашком трибуналу – упозорио је Борис Алексић.

Министарство одбране и ВМА против Шешеља

Члан Комитета за одбрану др Војислава Шешеља и народни посланик Вјерица Радета је у свом обраћању јавности, режиму и посланицима Скупштине Србије истакла да је Српска радикална странка веома забринута због учесталих аритмија, тахикардија и повишеног крвног притиска код Шешеља и упозорила да је такво стање последица погрешног лечења у Хашком трибуналу:

– Војислав Шешељ је управо због тих тахикардија, аритмија и повишеног крвног притиска, по налогу затворских лекара у Хагу 17. септембра ове године одведен у болницу,

где је у циљу лечења примењена електроконверзија, метода којом се у општој анестезији кроз грудни кош пацијента даје струјни удар како би се срце вратило у нормалу, односно у нормалан ритам. Међутим, ова електроконверзија није била успешна и, према мишљењу лекара, пацијент у таквом стању је у опасности да доживи мождани или срчани удар – упозорила је Вјерица Радета.

Она је нагласила да је Комитет за одбрану др Војислава Шешеља, одмах по сазнању да је његово здравствено стање погоршано, безуспешно ступио у контакт са изузетним стручњаком, кардиологом, др Здравком Мијаиловићем са ВМА:

– С њим смо персонално разговарали, зато што смо знали од раније да је он, позван од стране трибунала, боравио у Хагу, да је обавио преглед Војислава Шешеља и да је о томе 16. октобра 2009. године саставио стручни медицински извештај, такозвану кардиолошку евалуацију. Нажалост, господин Мијаиловић није могао да нам помогне како је желео, јер му је за то била потребна сагласност начелника ВМА Миодрата Јевтића. Господин Јевтић је поступио крајње непрофесионално, нехумано и, кршећи све прописе и начела медицинске етике, одбио је да помогне Војиславу Шешељу, односно да реагује на захтев нас из комитета. Из тог разлога смо покушали да Министарству одбране поднесемо захтев за његово разрешење – рекла је Вјерица Радета.

Према речима Вјерице Радете, за Министарство одбране се слободно може рећи да је министарство лажи, јер је истрчало са саопштењем за јавност у коме је речено да се наводно тим за одбрану Војислава Шешеља у јулу 2009. године обратио министарству и да је на основу тог захтева господин Мијаиловић одређен да обиђе и прегледа Шешеља:

– То је, наравно, апсолутна лаж, али оно што је интересантно, у том министарству лажи одбили су да приме захтев који је поднео народни посланик Борис Алексић. Рекли су да они имају неки интерни акт, на основу којег не могу да примају поднеске за министра и министарство. Обратили смо се и председнику државе, који је врховни командант овом начелнику ВМА. У председништву су примили наш захтев и наравно, пошто у министарству нисмо успели, обратили смо се захтевом председнику владе. Оно што сада желимо да питамо је када ће реаговати и председник државе и председник владе, односно влада, а и то надлежно министарство, јер у Хагу се спрема убиство Војислава Шешеља – упозорила је Вјерица Радета.

Русија спремна да помогне Шешељу

На крају свог излагања Вјерица Радета је упозорила режим у Србији да Српска радикална странка неће дозволити да Војислав Шешељ у Хагу заврши као и већина Срба и да јој у тој борби помажу и стручњаци и представници Думе Руске Федерације:

– Ако имамо у виду чињеницу да је у Хашком трибуналу посредно или непосредно убијено 16 Срба, онда је наш страх заиста оправдан, поготово због очигледне чињенице да је Војислав Шешељ победио правно, својим бриљантним правним знањем и виспиреним умом Хашки трибунал и сада вероватно не знају како да заврше тај поступак, па им је најједноставније да Војислава Шешеља убију. Ми нећемо дозволити да се то деси, и ми ћемо подићи на ноге, и подигли смо већ, и стручну јавност, медицинску, не само у Србији, него, и у свету, а поготово у нама братској Русији, која се заиста показала. И њени стручњаци и представници Думе и сви који су били присутни на нашем скупу у Сава центру 19. септембра, показали су спремност да помогну Војиславу Шешељу, а ми питамо да ли се овај режим припрема да буде саучесник у убиству Војислава Шешеља – истакла је Вјерица Радета.

Статусна конференција др Војислава Шешеља

Шешељ: Вашингтон и Лондон желе моју смрт

- *Без обзира на уредно узимање лекова које су му лекари преписали, под вишемесечним утицајем срчане тахикардије и аритмије, Војиславу Шешељу се из дана у дан погоршава здравствено стање. Удружено дејство тахикардије и аритмије може да изазове инфаркт и мождани удар.*
- *Из овог процеса се некако мора изаћи. То је јасно и газдама Хашког трибунала, и Американцима и Енглезима и МИБ. А како изаћи? То је сад кључни проблем. Свима је сада јасно, целокупној светској правничкој јавности, да не постоје никакви елементи за осуђујућу пресуду, па ако се већ не може донети осуђујућа пресуда, да се још одуговлачи и да се чека да оптужени умре и да се евентуално мало томе припомогне“, изјавио је Војислав Шешељ на статусној конференцији*

Најновије информације које у медијску орбиту светске и домаће јавности стижу из суднице Хашког трибунала наговештавају могућност најгорег могућег сценарија по коме би се окончао судски процес против лидера Српске радикалне странке др Војислава Шешеља, а то је његова ликвидација пре изрицања ослобађајуће пресуде. Наиме, на последњој статусној конференцији која је у трибуналу у Хагу одржана 21. септембра 2010. године, Војислав Шешељ је открио шокантне информације о погоршању здравственог стања и неадекватној здравственој заштити, оптужујући западне силе и њихове тајне службе да покушавају да изазову његову смрт.

Шешељ је објаснио да већ годину дана има проблема са срцем, тахикардијом и аритмијом који се појачавају, упркос прописаној терапији које се придржава. „Постепено су ми правили све више проблема. Лекари су ми у неколико наврата мењали лекове. Ја сам узимао оно што су они прописивали, никада у мојој крви нису могли да нађу трагове хемикалије које ми они нису прописали, али се стање непрекидно погоршавало“, рекао је Шешељ.

Председник Српске радикалне странке упозорио је судско веће да је недавно добило лажни извештај помоћног затворског лекара, који га није ни прегледао, и који је „потпуно лажно представио ситуацију“.

„Ситуација је дошла дотле да сам у прошли петак у болници „Броново“ подвргаван електрошоковима срца под наркозом, пет електрошокова и нису успели, осим што сам после тога постао шокантна личност. Неки кажу да сам и раније био шокантна личност, а неки да сам тек сад постао, али то је сад ствар и тужилаштва да разјасни. Мораће поново то да ми раде, данас, сутра или прекосутра, ја не знам, има неких индиција да се то већ спрема. Планирали су за прву половину октобра једну хируршку интервенцију која се зове аблацио, дакле кроз ножну артерију треба да ми проведе катетер до срца и са ласером на врху катетера у срцу нешто да спале, ваљда неки нервни завршетак“, саопштио је Шешељ судијама и јавности.

Он је рекао да су му неки поручили да треба да му „спале центар за љубав у срцу“, и појаснио да ће, када му то спале, у њему ће остати само „мржња према Хашком трибуналу, НАТО-у, према Сједињеним Америчким Државама, мржња према ЕУ и наравно, према свим српским издајницима“. Одговарајући на питање судије Флавије Латанци да ли је дао пристанак за електрошокове и хируршку интервенцију, Шешељ је рекао да такав пристанак није дао, да су га у болницу одвели јер је било ургентно, али да се томе није проти-

вио. Он је судском већу појаснио да је реч о електрошоковима, попут оних што се могу видети у филмовима када се врши реанимација, и да их није осетио јер је био под наркозом.

Тровање храном

Без обзира на овако критично здравствено стање Војислава Шешеља, режим у Србији, тачније Војномедицинска академија у Београду (ВМА) је одбила да пружи ургентну помоћ у виду давања стручног мишљења. Наиме, Војислав Шешељ је обавестио судско веће да је преко свог правног саветника Бориса Алексића покушао да ступи у контакт са др Здравком Мијаиловићем са ВМА. Иначе др Мијаиловић је прошле године направио веома квалитетан експертски извештај о Шешељевом здравственом стању, који је предат судском већу Хашког трибунала. Међутим, Шешељ је истакао да је од стране начелника ВМА, генерала Миодрага Јевтића, овог пута др Мијаиловићу било забрањено да сачини стручно мишљење о његовом здравственом стању.

„Он му је забранио да да своје мишљење и рекао му да Хашки трибунал прво њему као начелнику треба да пошаље документацију. Узгред сам сазнао да је тај Миодраг Јевтић члан неког америчког удружења ратних хирурга и тако даље, па ми је сасвим јасна позадина и зато вас обавештавам да будуће забрањујем да се било који документ који се ти-

че мог здравственог стања шаље на Војномедицинску академију у Београду или да се било ко са Војномедицинске академије ангажује тим поводом“, рекао је Војислав Шешељ.

Између осталог, Шешељ је подсетио да је на лоше здравствено стање указивао и раније, пре две и по године, када су се код њега појавили први проблеми са увећаном јетром, али да озбиљније реакције хашких лекара није било. „На неких десетак или петнаест анализа крви показало се да је неких пет ензима јетре поремећено, да су резултати ван граница нормалног и ја сам то питање покретао више пута, али неке лекарске интервенције није било. Неки лекари су то покушавали да објасне мојом гојазношћу. А ја уопште нисам гојазан човек, а и који је то разлог, ако ми је холестерол увек нормалан, никад није поремећен, триглицериди увек нормални, никад нисам имао повишен шећер и тако даље. Онда сам схватио који је могући извор и актер тог тровања, степеног тровања. Дистанцирао сам се од извора и актера, почео да једем скоро искључиво конзерве и суву храну и јетра се сама опоравила. Већ скоро годину дана с јетром немам никаквих проблема, налази су потпуно нормални“.

У недостатку доказа суђење се одуговлачи и чека се да оптужени умре

Проф. др Шешељ се супротставио предлогу судије Антонети да се суђење, ако то буде потребно, прекине, истичући да се поступак против њега неоправдано отеже и да је у притвору осму годину. „Ја се апсолутно томе супротстављам. Прво, трајање овог процеса је превршило сваку разумну меру одавно. Притвор од пет година је превршио ту разумну меру пре почетка суђења. Суђење траје три године, а тужилаштво још није завршило са својом фазом доказног поступка, а кад рационално све сагледамо, све се то могло завршити у годину и по дана. У овом суђењу стално су се појављивали фактори отежања, одуговлачења, некад је ово разлог, некад је оно разлог. Сви су разлози били бесмислени. Ниједан од поменутих разлога није оправдавао прекид суђења. Једноставно, то је више неподношљиво“. Председник српских радикала је сугерисао да западне силе и њихове тајне службе покушавају да изазову његову смрт. „Из овог процеса се некако мора изаћи. То је јасно и газдама Хашког трибунала, и Американцима и Енглезима и МИБ. А како изаћи? То је сад кључни проблем. Свима је сада јасно, целокупној светској правничкој јавности, да не постоје никакви елементи за осуђујућу пресуду, па ако се већ не може донети осуђујућа пресуда, да се још одуговлачи и да се чека да оптужени умре и да се евентуално мало томе припогне. На који начин, ја не знам. Ја само о томе размишљам као и моји пријатељи. Не могу да уђем у то како се то ради - упозорио је Шешељ.

Он је такође подсетио да су га прошле године подвргава-ли испитивању на некаквим чудним справама где су му вештачки убрзавали пулс, ритам рада срца. Према његовим речима, успео је да примети како му се здравствено стање након тога погоршало. „Удружено дејство тахикардије и аритмије може да изазове инфаркт и мождани удар. Шта ће изазвати, видећемо, али ја сам против тога да се суђење одлаже из било ког разлога“, рекао је Шешељ и додао да у случају своје смрти забрањује обдукцију. „Волео бих једна ствар да службено уђе у записник - ако умрем, забрањујем обдукцију. То нико нема право да врши из било ког разлога“.

Необавештени о здрављу Шешеља

Оно што је посебно забрињавајуће када је реч о погоршању здравственог стања Војислава Шешеља, јесте утисак који се стиче, а то је да, поред очигледне незаинтересованости и неадекватне здравствене заштите, не постоји ни координисана веза између лекара и судског већа Хашког трибунала. Тек по пријему писма са мишљењем кардиолога из Београда, које је упућено из тима за одбрану Војислава Шешеља, судско веће је затражило мишљење о његовом здравственом стању:

- Прво сам примио писмо и упознао се са његовом садржином и ту медицинску документацију сам сместа упутио вештаку кога је одредило веће - признао је председавајући судија Жан-Клод Антонети.

Такође, судско веће уопште службено није било информисано о ургентним интервенцијама које је Шешељ имао, нити је било упознато да постоји потреба за хируршком интервенцијом:

- Управо сте нам дали једну информацију која је већу до сада била непозната - одговорио је Шешељу судија Антонети.

За лоше здравствено стање Војислава Шешеља судија Антонети је сазнао и приликом читања написа у српској штампи, јер је било тема научног скупа који је 19. септембра одржан у Центру Сава у Београду:

- Ту се окупило 4.000 особа, између осталог и неколико руских посланика из Думе. Неки су успоставили и везу са оним што се догодило господину Милошевићу. Говорим сада у своје лично име, ја не бих да се затекнем у сличној ситуацији. Сходно томе, предузећу све што је у мојој моћи да ви будете доброг здравља - поручио је судија Жан-Клод Антонети.

Према обећању судије Антонетија, судско веће ће предузети све мере након што добије извештај вештака о Шешељевом здрављу, али није прецизније одредио рок за израду таквог извештаја. Он је нагласио да би задатак вештака требало да буде и давање одговора на питање да ли је здравствено стање оптуженог у складу са условима какви владају у притворској јединици, да ли здравствено стање налаже негу или хируршку интервенцију и где би та интервенција могла да се изврши. Судија Антонети је нагласио да он лично не би имао ништа против да међу вештацима буду руски, француски и српски стручњаци. Он је такође изнео запажање о „злим духовима који лебде“ над предметом и наговестио да би могао да се повуче из процеса за непоштовање суда. „Постоји ту неки зли дух који као да се надвија над овим предметом и стално га успорава и видимо последице. Имамо притвор који траје безмало осам година, здравствено стање оптуженог које се временом погоршава и може у неком тренутку да се догоди да донесем одлуку да више не узимам учешћа у таквом поступку, јер као што стоји у статуту, ја имам моралну обавезу, а имате је и ви. Неопходно је да се суђење обави брзо, то пише у статуту, то је правило, то је обавеза. Не постоји ниједан разлог да се успорава спровођење правде, но, уколико неки зао дух лебди над предметом и успорава га, онда разуман судија треба себи да постави одређена питања“, истакао је судија Антонети у судници Хашког трибунала.

Аргументима против монтираног процеса

- *Истакнути интелектуалци, професори, правници, адвокати из земље и Русије говорили су о злоупотреби сведока у монтираном процесу против Војислава Шешеља. Учесници скупа затражили су укидање Хашког трибунала и ослобађање председника Српске радикалне странке*

Велика сала Центра Сава 19. септембра била је мала да прими све грађане заинтересоване да присуствују међународном научном скупу под називом „Притисци и уцене сведока од стране тужилаштва у оквиру доктрине злоупотребе поступка у хашком процесу против Војислава Шешеља“. Међународни научни скуп у организацији Комитета за одбрану Војислава Шешеља окупио је на једном месту угледне личности из земље и иностранства које су затражиле укидање Хашког трибунала и ослобађање председника Српске радикалне странке.

О овој теми говорили су еминентни професори, правници, адвокати, историчари, аналитичари из Србије и Русије. На скупу су учествовали представници парламентарних странака из Руске Федерације и истакнуте личности из културног и јавног живота Русије.

Учесници скупа истакли су да се против Војислава Шешеља води срамни политички процес током којег су му прекршена сва процесна и људска права. Према речима учесника скупа, тужилаштво монтирану хашку оптужницу поткрепљује лажним изјавама сведока које обезбеђује претњама, уценама и другим стравичним притисцима. Сложили су се да, упркос том флагрантном кршењу права, какво цивилизовани свет не познаје, Војислав Шешељ успева да разори оптужницу, осујети покушај фалсификовања српске историје и разобличи лице и наличје глобализма.

Највећим аплаузом више од пет хиљада људи, колико је могло да стане у салу, поздрављени су супруга Војислава

Шешеља Јадранка и син генерала Ратка Младића, Дарко Младић. Због великог интересовања, око две и по хиљаде људи остало је испред сале. Они су скуп посматрали путем видео плазми које су биле постављене на уласку у салу.

У наставку објављујемо садржај скупа у целини.

Забринуту смо за Шешељево здравствено стање

Зоран Красић: Поштовани пријатељи, браћо и сестре, част ми је да у име Комитета за одбрану Војислава Шешеља отворим научни скуп под називом „Притисци и уцене сведока од стране тужилаштва у оквиру доктрине злоупотребе поступка у хашком процесу против Војислава Шешеља“. Дајем реч Драгану Тодоровићу, потпредседнику Српске радикалне странке и саборцу Војислава Шешеља од оснивања странке, који свакодневним залагањем и политичким деловањем доприноси да нам се председник Војислав Шешељ ускоро придружи у Србији. Изволите, господине Тодоровићу.

Драган Тодоровић: Даме и господа, браћо и сестре српски радикали, ово је слика која треба да обиђе свет. Ово је слика слободе, борбе за правду и борбе за истину. Зато, сви они који су мислили да ће свој злочиначки подухват да заврше, варају се. Ви сте гарант да неће успети и да ће се Војислав Шешељ вратити из Хага. Поздрављам све часне људе којима су слобода и правда на првом месту. Пре свега представљам нашу браћу из братске Русије, која годинама, отпочетка брани Србију и Војислава Шешеља. Поздрављам све часне људе из политичког и културног живота Србије, који

нису продали веру за вечеру и који се боре за истину и за слободу Србије. Поздрављам жену Војислава Шешеља, Јадранку Шешељ, која са својом породицом осам година часно трпи ово зло које су јој нанели. Поздрављам и вас, браћо и сестре српски радикали, јер ви сте оно што треба Војиславу Шешељу, да буде сигуран да је његова идеологија, да је Српска радикална странка на бранику отаџбине и да никада нико неће успети да је сломи. И морам да поздравим, зато што знам да ће овај поздрав највише забоleti ове издајнике овде, и оне који хоће годинама да нас поробе – поздрављам Дарка Младића, сина генерала Ратка Младића.

Браћо и сестре, сигуран сам да нема никога ко није чуо за борбу Давида и Голијата, али сам такође сигуран да нико није веровао да ће имати прилике да присуствује једној та-

квој борби. А ево, ми осам година присуствујемо борби Војислава Шешеља против монструма у Хагу, који су направили Американци и Европска унија, да униште Србију и да униште све српске патриоте. Борба, која је синоним неравноправности противника, оличена је у Хашком трибуналу. Али Војислав Шешељ доказује, потврђује, испуњава обећање да ће победити Хашки трибунал. И победио га је.

Данашњи скуп је једна од највећих победа над Хашким трибуналом. Јер ово је доказ да је то злочиначка организација, да тужилаштво у Хагу све време уцењује, притиска, подмићује сведоке, како би остварили свој наум и како би Србију и Србе окривили за све оно што се дешавало. Мислили су да ће то урадити и са Војиславом Шешељем, али су се преварили. Дошло је време да се ствари окрену, да се улоге промене. Данас у Хагу, тужилац је Војислав Шешељ, а они су оптужени, и одговараће за то. И баш због тога, ми изражавамо бојазан и стрепњу да Хашки трибунал поново не прибегне оним методама као што је то радио до сада, када је преко десетак Срба изгубило главу у Хашком трибуналу. озбиљно смо забринути за здравствено стање Војислава Шешеља. Оно што се дешава, за нас представља покушај који може да буде завршен трагично када је у питању Војислав Шешељ, али им поручујемо да се нећемо помирити и нећемо то препустити случају. Покушаћемо да учинимо све, пре свега уз помоћ наше браће Руса, да се испита каква је ситуација и да не дозволимо да се деси оно што се десило са Слободаном Милошевићем, да, у ствари, убиство буде покривено неадекватном здравственом заштитом. То више неће моћи да прође. Зато ћемо учинити све, већ од сутра, да спречимо било какву евентуалну намеру да се Војиславу Шешељу у Хагу нанесе зло. Јер више ништа друго не могу да ураде, сем да донесу ослобађајућу пресуду. Ми тај дан чекамо.

Чека Србија да се врати Војислав Шешељ. Тај дан означаће за Србију почетак дизања из овог понижавајућег положаја. Тај дан значиће пут који ће омогућити Србији и грађанима Србије да напакон крену да остварују оно што је циљ Српске радикалне странке, да живе животом достојним човека. У овом тренутку, једини који је то у стању да уради је др Војислав Шешељ. Зато га Србија чека. Живео Војислав Шешељ! Живела Велика Србија!

Притисци и уцене хашког тужилаштва

Зоран Красић: Даме и господо, у име комитета сам задужен да образложим наше ставове поводом теме која је предмет научног скупа. Посао ми је изузетно лак. Данас ми имамо само обавезу да набројимо и да се подсетимо свега онога што се дешавало у Хашком трибуналу, не од 24. фебруара 2003. године, када је Војислав отишао у Хаг, него од 17. фебруара те исте године, када је Зоран Ђинђић, уместо „добар дан“, Карли дел Понте рекао: „Води га и не враћај га више“. И рекао је још једну реченицу, вероватно први пут у историји својој истиниту: „Знајте, имаћете проблема с њим“. И то великих проблема. Сви су имали проблема са Војиславом Шешељем. Зна он да се брани. Изборио се да се сам брани. А онда, тешко оном ко стане испред њега, ко помисли да лаже. Тешко оном.

Тог 26. фебруара 2003. године, први пут кад се појавио у судници, рекао је – ради се о фалсификатима и о лажним сведоцима. А први пут смо били у прилици да се уверимо да је Војислав Шешељ био у праву тек јануара 2007. године, када смо дошли у могућност да проверавамо ко су сведоци и шта ће да раде. Тридесет и четири сведока, потенцијалних сведока тужилаштва, сведочио је. Потписали су, судски су оверили изјаве о монструозним стварима које су радили истражитељи тужилаштва, притисцима, уценама и претњама. Са којим циљем? Да само дођу у судницу и кажу – та изјава са којом маше истражитељ тужилаштва, то је моја. И онда би Војислав Шешељ могао да буде осуђен. Али кад Војислав Шешељ унакрсно испитује, онда пршти истина на све стране.

Крајем 2007. године, Војислав је поднео велики поднесак, у коме се први пут позвао на доктрину злоупотребе поступка. Прекршено је 83 појединачна права из једног великог скупа, који се зове право на фер и правично суђење. У таквим условима се не суди. Зашто? Зато што суд не сме да буде благонаклон према тужилаштву, које злоупотребљава процесна овлашћења, које тако брутално крши људска права оптуженог, очигледно са циљем да се издејствује по сваку цену осуђујућа пресуда.

Претресно веће је 15. маја 2007. рекло – о вашем захтеву за непоштовање против Карле дел Понте и осталих одлучићемо тек кад се заврши суђење вама, господине Шешељу. Та-

да им је скренута пажња на бесмисленост једног таквог налога. Како ћете да цените доказе? Речено је – испитиваћете ви сведоке на те околности, да ли је било притисака и уцена. И гле чуда. Преко 50 сведока у судници је рекло да су многи делови наводно њихових изјава речи које они никад нису рекли истражитељима тужилаштва. А 29. јуна ове године, претресно веће је одлучило да именује пријатеља суда који ће да изврши истрагу, не само поводом 34 изјаве из 2007. године, него још седам-осам сведока који су у судници потврдили чему су све били изложени.

Дакле, да ли је тужилаштво вршило притиске, уцене, и на тај начин извршило непоштовање суда, то је питање индивидуалне кривичне одговорности оних који су то радили. Али, пошто је то систем, систем који је осмислило тужилаштво, како да селективним оптуживањем Војислава Шешеља, монтираним судским процесом, уз кршење људских права, рачунајући на намештене, препариране сведоке, може да издејствује неку осуђујућу пресуду, извините, то онда представља тај степен кршења права који забрањује судијама да суде, јер онда нема разлике између тужилаштва и суда. Тужилаштво крши људска права, а суд аминuje.

Зато се ми данас подсећамо. О томе свему је Војислав Шешељ детаљно причао у судници и за сва времена жигосао у својим књигама. У својим књигама је демонстрирао истину. А онда поступци за непоштовање суда против Војислава, с тим што се суд не упушта у садржину књига, а књига, рецимо ова прва, садржи 370 јавних докумената, докумената који доказују да на српској страни није постојао удружени злочиначки подухват, и да није могао да постоји удружени злочиначки подухват. Сетимо се, годину дана су прекинули суђење да би утврдили да ли је Војислав наводно прекршио неки налог.

Ево трећа година како Флоренс Артман не може да добије пресуду жалбеног већа. Исти наводно прекршај. Добила новчану казну, а у бесу Војиславу Шешељу издиктирали 15 месеци затвора, и он им се смеје у лице, поносан, пркосан. Зна шта брани, зна кога представља у Хашком трибуналу. Овај поступак једино може да се заврши ослобађајућом пресудом, у било којој варијанти. Да ли одбацивањем оптужби, уз примену доктрине злоупотребе поступка, као својеврсна

санкција за све оно што је радило тужилаштво, или чињеницом да и тужилаштво одустаје од делова изјава њихових сведока које су рекли у судници. Па о чему се ради, „водите га и не враћајте га више“. Како више могу да убеду некога у то? Јасно је свима, Војислав Шешељ је у Хашком трибуналу јер још није завршен прљав посао са Србијом, са Србима и да не ширим даље.

Само да поновим, то што је сумњива Карла дел Понте, није питање само њене индивидуалне кривичне одговорности, него је питање да ли је могуће суђење Војиславу Шешељу после толиког кршења његових људских права, и уз чињеницу да је тужилаштво злоупотребило сва своја процесна овлашћења. То је данашња тема. Лако нам је, само се подсећамо, Војислав Шешељ је унапред рекао шта ће да се деси, какви су, ко су његови прогонитељи: Сједињене Америчке Државе, НАТО пакт и Европска унија.

„Ви мојој идеологији не можете ништа“

Зоран Красић: На самом почетку, подсетимо се Шешељевог храброг и одлучног супротстављања монструозној хашкој институцији. Чућемо део уводне речи Војислава Шешеља.

Др Војислав Шешељ (снимак са видео бима): „Из јучерашњег излагања заступника оптужнице било је очигледно да се мени суди, да је оптужница подигнута због моје националистичке идеологије и да се све своди на ту националистичку идеологију и говоре које сам држао ширећи ту националистичку идеологију. Ја сам на то поносан. Тужилаштво ми је том лажном оптужницом помогло да усавршим своју националистичку идеологију и да ових пет година искористим за даље њено теоријско уобличење. А нарочито сам захваљан тужилаштву што ми је омогућило да страдам због своје идеологије.

Овим процесом, моја идеологија национализма не може се искоренити из српског народа. Она ће само још више да буде укоренења. Мој живот више није важан. Жива је идео-

логија и живеће стотинама година после моје смрти. А видите, да би једна идеологија била тако јака и моћна, њен аутор, њен креатор мора показати спремност да страда за ту идеологију. И ја сам захваљан Хашком трибуналу што ми је пружио могућност да страдам за ту своју идеологију. Ја изражавам велико жаљење што они који су писали Статут Хашког трибунала нису предвидели и смртну казну, па да поносно, достојанствено, усправно као мој пријатељ Садам Хусеин, таквом казном, таквом смрћу запечатим сопствену идеологију. Идеологија би постала бесмртна. Пошто немам ту могућност, остаје да на вас апелујем да гледате да ваша пресуда садржи најстрожу могућу казну. Што ваша казна буде већа, то ће моја идеологија бити снажнија.

Ја сам се најживео, али хоћу идеологију да учиним бесмртном. Бесмртном сам је већ учинио тако што је она логички чврста, што је чврсто утемељена на историјским чињеницама, што је антиглобалистичка, тиме што сам отворени противник планетарне хегемоније и доминације Сједињених Америчких Држава, што сам непомирљиви противник Европске уније и што сам велики непријатељ Северноатлантског пакта. Због тога се мени суди, и добро је да ми се суди. На крају овог излагања, ја ћу вас подсетити на једно од највећих дела светске књижевности, на роман „Рат и мир“ Лава Толстоја. Толстој у једном фрагменту описује како су Наполеонови војници ушли у Москву, како је Москва горела и како су Наполеонови војници ухапсили групу Руса и повели их на стрељање. Међу тим ухапшеним Русима био је и гроф Пјер Безухов. Везаних руку иде на стратиште и у једном тренутку почне гласно да се смеје. Из све снаге, из дубине душе гроф Безухов се смеје и каже: „Па, они мисле да су мене везали. Да могу везати моју бесмртну душу, ха-ха-ха!“ Па, ово хашко тужилаштво и цели Хашки трибунал мисле да мене могу осудити, да могу осудити моју националистичку идеологију. И ја морам грохотом да се смејем: ха-ха-ха! Ви мојој бесмртној души не можете ништа, ви мојој националистичкој идеологији не можете ништа. Могу ја ускоро и умрети, али ако умрем, највероватније ћу умрети од смеха због

смешне оптужнице, смешног трибунала и смешних Сједињених Америчких Држава и других западних сила, које стоје иза овог антисрпског трибунала. Хвала што сте имали стрпљења да ме саслушате”.

Судије у затвор а Срби осуђеници на слободу

Зоран Красић: Политички процес против Војислава Шешеља покренут је и води се са циљем да се Војислав Шешељ оптужи за заједнички злочиначки подухват, што би била основа за осуду српског народа у Хашком трибуналу. Обратиће вам се академик Јелена Јурјевна Гускова, доктор историјских наука, велики пријатељ Србије, најпознатији руски експерт за Балкан, руководилац Центра за изучавање југословенске кризе при Руској академији наука, аутор већег броја књига са поменутом тематиком.

Др Јелена Јурјевна Гускова: Драги пријатељи, како можемо да спречимо зло, како можемо да предупредимо неправду и неистину, политику двојних стандарда, понижавања и уцена које трају већ двадесет година, и то према једном народу? За нас је спас слога, јединство у циљу, у мислима, у делу. За вас је спас упорност и доследност у одбрани сопствених националних интереса, своје територије, своје историје, тражење истинских пријатеља и добро познавање непријатеља, прогнозирање последица вама сервираних догађаја, знање и умење да читате између редова докумената које вам предлажу да потпишете. А иза свега тога стоји љубав према отаџбини, према својој земљи, која вас храни, према свом народу, према будућим генерацијама Срба. Српски, па и руски народ, навикао је да га неко води, да имамо војводу. Ви радикали таквог војводу имате. Могла би и цела Србија имати таквог војводу и он би био добар бранилац српских националних интереса на слободи, када их овако брани у затвору. Он је јединствен човек. Зашто је тај невин човек, човек пишем великим словом, од 2003. године заточен у Хагу? Зато што је снажан, утицајан, образован, патриота, има иза себе снажну странку и био је препрека плановима Запада о распарчавању Југославије и Србије. Трибунал је не само судилиште за Србе, него и алат у рукама оних који кре-

ирају политичку историју Европе и света, стварајући од низа земаља робове и послушне, глуве и неме.

Нажалост, Србија се налази баш на том путу. Али Србија има својих хероја, свој карактер, чојство, јунаштво. Они су то показали и у најтежим данима за отаџбину, у рату, а и у својим најтежим данима у трибуналу. Они су у трибуналу на фронту. Иако им држава не изражава захвалност, њих ће оценити историја. Сви ми знамо шта је трибунал. Навешћу само неколико цифара, које веома сликовито говоре о његовој необјективности и предубеђењима. Шездесет четири посто од свих оних које прогони трибунал су Срби. Шеснаест од њих је умрло. Укупно деветнаест од 27 ухапшених, председника држава, команданата војске, председника вла-

де, заменика председника владе, министра одбране и представника парламента су Србе. Србе је трибунал осудио на укупно 904 године, а да упоредим, Хрвате на 171, муслимане на 39, косовске Албанце на 19, и чак и Македонце, после сукоба 2001. године, на 12. Трибунал има у ствари искључиво политички циљ, да потврди кривицу само једног народа за све ратове током последње балканске кризе, а самим тим да оправда НАТО агресију против Југославије 1999. године. Да агресију озакони. Научници одавно имају доказе о зависности и пристрасности суда. Предрасуде судија, истражних судија и тужилаца и њихова необјективност се манифестују у самој процедури судског процеса и у раду са оптуженима, са сведоцима, са научним експертима. У методе судских чиновника спада и ангажовање лажних сведока, коришћење доказа из друге руке, ограничавање могућности експерата и сведока одбране, креирање лажних изјава, помагање сведоцима оптужбе, појављивање у писаним изјавама оног што сведоци нису рекли, чување имена сведока у тајности чак и против њихове воље, у циљу спречавања могућности припремања за одбрану и саслушања, рад са сведоцима да би фабриковали исказе и много, много тога другог. Суд не занима шта је истина. Суд не бира средства. Кад нема материјалних доказа за оптужницу, фабрикује лажна сведочења. На који начин можеш да прикупиш доказе, кад је човек оптужен за држање запаљивих говора? Како можеш утврдити узрочно-последичну везу између његових речи и неких злочина? У овом случају тужилаштво иде на подвале, фалсификате, преваре и лажно сведочење.

И сада, на крају крајева, свако од нас поставља питање: шта ми можемо да урадимо? До дана данашњег деловање трибунала није било подвргнуто озбиљној анализи од стране међународних структура. Због тога би било добро, то је први предлог, да Русија и друге земље поднесу захтев за анализу делатности Међународног суда за бившу Југославију, током свих година постојања. Друго, у томе могу учествовати и научници. Потребно је истаћи необјективну методологију деловања судија и тужилаца и онда презентовати добијене материјале свим компетентним орга-

нима, и затражити не само затварање трибунала, већ и оцењивање његове делатности од стране независне комисије експерата и ослобађање свих затвореника. Треће, одржати велику међународну конференцију о трибуналу на нивоу министра спољних послова. Четврто, оно што Русија може да уради слободно, и надам се да има ту наших руских политикара, депутата, одговорних људи на високим функцијама, не продужавати рад трибунала. И пето, Русија је требала још пре 15 година да иступи са предлогом да осуђеници одлеже своје затворске казне у Русији. Русија до сада то није урадила. Надам се да и у томе могу да помогну наши депутати. Али сада предлог треба да буде: судије у затвор, а Срби осуђеници на слободу.

Ми знамо да запаљиви говори Војислава Шешеља нису кривица, да суд нема доказа да је он лично извршио бар једно кривично дело. Немају доказа и не знају шта да раде са њим. Значи, ускоро ће Војислав бити на слободи.

Шешељ инспирише на борбу са неправдом

Зоран Красић: Рад Хашког трибунала и кршење процесних и људских права Војислава изазивају велику пажњу не само домаће, већ и светске стручне јавности. Доцент Александар Борисович Мезјајев, професор међународног права, највећи руски експерт за Хашки трибунал оцењује да је после убиства Слободана Милошевића у Хашком трибуналу остао само један човек који може да савлада тај нелегални и злочиначки орган, а то је Војислав Шешељ. Дајем реч господину Мезјајеву.

Доц. Александар Борисович Мезјајев: Драги пријатељи, драга српска и сестре, пре свега дозволите ми да се на самом почетку обратим доктору Шешељу. Драги професоре Шешељ, дозволите ми да вам упутим речи подршке. Ви сте човек који нас инспирише на борбу са неправдом. Ми вам се захваљујемо на тој борби. За нашу конференцију данас, најважније је да видимо шта још можемо да учинимо за борбу коју води доктор Шешељ. Да бисмо дали одговор на ово питање, за почетак је неопходно да схватимо у којој се етапи данас процес налази. Прво, суђење се налази у хорсо-

каку, што представља опасност не само за суд, већ и за доктора Шешеља. Зато морамо бити свесни да се у Хашком трибуналу спрема убиство. Обратимо пажњу на сталне активности тужилаштва, у којима оно настоји да изведе додатне сведоке или додатне доказе, што за последицу има стално довођење нових сведока и доказа. Тако је 11. августа 2010, тужилаштво упутило захтев да се сведочење Милана Бабића уведе као доказ. Шта нам говори ова чињеница? Прво, она говори о вештачком одуговлачењу суђења и грозничавом тражењу неких допунских доказа. Последња сведочења Бабића у предмету против Милана Мартића датирају од марта 2006. године. Тужилаштво тек сада тражи увођење овог сведочења.

Друго, без обзира што су сличне одлуке биле донете у остала три предмета: Станишић и Жупљанин, Готовина и остали, Радован Караџић, прихватање доказа сведока кога није могуће унакрсно испитати представља грубо кршење права оптуженог. Позивање на члан 92 дозвољава да се у принципу прихватају слична сведочења. Треба истаћи да је таквим чланом, који је био уведен у правила процедуре, нарушен принцип праведног суђења, као што је право оптуженог на унакрсно испитивање. Најзад, забележићемо последњи захтев тужилаштва, да се прихвати као доказ тужилаштва дневници генерала Ратка Младића, као и сведока који ће презентовати те доказе. О чему говоре те чињенице? О томе да тужилаштво покушава да вештачки продужи читање оптужнице у процесу. А зашто тужилаштво жели да продужи процес? Одговор је, рекло би се, очигледан. Тужилаштво жели да задржи господина Шешеља у затвору што је могуће дуже. Али постоји и друго, важније објашњење. Две нове оптужнице против доктора Шешеља измишљене су са једним јединим циљем, да се докаже да Војислав Шешељ не може сам да се брани и да му одреде адвоката. У времену које је пред нама могуће су најгрубље провокације од стране Хашког трибунала. Зашто тако мислим? Шта је још могуће да се деси у догледно време? Да је то тако, говори у прилогу чињеница да су управо сада извршене све припреме за наредну провокацију. Имам у виду одлуку судског већа да почне истрагу о притиску на сведоке од стране тужилаштва од 29. јуна 2010. године. Може се стећи утисак да је то исправна одлука. Међутим, та одлука има неке друге аспекте који нас приморавају да будемо будни.

На први поглед може се учинити да се ради о подизању оптужнице против тужилаштва Хашког трибунала. Међутим, у суштини то није тако. Судско веће је наложило постављање амикуса тужиоца, који треба да одлучи постоји ли основ за подизање оптужнице за кривицу о уплитању у надлежност суда. Првобитно се стиче утисак да се ради о истрази против Карле дел Понте, Уерц Рецлаф и Данијела Саксона. У суштини то није тако. Одлука судског већа тиче се истраге у односу на одређене истражнике тужилаштва. На тај начин истрага се неће водити против поменутих лица, пошто се ради о тужиоцима, а не истражницима. Лажни утисак о истрази настаје одлуком суда која скреће пажњу са суштине, одлуком суда да истражи поменута имена као што је име Карле дел Понте и компаније. Поставља се питање зашто је суду потребна игра са звучним именима.

Ево још једног момента. Судско веће је одлучило да сва овлашћења о закључцима о довољности оптужнице доноси амикус тужилац. Поставља се питање зашто. Зар не треба суд да доноси такав закључак, или судије унапред да себе скидају одговорност за будући закључак тужиоца, да нема основа за оптужницу. Још један моменат, право именовања амикуса тужиоца судско веће је пренело на секретаријат Хашког трибунала. То такође своди објективност истраге на нулу. Секретар Хашког трибунала није ништа мање злослутна фигура од осталих високих функционера Хашког трибунала. Делатност секретара је током целокупног рада Хашког трибунала, посебно на суђењу Милошевићу и Шешељу, била незаконита, понекад потпуно аморална, али зато увек добро скривена. Примера такве делатности је много. Последњи у низу је одбијање да се Војиславу Шешељу плаћа рад тима за одбрану.

И на крају последње, за истражне радње амикус тужиоца дат је рок од шест месеци, али од тренутка његовог именовања. Међутим, шта ми примећујемо? Пролази и трећи месец а тужилац још није одређен. Дакле, шта значи та одлука од 29. јуна? Да бисмо је схватили, треба да знамо следеће: трибунал није заинтересован за ту истрагу, као ни за окончање суђења Шешељу. Према томе, свака активност Хашког трибунала, чак и када је на први поглед позитивна, у суштини има друге циљеве. У датом случају трибунал наводно ради за потребе јавности. Дакле, судије које суде Шешељу су објективне и непристрасне, оне доносе озбиљне одлуке против тужилаштва. Међутим, уколико дубље размотримо, видећемо да њихове активности ни изблиза нису тако озбиљне као што их они представљају. Истражне радње су вршене и у односу на НАТО агресију, о злочину који је много озбиљнији него притисци вршени на сведоке. Ипак, сећамо се да се све завршило одлуком да се не води истрага, да не помињемо одбијање подизања оптужнице и суђења. За Хашки трибунал је у случају Шешељ важно показати да се сада све чини у корист Шешеља. Али то је најопаснији моменат. У овом тренутку је могућ снажан ударац по Шешељу, укључујући и његово убиство. Варијаната је много, укључујући и насилно, принудно постављање адвоката.

А сада о главном питању које се намеће на нашој конференцији. То је разматрање стратегије и тактике борбе с Хашким трибуналом. Борба Војислава Шешеља је најбитнија, али ми не можемо да прекрстимо руке. Шта ми можемо да урадимо? Ја имам низ предлога. Прво, ми морамо што је могуће више да ширимо информације о правној дефектности судског процеса над доктором Шешељем. Свако од нас мора да да лични допринос, и да то ради стално. Потребно је формирати међународну групу правника за надгледање процеса против доктора Шешеља. Ова група мора да доказује правну дефектност процеса и да о томе информише сам трибунал, као и Савет безбедности Уједињених нација. Узимајући у обзир сву сложеност и опасност ситуације настале

последњих недеља у Хашком трибуналу, вероватно ће наше реакције морати да буду муњевите. Због тога ће бити веома важна реакција правника са међународном репутацијом. Под два, због изузетних околности процеса над оптуженим, који се налази скоро осам година у затвору, ми имамо основ да захтевамо од Хашког трибунала да позове амикус курије. Чланови амикус курије треба да буду независни правници, пре свега из земаља које нису чланице НАТО-а. Окривљени мора бити сагласан са именовањем чланова. Сматрам да чланови морају бити правници из Србије и Русије.

Дозволите ми да своје излагање завршим речима захвалности Србији и српском народу, Српској радикалној странци, њеном лидеру, професору Шешељу, на борби која својом светлошћу обасјава цео прогресивни свет. Ми смо у праву, победа ће бити наша.

Шешељ у Хагу зато што је бранио интегритет и независност Србије

Зоран Красић: На седници Савета безбедности, 18. јуна 2010. године, стални представник Руске Федерације у Савету безбедности, господин Виталиј Чуркин истакао је да је Хашки трибунал тужна слика међународне правде. Чуркин је одлагање у процесу против Војислава Шешеља оценио као неправедно и запитао се да ли је таква пракса заиста у складу са нормама универзално прихваћених људских права. Реч има Михаил Васиљевич Јемељанов, доктор правних наука, посланик у Руској думи, заменик шефа посланичког клуба Праведне Русије, партије с којом је Српска радикална странка потписала споразум о сарадњи.

Праведна Русија је једна од две владајуће странке у Русији, на чијем челу се налази председник Горњег дома Руске думе Сергеј Миронов.

Михаил Васиљевич Јемељанов: Драги српски пријатељи, поздрављам вас. Ја сам овде да бих заједно са вама поручио – слобода Војиславу Шешељу! Ја сам овде да бих се супротибио тим мондијалистима, тим светским моћницима и да бисмо поручили – слобода Војиславу Шешељу! Ја сам овде да бих данас рекао „не“ Хашком трибуналу. Као члан одбора Руске думе за законодавство, као правник, ја не могу да не укажем на очигледна ремећења, нарушавања и кршења

права која чини Хашки трибунал. За време суђења професору Војиславу Шешељу девет пута су се мењала правила у правилнику трибунала, четрдесет и три пута су се мењала правила о излагању доказа. Оптужница против господина Шешеља се мењала више пута. Тај трибунал претендује да се зове објективним. То је чиста лаж.

Зашто оптужују Шешеља? Он је опозициони политичар, он ништа није наређивао, он ни о чему није одлучивао. Они покушавају да га оптуже за неку колективну кривицу, таквога нечега нема у светском праву. Али ми знамо зашто они оптужују, зашто суде Војиславу Шешељу. За то што је он српски патриота, за то што је он бранио слободу српског народа, за то што је он бранио целовитост, интегритет и независност Србије. За то им је он крив. Али, он није крив, крива је међународна заједница. И више од тога, биће криви они који су га позвали на тај међународни суд. Европска унија је врло поносна на своја достигнућа, на права човека. Али на суђењу професору Шешељу сва права су пренебрегнута, и у погледу доказивања на самоме суду. После бомбардовања, после тога што се догодило господину Милошевићу и господину Шешељу, тај европски суд више не може да говори да се он бори за права човека. Европска унија жели да од држава које ступају у њено чланство направи колоније.

Ми морамо да подржимо доктора Шешеља. Ми морамо да се боримо, не само за господина Шешеља, него за све патриоте који се у разним деловима света боре да заштите своје мале државе. Хашки трибунал, као орган који нарушава и крши права, мора да буде распуштен и да престане са својом делатношћу. Војислав Шешељ мора да буде на слободи, у Србији. Када Војислав Шешељ допутује у Београд, то ће бити не само ваша победа, то ће бити и руска победа. Јер, ако је јака Србија, то је добро и за Русију. Шта је добро за Русију, то је добро и за Србију. За вашу и за нашу победу!

Праведног човека држе у затвору

Зоран Красић: Даме и господа, професор Борис Павлович Гусељетов, шеф Међународне управе Праведне Русије, организовао је у Москви научни скуп посвећен руско-српским односима, на коме се говорило и о Хашком трибуналу и процесу против председника српских радикала. Учесници скупа негативно су оценили рад трибунала и изразили наду да ће се Војислав Шешељ ускоро вратити у Србију. Реч има господин Гусељетов.

Борис Павлович Гусељетов: Дobar дан, драга српска браћо и пријатељи. Ја и мој пријатељ који је наступио пре мене представљамо партију Праведна Русија. Лидер наше партије, Сергеј Миронов, председник Савета федерације, поручио је да пренесем срдачне поздраве овој скупу и ја то са задовољством чиним.

Недавно смо седели на састанку ваше партије, ту су били Драган Тодоровић и Дејан Мирковић. Знамо да ова партија сада преживљава тешке тренутке, и ми смо управо због тога потписали споразум о сарадњи и решили да подржимо српске патриоте. Много смо говорили о људским квалитетима господина професора Војислава Шешеља, а ја бих желео да додам још нешто. То је један од ретких политичара који је ушао у политику са одређеним идеалима, и те идеале је успео да сачува до дана данашњег и да се бори за њих. Наша партија такође има своје идеале. То су: слобода, правда и солидарност и ми смо дошли управо то да представимо данас. Ми смо против тога да се праведан човек држи у затвору и да му се суди. Желимо да господин Шешељ буде на слободи. Сматрамо неправедном одлуку хашког суда и борићемо се да се та одлука поништи. Осећамо солидарност са представницима српског народа и са господином Војиславом Шешељем и ту ћемо солидарност увек показивати.

Рећи ћу још једну ствар. Европа већ 20 година подразу-

мева да има територију од Ламанша до Северног Урала, значи, она живи у некаквим посебним условима. Нема супротстављања два табора. Ако народи који живе на тој територији живе сложено, нема ни потребе да се међусобно сукобљавају. Али желели бисмо да се уважавају и права на живот на сувереним територијама. Проблеми који се сада налазе пред европском заједницом су сасвим другачији од оних који су били пре 20 година. То су много тежи проблеми него што су били тада. То су и клима, и време, и екологија, и миграције, то су сви они проблеми с којима се, претпостављам, свако од вас данас суочава. Русија позива на сарадњу са европском заједницом, јер сматра да се управо у сарадњи свих нас налази заједничка будућност. Али понекад се нама чини да је Европа као човек који је окренут главом уназад. Они не разумеју да су узалудни покушаји да се заваде земље које су бивше републике Совјетског Савеза, да се посвађа Русија са Украјином, да се посвађа са другим бившим републикама. Мислим да их морамо натерати да врате Шешеља у Србију, да прекину са тим суђењем, да престану да свађају наше пријатељске народе и да сви живимо заједно.

Желим вашој земљи, вашем сјајном народу успех и напредак у будућности. Желим успех нашим пријатељима из Српске радикалне странке и мислим да ће тај успех сигурно доћи. Желим господину Шешељу да се што пре врати у своју земљу, да опет стане на чело своје партије и да настави да је успешно води. Хвала.

Између Ђинђића, Тадића, Николића и Вука Бранковића нема разлике

Зоран Красић: „Шешељ никада није градио каријеру прилагођавајући се околностима, већ им се супротстављао уколико су оне непријатељске у односу на његову земљу и народ”, речи су Константина Затулина, депутата владајуће Јединствене Русије.

Константин Затулин, депутат Путинове Јединствене Русије, кога се највише плашио пропали Јушченков режим у Украјини, директор Института за земље Заједнице независних држава, велики пријатељ Србије и Српске радикалне странке, данас је са нама.

Констатин Феодорович Затулин: Драги Срби, браћо Словени, православци. Ма којој партији да припадамо ми,

који смо данас дошли у Србију, желим да знате да Руси воле Србе и српски народ. Желим да се захвалим господину Шешељу, који је на себе преузео бреме да заштити српски народ пред Хагом. Нас овде није много, али са правом можемо да кажемо да је читав руски народ данас овде, у овој сали. Ако некада зачујете било шта друго од човека који има руско презиме, знајте да он није Рус. Пре годину и по дана, када се одржавала конференција која је била посвећена десетогодишњици НАТО агресије на Југославију, ја сам пожелео да кажем да НАТО авиони, који су 23. марта 1999. полетели, и даље лете и настављају да бомбардују. Наша савест није мирна. Постоје народи који не знају за појам савести. Код њих савест замењују сасвим неки други принципи. Али ни Руси, ни Срби немају везе са таквим народима. Све док је господин Војислав Шешељ у Хагу и док трпи малтретирање такозваног Хашког трибунала, рат није завршен. Ја овде нећу говорити о трибуналу као таквом. Ту нема шта да се каже.

Мене је срамота што је деведесетих година Русија дала сагласност за формирање таквог трибунала. То је било давно, то су била нека друга времена, али тај стид је свеједно присутан у мојој души. Када је била сахрана Слободана Милошевића, ишао сам у Пожаревац. Не желим да идем за сандуком Војислава Шешеља, чак и кад би било много лепих речи и лепих венаца. Тај трибунал мора бити укинут као срамота међународног права. Ми смо дужни Војиславу Шешељу, зато што нисмо успели да претворимо овај трибунал у трибунал попут оног који је судио тридесетих Георгију Димитрову, у време фашизма. Сигуран сам да ће се Русија трудити да помогне Србији, али најважније је то да Србија

има одлучност да помогне сама себи. Када погледам ову салу, видим да моје наде нису узалудне. Неки говоре да историја учи тако што ничему у ствари не научи. Али мислим да српски народ, који одавно живи на овој земљи; разуме да са начелног гледишта нема никакве разлике између Ђинђића, Тадића, Николића и Вука Бранковића, који је 1389. године издао цара Лазара на Косову пољу. Нека неки сматрају да су Србији сада најважнији кредити и инвестиције. Ја Србији желим и кредити и инвестиције, али препоручујем Србији може да обезбеди, после свега што јој се догодило, само прави вођа, лидер. Такав прави морални херој је Војислав Шешељ.

Желим да и Војиславу Шешељу и вама поновим речи које је један Латинамериканец изрекао, обраћајући се том трибуналу: „Тигар је скочио, убио је, али ће умрети, умреће“.

Захтев за Шешељево ослобађање

Зоран Красић: Група депутата Руске думе затражила је од Министарства спољних послова Руске Федерације да инсистира на окончању рада трибунала и ослобађању Војислава Шешеља. Обратиће нам се Тамара Васиљевна Плетњова, депутат Комунистичке партије у Државној думи Руске Федерације, жена која је у лице Карли дел Понте рекла да Хашки трибунал примењује двоструке стандарде и да је то суд НАТО пакта.

Тамара Васиљевна Плетњова: Драга браћо и сестре, драги Срби, драги другови. Већ дуго на мом столу у кабинету стоји фотографија на којој сам са Слободаном Милошевићем. Већ неколико пута долазим да се дружим са вама. Видела сам лепу Југославију. Видела сам како су бомбардовали Југославију. Видела сам и страшни, разрушен бомбардовањем град Вуковар, и масовну гробницу у коју су сахрањивали Србе. Видела сам Слободана Милошевића који је био затворен у својој кући. Био је сломљеног духа и говорио ми је: „Зар ви не схватате да вас чека ово исто“. Ја мислим да је он био у потпуности у праву. Вероватно наши „пријатељи“ желе да направе још један трибунал, против бившег Совјетског Савеза. Они желе да униште било какву другачију идеју о праведности и једнакости. Између осталог, и нашу православну Србију. Путовала сам и у Хаг. Носила сам материјале који су окривљавали НАТО. Сретала сам се са Карлом дел Понте и говорила сам јој о томе шта НАТО ради, посебно на Косову. Сигурна сам да нам ни посланици, ни ти материјали који се тамо шаљу неће помоћи да ослободимо Шешеља. Помоћи ће нам јединство и снага. Зашто тако говорим, када и данас ти војници стоје тамо на Косову. Ми смо с њима разговарали, покушавали смо да их убедимо. Одговор је био следећи: ми смо овде код куће. То је охолост. Јер иза њих се налази сила. Немам право да говорим у име Русије, имам право да говорим у име своје партије. Имамо обраћање депутата министру Варабову, у којем се захтева ослобађање

Шешеља. Имам овде у руци изјаву друга Живанова, која је била објављена у средствима информисања, у којој се захтева Шешељево ослобађање и у којој се захтева укидање тог дрског органа који прети слободи уопште. Постоји одлична руска пословица: „Ти си крив за то што ја желим да једем“. То се вероватно односи управо на оне који су тај међународни орган и формирали.

Још једном се обраћам свима који ме слушају, свима који још увек нису изгубили савест и саосећање са патњама других. Древни филозоф је рекао: „Не бој се убице, у најгорем случају он ће те убити, не бој се лопова, у најгорем случају он ће ти нешто украсти, не бој се издајника, у најгорем случају он ће те издати, бој се равнодушних“. Равнодушност управо прећутно одобрава да се врше и крађа, и убиство и издаја.

Хвала вам што сте овде. Хвала вам што сте заједно. Хвала вам што се борите. Хвала вам што постоји таква партија. Слобода Шешељу!

Финансирање Хашког трибунала је финансирање хладног рата

Зоран Красић: „Повратак Шешеља у Србију биће нуклеарни удар на оне који су данас на власти”, став је човека који за себе каже да никада није био равнодушан према незакону и самовољи. Његово име је Сергеј Николаевич Бабурин и он је такође данас са нама. Сергеј Николаевич Бабурин, доктор правних наука, за депутата руске Државне думе биран је три пута а два пута је био потпредседник Државне думе Руске Федерације. Ректор је државног Економско-трговачког универзитета, дугогодишњи пријатељ Српске радикалне странке и Војислава Шешеља.

Сергеј Николаевич Бабурин: Драги пријатељи, драги саборци. Данас моје срце пева од радости, зато што су се у овој сали окупили хероји, јунаци. Не претерујем ако кажем да нас је све овде окупио лидер Српске радикалне странке

Војислав Шешељ. А ви знате да данас у Србији не може остати без последица да говорите да волите Шешеља, да се залажете за господина Шешеља. После онога што смо чули са овог екрана од самог Војислава Шешеља, врло је тешко било шта додати. Војислав Шешељ је рекао оно најважније о смислу Хашког трибунала. И ми морамо да одредимо шта нам је најважније и чиме можемо да помогнемо нашем пријатељу, нашем саборцу, Војиславу Шешељу. Правници морају да раде оно што се и претпоставља да треба да раде правници. А да ли постоји било ко у овој сали ко верује у часност Хашког трибунала? Зар нам није довољно примера у којима је Хашки трибунал згазио међународно право и после тога се није чак ни извинио? Зашто се то догађа? Европска цивилизација, ма како то тужно звучало, иде у провалију. А ми смо, кад смо се пријављивали у ту европску институцију, заборавили чак и да напоменемо своју хришћанску прошлост. Они који данас одлучују у тој Европској унији, заборавили су Бога и не боје га се. Ето, сада теже томе да се забране речи отац и мајка и да се уведе једна реч, родитељ, да би се сви из-

једначили. Следећи корак је да се забране појединачне речи: Србин, Француз, Енглец, а да се уведе само један појам, Европејац, Војислав Шешељ у Хагу брани право Срба да остану православни Словени. Он брани и право Руса да буду православни Руси и да буду Руси. Он брани и право Француза и Енглеца да буду Французи и Енглеци.

Ми можда не можемо да учинимо све што бисмо желели. Можемо да учинимо да тај суд престане са радом. Исувише велику опасност за човечанство данас представља тај Хашки трибунал. У данашње време тај Хашки трибунал је за међународну заједницу и за свет много опаснији од сомалијских пирата. У закључку у резолуцији, која би била донета после ове конференције, треба се обратити парламентарима и владама, са позивом на укидање Хашког трибунала. Треба да се обратимо Уједињеним нацијама да престану да траће наш новац, да уштеде наш новац и да укину тај Хашки трибунал, да престану са његовим финансирањем. Даље финансирање Хашког трибунала, то је заправо финансирање хладног рата.

Драги пријатељи, поштовани саборци, уверен сам да ће и руски парламентарци који се овде налазе и многи наши саборци у парламентарима других земаља, када буду добили ову резолуцију, учинити све што је у њиховој моћи да у својим парламентарима подрже ову конференцију. Слава Српској радикалној странци, која наставља са својом борбом! Слава Војиславу Шешељу, који је наша застава и наш понос! Мислим да је време да се завршава са концентрисањем, груписањем снага и да је потребно користити те снаге да би се постигла правда, да би се постигла добра будућност Србије. И према руској традицији, зато што сте сви ви овде, зато што сте сви заједно, зато што се сви боримо за Војислава Шешеља, заједно са њим, дубоки наклон.

„Шешељ је човек и зато му суде животиње”

Зоран Красић: Својим интелектом и брилијантном одбраном, председник Српске радикалне странке постао је препознатљив и у светским медијима. Захваљујући руској аналитичкој информативној емисији „Однако”, која је емитована 14. јануара ове године за кршење људских права Војислава Шешеља сазнало је преко 80 милиона Руса. Обратиће нам се Михаил Владимирович Леонтјев, аутор емисије „Однако”, која је емитована у оквиру централног руског дневника „Времеја” и чији сте део управо видели. Леонтјев је најеминентнији руски политички аналитичар, публициста и издавач.

Михаил Владимирович Леонтјев: У којој још партији, било где ван граница Русије, може да се чује руска химна? Хвала што ви о Русији мислите боље него што ствари у стварности стоје. Све што је говорио господин Затулин о Русији, све се то тиче и Србије. Наши проблеми заправо прате исте ове ваше проблеме. Када би Русија била онаква каквом је ми видимо и каква ми желимо да она буде, не би било ни Хашког трибунала, не би било ни бомбардовања. Али тај проблем ћемо ми морати сами да решимо. Ја нисам овде зато да би се жалито на проблеме који постоје у Русији и вероватно нећу говорити о самом процесу, јер овде постоје људи који су много квалификованији да о томе говоре.

Човек се не разликује од животиње тиме што је способен да размишља. Постоје животиње које умеју и те како да размишљају, које размишљају боље од неких људи. Човек се разликује од животиње тиме што има историју, што има сећање, што има претке. Он има гробове и одговорност према тим гробовима. Војислав Шешељ је човек и зато њему суде животиње, које немају свој род и своју историју. Ови који су се овде окупили су људи и управо због тога су се окупили на овом месту. Ми морамо победити животиње. То је сложен процес, али ћемо успети. Хвала вам.

Нови идентитет у замену за лажно сведочење

Зоран Красић: Љубиша Петковић је човек који је на својој кожи осетио сву неправду и терор Хашког трибунала. Погледајмо његову изјаву о томе.

Прилог са видео бима: Ја сам Љубиша Петковић. Током 1991. године био сам потпредседник Српске радикалне странке и начелник ратног штаба. Током 2002. године позвали су ме службеници Хашког трибунала и покушали су притисцима, уценама и убеђивањем, наравно и митом, да ме убеде да будем сведок против Војислава Шешеља и да оптужим др Војислава Шешеља. Пошто тужилаштво није

одговарала изјава коју сам дао 2002. године, позвали су ме поново 2003. године и саопштили ми да морамо да припремимо нову изјаву, у којој би ја требало да оптужим господина Војислава Шешеља. Између осталог, рекли су ми да се врло високо котирам у тужилаштву Хашког трибунала и да сам по њиховој дефиницији сада третиран као осумњичени за ратне злочине. Том приликом истражитељ Паоло Пасторе Стоки ми је рекао да се моја судбина и судбина моје породице налази у мојим рукама. Понуђено ми је да будем заштићени сведок у процесу против Војислава Шешеља и да се против мене не подиже никаква оптужница. Понуђено ми је, ако будем променио изјаву и добро сведочио у корист тужилаштва, на штету господина Војислава Шешеља, да ће мој идентитет бити промењен, да ћемо ја и моја породица бити премештени у неку трећу земљу, у коју ја будем избрао и да ћемо добити довољно новчаних средстава за чистав живот.

У лето 2006. године тужилац Хашког трибунала Данијел Саксон обавестио ме је да је господин Војислав Шешел, преко своје супруге Јадранке Шешел, проследио имена осам заштићених сведока и рекао да смо сви ми, и ја и моја породица, сада у опасности. Понудио ми је да моју породицу пребаци у Словенију код својих пријатеља, а да се ја негде привремено склоним до транспорта изван Републике Србије. Том приликом тужилац Данијел Саксон ми је рекао да је господин Војислав Шешел веома опасан човек, да иза њега има доста неразјашњених убистава, а највише његових најближих сарадника. Имајући у виду да сам у том периоду био члан Српске радикалне странке и њен потпредседник, врло добро ми је познато да Војислав Шешел није имао никакве везе са тим криминалним делима. Аутоматски ми је било јасно да је то био још један вид застрашивања и притиска на мене како бих променио своју изјаву и оптужио господина Војислава Шешеља.

У току 2008. године претресно веће ми је упутило, два пута, обавезујући налог да се појавим као сведок судског већа у претресу против господина Војислава Шешеља. Оба налога сам игнорисао и одбио, након чега је претресно веће издало потерницу за мном и ухапсили су ме у мају 2008. годи-

не. У притворску јединицу у Шевенингену долазили су разни емисари који су ме саветовали да водим рачуна о својој породици, имајући у виду да је за непоштовање суда предвиђена затворска казна до седам година. Шест дана након боравка у притворској јединици добио сам писани акт у којем је писало да и даље имам могућност да се појавим као сведок у процесу против господина Војислава Шешеља и да се на тај начин против мене поништи оптужба за непоштовање суда. Нису ме сломили, поновио сам им, као и у ранијим случајевима, да сам ја сведок одбране господина Војислава Шешеља. Нисам им дозволио да газе мој понос и рекао сам им да, без обзира на запрећену казну, никада нећу бити сведок тужилаштва у процесу против било ког Србина, укључујући и нашег председника, господина Војислава Шешеља.

У Хашком трибуналу осуђен сам на четири месеца за непоштовање суда и ову казну сам издржао. Данас сам спремнији, сигурнији и кудикамо јачи да се као сведок одбране господина Војислава Шешеља појавим пред претресним већем и саопштим Србима и целој светској јавности да је тужилаштво Хашког трибунала вршило страхан притисак на сведоке. Сигуран сам да бих као сведок одбране господина Војислава Шешеља могао да помогнем и да се осветли улога добровољаца Српске радикалне странке у рату од 1991. године, који су изазвале западне силе.

Лажни сведоци и у Милошевићевом процесу

Зоран Красић: Војислав Шешељ је дискредитовао Хашки трибунал још као сведок одбране у процесу против Слободана Милошевића. Драгољуб Томашевић, угледни београдски адвокат, члан тима који је помагао одбрану Слободана Милошевића, увек је имао времена да стручним мишљењем на нашим скуповима допринесе разобличавању незаконитог рада Хашког трибунала и помогне одбрану Војислава Шешеља.

Драгољуб Томашевић: Драги пријатељи, част ми је и задовољство да, поред свих вас које годинама са задовољством гледам, поздравим и наше руске пријатеље и да кажем и њима да је и мени, као и вама, топло око срца и да смо све ближи и јединственији. Имали смо прилику на досадашњим научним скуповима у периоду од скоро осам година да укажемо на масовне и грубе злоупотребе хашког тужилаштва, секретаријата тог квазисуда и претходног судије Алфонса Орија.

Од 13. марта 2007. године, председавајући претресног већа судија Жан-Клод Антонети схвата и даје за право да су сви аргументи проф. др Војислава Шешеља на месту и да је његова неустрашива борба да оствари своја права оправдана и легална. Ево шта каже председавајући судија Антонети на статусној конференцији 13. марта 2007. године: „Господине Шешељ, ви сте се у једном тренутку нашли пред својервним зидом и имали сте утисак да вас не чују. Једино решење које вам је било на располагању био је штрајк глађу. То је жаљења вредно и сви морамо извући из тога поуке и треба да почнемо испочетка, како ви, тако и ми, једну беспрекорну процедуру, један беспрекорни поступак како бисте се ви могли суочити са изазовом овог поступка. Ви сте суочени са оптужницом, тужилаштво мора доказати тачност те оптужнице а ви, наравно, имате право бранити се од оптужби садржаних у тој оптужници и дати свој противодговор“. Ето, тако је говорио судија Антонети пре скоро четири године, када је најавио нови почетак.

Хашко, рекао бих с правом у своје име, а можда и у ваше, лажљиво тужилаштво је и сада на почетку. И увек ће бити на почетку, јер је усвојило систем односно доктрину злоупотребе поступка у хашком процесу против др Војислава Шешеља и с правом је назив овог научног и људског скупа

означен термином „Доктрина злоупотребе поступка“. То није једини поступак где је хашко тужилаштво прибегло доктрини уцена и притисака. Навешћемо доцније и неколико примера у прилог тој тврдњи. Зато није случајно што је судија Антонети донео одлуку о преиспитивању одлуке од 15. маја 2007. године о захтеву др Војислава Шешеља за поступак за непоштовање суда против Карле дел Понте и других, још и сведочења неких сведока пред већем, као и изјава сведока и да је потребно да веће решава о захтеву др Војислава Шешеља за непоштовање суда у овој фази, не чекајући крај суђења, све то у сврху експедитивности поступка и како би веће добило јаснију слику о притужбама које наводи др Шешељ на основу закључака треће стране, односно пријатеља суда. Очигледно је да је веће тог суда испитивање сведока Зорана Ранкића оценило као да је алармантно и наложило да се подробије истражи. Јасан је закључак да веће узима у својој одлуци озбиљно све те чињенице јер не жели, како се наводи у одлуци, „да остане сумња у погледу евентуалног кршења права оптуженог и начина истраживања одређених службеника тужилаштва у овом претресу“. То је јасна порука да овај лажни процес нема перспективу.

Подсетићемо се на следеће примере ометања правде од стране тужилаштва, поред ових које су означили др Шешељ и тим за одбрану у лажном процесу против њега. Поред притисака и уцена од стране тужилаштва у виду система доктрине злоупотребе поступка, наводимо и лажна сведочења у предмету покојног председника Милошевића, где сам имао прилику и част да сарађујем. Те примере са лажним сведоцима у предмету др Шешеља можемо с правом назвати енциклопедијом лажи којима оперише хашко тужилаштво.

Први пример је сведочење у процесу против председника Милошевића Радомира Танића, сведока оптужбе који је сведочио четири дана: 14, 15, 16. и 21. маја 2002. године. Њега је председник Милошевић означио да је први Србин који сведочи као лажни сведок. Како је био сарадник страних обавештајних служби или, народно речено, шпијун у сарадњи са британском обавештајном службом, на питање председника Милошевића шта је радио, одговорио је да је то „период припреме Дејтонског споразума, 1993. године па нада-

ље". На питање да ли зна да 1993. године ни Американци нису знали за Дејтонски споразум, Танић је одговорио да је ово потпуно нефер питање. Тадашњи судија Меј је у два наврата изразио забринутост у погледу прихватљивости и доказне вредности исказа овог сведока.

Као други пример навешћу вам лажно сведочење Ибрахима Ругове, који је захваљујући председнику Милошевићу био заштићен, и он и његова породица. Милост и заштиту је практично учинио Ламберто Дини на захтев председника Милошевића, а он је у суду лагао. Када смо после првог дана сведочења замолили председника Милошевића да му предочи да је лагао и да се закуне на један традиционални начин, како то Шиптари и Албанци чине, председник Милошевић је рекао – он је јадан и када сам га видео како плете ногама испод стола, дошло ми је да му дам бокал воде. Ето, тако је сведочио Ибрахим Ругова. Други пример, навешћу га само да бих поткрепио ову тезу енциклопедије лажни на којима тужилаштво заснива своје лажне оптужбе, је и сведочење Миљазима Тачија, рођака Хашима Тачија, који је изјавио и потврдио да је његов рођак и описао како је преживео пуцање из пушкомитраљеза са удаљености од осам метара без повреде, без огреботине, а да су му три метка пробила јакну, џемпер и кошуљу. На питање председника Милошевића да објасни како је преживео ово пуцање са осам метара из пушкомитраљеза, одговорио је – Бог ме је спасио.

Још један пример, да бих илустровао ову енциклопедију лажни, је сведочење Шиптарке Рахмане Ђевахири, која је сведочила да су је српске снаге силовале. Чиме су се они све служили. Ево како она описује починиоца силовања: „Њега бих описала као веома високог, око два метра, имао је обријану главу, али је био плав. Био је толико плав да је био тако згодан са тамним очима. Правио се да то није он, али смо му препознали глас и плаву косу“. Једном је ћелав, а други пут има плаву косу. Коментар није потребан.

На крају, због краткоће времена, треба рећи да је проф. др Шешељ на добром, правом путу да до краја обори све лажне тачке оптужнице. Да су хашки инквизитори знали да ће проф. др Војислав Шешељ истрајати да се брани сам, као и председник Милошевић, верујте, никада не би подигли ову лажну оптужницу, јер они сада више не могу да изађу из тог лавиринта у коме су се нашли. Лажна проклета авлија савременог доба има моћ великих сила, има новац, има добро плаћен апарат са сарадницима и тамо и овде, али нема истину као савезника, она је у рукама проф. др Војислава Шешеља. Када је истина савезник, правда је достижна и на видiku. Правда држи земљу и градове. Слобода за председника Српске радикалне странке др Војислава Шешеља!

Тражили су да напамет научим унапред срочену изјаву против Шешеља и потпишем је као своју

Зоран Красић: Ненад Јовић је претрпео невиђене притиске и уцене бахатих хашких истражитеља. Погледајмо изјаву Ненада Јовића.

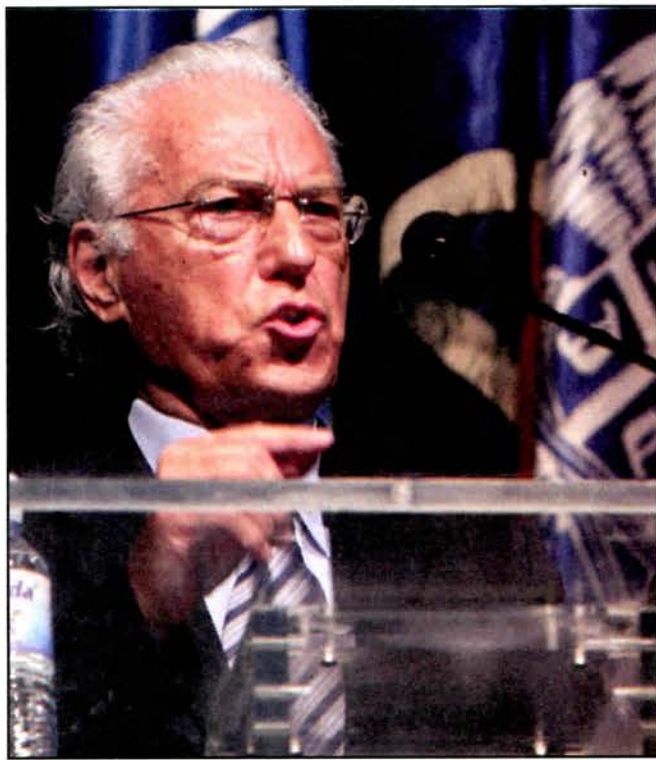
Прилог са видео бима: Моје име је Ненад Јовић. Хашки истражитељи су ми без мог одобрења и знања доделили псеудоним сведок 032. Пошто 2003. године нисам хтео да потпишем изјаву коју су ми понудили, Рита Прадан ми је рекла да ме може амнестирати од свих тих наводних злочина које сам ја направио. То су неких измишљених 300 муслимана убијених на Кладуши, па неке жртве око града Зворника, да ме може амнестирати од свега тога само у том случају ако желим да сведочим против др Војислава Шешеља и да прочитам, научим напамет, њихову већ написану изјаву. Значи, не дату моју, него изјаву коју су они написали против др Војислава Шешеља да научим напамет, а заузврат ћу добити оно што сам рекао: хотелски смештај, девојке и суму пара, како се изразила: „Док ви будете трошили паре у некој од

трећих земаља, др Војислав Шешељ ће бити у затвору као и сви други против којих будеш сведочио“. Значи, ишло се директно на Војислава Шешеља и натеривање на лаж. Највише ме погађало када би ми, после 15 сати, 14-15 сати саслушања, напоменула: „Присети се мало своје деце, сети се мало своје породице“. Одмах сам се плашио да ми је неко у кући од њихових, ко зна којих снага, из ког ресора, да ми могу направити неко зло у кући, тако да се десило да сам једне ноћи побегао из стана који су ми дали. Веома сам поносан што нисам подлегао уценама, претњама и подмићивању од стране истражитеља Хашког трибунала. Такође сам поносан и пуно ми је срце, ако је моје сведочење допринело расветљавању лажне оптужнице против проф. др Војислава Шешеља.

Тужилаштво монтирало доказе

Зоран Красић: Хашки трибунал никада није планирао да се на суђењу Војиславу Шешељу поштују међународни стандарди. Право да се сам брани признато му је тек после 28 дана штрајка глађу, након 46 месеци проведених у притвору. Обратиће вам се Сава Анђелковић, угледни српски адвокат који је још у дисидентским данима Војислава Шешеља препознао његову правичну борбу за слободу. Доајен српске адвокатуре, борац за људска права и слободе изнеће вам своје виђење хашке тираније.

Сава Анђелковић: Са посебним уважавањем присуствујем овом скупу јер сматрам да је овај дан важан, да је овај датум много важан у историји одбране пред хашким судом нашег уваженог пријатеља господина Војислава Шешеља. Зато се захваљујем организаторима који су нашли за сходно да баш сада закажу овај састанак, захваљујем се свима вама што сте дошли. Немојте вечерас да очекујете да ћете у електронским или сутра у штампаним средствима информисања наћи било шта од овога што се овде догађало. Али варају се они који мисле да ће све ово остати само међу нама и да се неће чути шта се овде рекло. Један део стручне јавности, правника са којима комуницирам сматра да је по оптужници пред хашким судом све изведено и да је крај тужиоцу за оно што је имао, могао и смео да каже. Због тога стручна јавност, у коју и себе убрајам, јер учествујем у разним одбрана-

ма сматра да је суд прекршио основна начела људских права и нема више никаквог основа нити постоји било који други разлог због кога би могао и смео да се настави овај процес.

Дакле, гледано са наше стране, ово је крај суђењу јер у досадашњем поступку буквално ниједан доказ није изведен. Ниједан доказ није изведен на основу којег би се могло потврдити било које оптужење из оптужнице. Основано се поставља питање ко то стоји иза овог и оваквог притвора који траје више од седам година. Кажем ово одговорно, зато што хашки суд, поред свих измена у поступку и понашању суда након постављања новог већа, свесно крши та основна начела која су загарантована Универзалном декларацијом о правима човека. Ја ћу своје казивање везати само за пар стандарда који су кључни из ове Универзалне декларације о правима човека. Али, пре него што то кажем, желим да вас само подсетим да је и Европска унија донела Конвенцију о заштити људских права и слобода, да су та правила о слободи човека везана за сваког човека на земљиној кугли. Према томе, како наш пријатељ проф. Војислав Шешељ спада у људе који живе на овој планети, његова права не могу бити ништа мања од оних што су било ког човека на земљиној кугли. Универзална декларација предвиђа и прихвата та универзална права која постоје од античке Грчке, од Платона и Аристотела, од древног римског права па до данас. Европска конвенција, такође, на исти начин та права у целости прихвата и та права обавезују национално законодавство, али у исто време обавезују и хашки суд који суди у Европи и који мора да се понаша по стандардима који су загарантовани у Универзалној декларацији о правима човека при Уједињеним нацијама, као и у конвенцији Европске уније.

Нећу вас задржавати јер је време истекло, али морам пар стандарда да изнесем. Један од кључних стандарда је да је свако невин док се не докаже да је крив, од компетентног суда, у једном стручном, објективном и часном поступку. Ако погледамо само ово и чињеницу да за седам година ниједан доказ није потврдио оптужење, основано се поставља

питање зашто се по стандардима, како се то зове, у притвору, налази човек тако недопустиво дуго. Ово посебно морам да констатујем када се односи на Шешеља, што је сам дошао, сам се пријавио, сам се укључио у поступак који се води против њега. Али нажалост, ове стандарде нису испоштовали хашки суд и хашко тужилаштво. Имају права истражитељи да прикупљају доказе, али из овога што смо данас видели, из онога што смо чули у досадашњем поступку суђења испада да ово хашко тужилаштво није прикупљало доказе већ је креирало правила, монтирало доказе. Кажем ово одговорно, јер се то утврдило у јавним претресима или расправама, у хашком суду.

Још само пар констатација па приводим крају своје казивање, али све има за циљ да се сви ви придружите и да ово што понесете одавде пренесете људима, телефоном, у личном контакту, на славама, на свадбама, било где да сте. Предлажем да комитет сачини једну врсту закључка, једну декларацију и да се та декларација са овог сусрета данас, који сматрам стручним сусретом, а ви сте јавност, јавно мњење које о тој стручности треба да пресуди, достави Међународној унији адвоката, да позове унију адвоката да стане у заштиту и одбрану слободе и права господина Војислава Шешеља. Да о томе обавестите Удружење правника Србије, које је позвано као стручно и професионално удружење да овде делегира одређене људе који ће помоћи да се овај мрак од суђења коначно заврши и да видимо крај тунелу. Предлажем да о овоме обавестите и Правни факултет у Београду, то је један од најстаријих европских факултета. Многи професори, светска имена, били су студенти или професори на овом факултету. Важно је шта овај факултет каже, не о политици др Војислава Шешеља, већ о његовој одбрани и о стандардима који су прекршени када је у питању одбрана слобода и права човека. Не може и не сме неко да се држи у притвору, а да се не зна зашто се држи у притвору. По тим стандардима се наводи да се било који грађанин, са било ког подручја земљине кугле нађе пред судом, да ће суд само у изузетним ситуацијама одредити притвор, код строго про-

блематичних људи који немају породицу, немају адресу и од којих прети опасност да осујете истрагу.

Како може један професор, један породични човек, човек од угледа, човек кога познаје цео свет, да буде опасност да се неће појавити пред судом и да га држе неосновано седам година. Да је само овај стандард прекршен, довољно је да се тражи пуштање из притвора др Војислава Шешеља.

Ја не верујем објективном казивању о овоме што се овде догађало у нашим средствима информисања. Пети октобар је само оверио да је велики брат присутан на овом простору и да је под његовом контролом све што постоји, од средстава информисања до суда. Због тога инсистирам да овај комитет настоји да се овај сусрет, од обима и достојанства присутних људи, до онога што је речено овде, упозна како би имали праву представу шта је то што стручна јавност сматра, а сматра да је суђење завршено и да сада почиње одбројавање, на један начин, завршних речи на које имају права и тужилаштво и суд. Уколико то не уради, а суд већ придаје важност неким ситним, баналним, споредним суђењима а запоставља ово суђење, треба дисквалификовати суд на достојанствен начин, преко великих институција као што су Међународна унија адвоката и друге сличне институције за одбрану слободе и права човека. Ја вам се са достојанством захваљујем, хвала што сте ме послушали. Срећно.

Наташа Кандић ме притискала да лажно сведочим

Зоран Красић: Александар Гајић је био спреман да јавно изнесе истину о спрези тужилаштва и судија Хашког трибунала. Погледајмо изјаву Александра Гајића.

Прилог са видео бима: Тужилаштво Хашког трибунала је са мном ступило у контакт 2004. године преко заштићеног сведока ВС-033, који је прихватио услове да лажно сведочи против Војислава Шешеља и да га оптужи за ратне злочине. Тај сведок ме је повезао са Наташом Кандић, која је такође вршила притисак да лажно сведочим и оптужим господина Шешеља за неке наводно ратне злочине. Изјаву коју сам дао Хашком трибуналу никада нисам имао прилике да прочитам, јер сам веровао да је истина оно што сам потписао. Ни дан-данас не знам каква је та изјава, а у току испитивања, хашки истражитељ Паоло Пасторе ми је понављао да морам да будем њихов сведок, да потврдим све наводе из оптужнице, да лажно оптужим господина Шешеља, или ће и мене оптужити за неки наводни злочин који се десио у Теслићу, или ће, како ми је говорио, и мени обезбедити место у хашкој судници поред господина Војислава Шешеља. Године 2006. хашки истражитељ Паоло Пасторе и тадашњи тужилац Данијел Саксон, поново су ми претили оптужницом, али су ми такође и понудили, ако лажно сведочим, да ће ме пребацили у трећу земљу, да ће ми омогућити лечење, променити идентитет и ишли су до тога да су спремни да пребаце чак и моја два верна пса, најбоља пријатеља које имам. Чак су ме 2008. године, после операције коју сам имао, у мојој кући посетили истражитељи Паоло Пасторе и тадашњи тужилац Кристин Дал и поново су ме убеђивали да лажно сведочим против Војислава Шешеља и претили да ће ме оптужити, с тим да сведочим под заштитним мерама ВС-034, на шта нисам пристао и по ко зна колико пута сам рекао да могу бити само сведок одбране господина Војислава Шешеља. Пошто сам био упоран у одбијању да будем сведок тужилаштва, хашки суд је издао обавезујући налог да се морам појавити у судници као сведок суда. Тада сам у Хаг отишао на позив судског већа. Био сам спреман да сведочим јавно, али због неких разлога судско веће није дозволило да сведочим јавно, где сам хтео да изнесем све детаље о томе на који начин је вршен притисак, шта је рађено од стране хашког тужилаштва и режима у Београду. Резултирало је ти-

ме да сам избачен из суднице, јер нисам хтео лажно да сведочим против господина Војислава Шешеља и добровољца. Упорно су хтели да сведочим као сведок ВС-034, међутим ја имам своје име и презиме. Ја сам Александар Гајић и могу да кажем да нико није, ни хашка сила, нико није успео да ме натера да лажно сведочим против Војислава Шешеља, јер сви смо ми синови слободе.

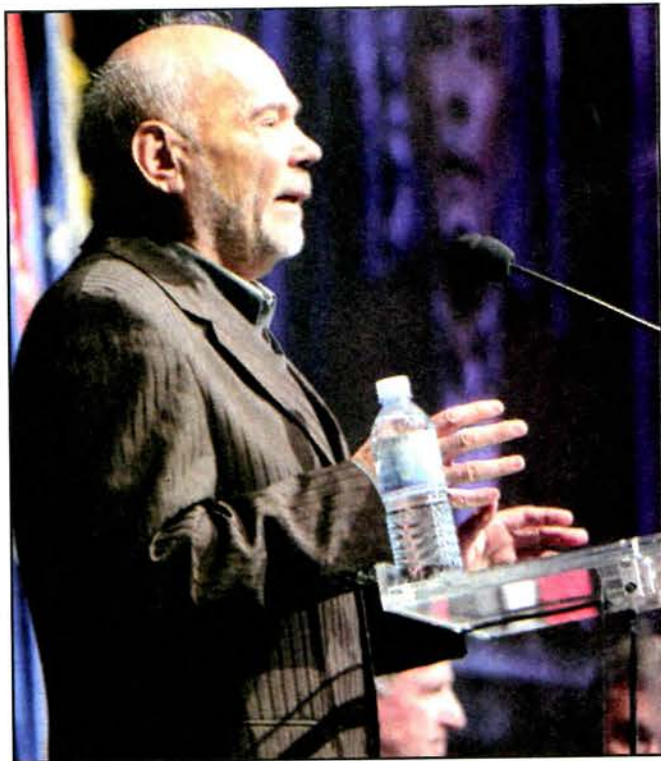
Шешељ опасан противник марионетске власти у Србији

Зоран Красић: У недостатку озбиљних елемената за оптужбе против Војислава Шешеља, тужилаштво Хашког трибунала замерио му је на његовим „запаљивим“ политичким говорима и у 21. веку оптужило га за давно превазиђене вербални деликт.

Данас је са нама и професор доктор Мирко Зуровац, еминентни српски етичар, увек спреман да својим знањем допринесе херојској борби Војислава Шешеља пред Хашким трибуналом.

Проф. др Мирко Зуровац: Поштована Јадранка Шешељ, драги пријатељи. Ниједног тренутка нисам имао никаквих илузија у погледу карактера такозваног међународног кривичног трибунала за бившу Југославију. Чим је основан, било је јасно да то није никаква институција права већ политичка творевина која стоји у функцији силе и неправде и извршава руглу људску потребу за правдом. Основан је с намером, то је од самог почетка било јасно ко је хтео да гледа отвореним очима, да суди војном и легално изабраном политичком руководству свих српских земаља. Зашто? Зато што је стало на чело свог народа у његовој праведној борби за свој опстанак и своју скупо плаћену слободу.

Као што већ знате, сви су тамо још живи, ако нису уморени. Тиме је јасно ко седи у Хашком трибуналу, какве су судије и какви тужиоци. Они желе да суде искључиво представницима српског народа а правим злочинцима, југословенским сецесионистима и њиховим страним подстрекачима и заштитницима који су основали овај суд и који њиме управљају од почетка до овог часа, једноставно неће бити суђења. Пример за то је случај Насера Орића или Рамуша Хараци-

наја. Ова монструозна политичка творевина посебно се устремила на српску националну и државну идеју. То је њен циљ, уз безочно прекрајање историје српског народа, што може да има трагичне последице за његову судбину у будућности. Овај суд жели да суди на основу лажних и исконструисаних оптужби представницима српског народа. Замислите, они су хтели да пред лицем светске јавности одиграју једну представу, као када одете у позориште па гледате једну комедију или трагедију, која би оставила утисак да се тамо ради о некаквом праву и некаквој праведности. И то би им пошло за руком. По свој прилици би им пошло за руком да се као оптужени нису нашли људи којима је више стало до истине и до српске историје, до њене части, него до властитог живота. Увек сам веровао да њихова одбрана има смисла само као оптужба. Они немају од чега да се бране јер им се не може доказати ниједна појединачна инкриминација. Али, имају кога да оптужују за монструозне злочине и злочиначке планове оних који су основали овај суд и који њиме управљају.

Мора се признати да је пре тога то исто радио Слободан Милошевић, а Војислав Шешељ ово ради са крајњом одлучношћу, потпуно свестан своје судбине и опасности у којој се налази српски народ. Зато желе да га ућуткају, да га спрече да говори. Прво су покушали да му наметну стенд бај адвоката, који би га бранио зна се како, па када им то није успело, онда су привремено прекинули процес, само шест сати до истека времена за тужилаштво. Пошто се ради о политичком суду, овај гест, који би у некој другој прилици могао да се протумачи као праведан, да се покрене истрага око ових сведока, поприма своју супротност. У том погледу потпуно су у праву пријатељи из Русије, који савршено јасно разумеју логику овог суда. Ја се бојим да ће они, без икаквог права, као форма чистог насиља, задржати Војислава Шешеља у Хагу, одуговлачењем процеса или на неки други начин, све док не процене да његов повратак у Србију не представља више никакву опасност за марионетску власт. Зато, молим вас, не бисмо били доследни ако не бисмо повезали овај процес са актуелном ситуацијом у Србији.

Упркос ничим неприкривене антисрпске усмерености суда у Хагу, марионетска власт, која је успостављена у Србији 2000. године, гледа на Хаг као на мали Сибир у који радо шаље своје политичке противнике. Највећи њихов противник, свакако, био је Војислав Шешељ, иако није једини. Њихова глупост нарочито долази до изражаја када почну да се позивају на императив европских интеграција. То им је оправдање за све. Од Европске уније су направили идеологију, а идеологија је по дефиницији лажна свест која има за циљ да обмане народ. У име хипертрофије Европске уније на најважније државне положаје у Србији доводе се различити миљеници Запада, њему одговорни, а не свом народу. Приправници у властитим струкама, потпуне незналице које ипак знају две ствари. Знају безочно да крчме и расподају земљу, оно што су стварале с муком десетине генерација. И још нешто, истовремено задужују децу која нису рођена. Ко им је дао право на то. Уз велику провизију, наравно, провизија је оно зашта они раде.

Хтео сам вам нешто више рећи, али због времена нећу. Ипак морам рећи свима, они који бар нешто знају о Европи, знају да се тамо не иде материјално осиромашен, духовно обогаћен, понижан и уништен, без слободе и поробљен, јер то су све особине супротне европским мерилима живота. Било би, заправо, боље да нас уопште не приме у Европску унију. Јер, морамо знати и не смео заборавити да се већ поодавно отворено говори о земљама првог, другог, па чак и трећег реда уније. У таквој унији Србија би била на зачељу, последња земља, без икаквих стварних права, али са обавезама које она не би могла испунити. То би било равно поробљавању. Није нам ваљда у интересу да добровољно капитулирамо пред нашим дојучерашњим и садашњим непријатељима. Званична власт би морала већ једном одустати од игре обмањивања јавности. У име, или због свог властитог комфора, они то раде према својим саговорницима из ЕУ, САД и НАТО-а. Нажалост, они то не знају, они не могу од тога одустати, они су кренули у отворену издају државних и националних интереса. Није први пут, али круна тога је резолуција којом се у Уједињеним нацијама отворено, није то више имплицитно, него експлицитно признаје сецесија Ко-

сова и Метохије. Ако морамо трпети ту ужасну неправду, а не можете замислити већу, онда не морамо бар хвалити, а још мање глорификовати ту бестијалну и разобручену силу, чији представници, неке сподобе без морала, седе у Бриселу и у Хашком трибуналу. Не морамо бар то. Јер нису најправеднији они који побеђују. То су увек они најјачи. Али зато, док год постоји иједан праведник на овој планети који је спреман да умре за правду, као што је то Војислав Шешељ, нада у право и праведност неће престати. Па ипак, ми морамо повести рачуна о ономе што се ради у Србији.

Ситуација у Србији је данас иста, или чак гора него она пре 150 година. Отприлике у то време Владимир Јовановић, то је отац Слободана Јовановића, упозоравао је, навешћу кратко, језик је архаичан. Он је рекао: „Ако здрави патриотизам не уједини духове у мисли, у жеље и радње за ослобођење услова од којих зависи решење националног питања, онда нико не може прогнозирати какву судбину има Србија”. Он је мислио на српско национално питање. Данас је ситуација у Србији потпуно иста. Тада је Србија била кнежевина, вазална, нешто као аутономна покрајина, модерним језиком говорећи, у оквиру турске царевине. Данас је Србија са мање права него једна вазална творевина. И тада се водила борба да ли у Србији треба туђинску политику спроводити, туђин је тада била Аустроугарска, или народну. Исто је данас пресудно питање да ли ћете спроводити политику непријатеља овог народа или доиста народну политику. Другим речима, ако се не промени власт у Србији, данас, после 150 година откако су изговорене ове речи од стране Владимира Јовановића, нико не може са сигурношћу прогнозирати каква је судбина Србије и њеног народа. Ја бих могао само да закључим – сигурно трагична. А у којој форми, то боље да не знамо, или да не видимо. Хвала вам на пажњи.

Тужилаштво ме киднаповало и два месеца држало у притвору

Зоран Красић: Киднаповање и тортура нису спречили Зорана Ранкића да одбије лажно сведочење. Погледајмо изјаву Зорана Ранкића.

Прилог са видео бима: Зовем се Зоран Ранкић. На месту заменика начелника кризног штаба сам био од априла

1991. године, па све до октобра исте године, када је кризни штаб преименован у ратни штаб Српске радикалне странке односно Српског четничког покрета. Први контакт са истражитељима Хашког трибунала имао сам у августу 2003. године, када ме је, заправо, саслушавао господин Паоло Пасторе Стоки, истражитељ Хашког трибунала у присуству преводиоца Марине Крстић. Незадовољан мојим одговорима, он је у једном моменту, видно изнервиран, ухватио моју изјаву, исцепао је и рекао да ја нисам баш таква цвећка, да имају они и нешто против мене, тако да, уколико не будем сарађивао, односно ако не будем ишао у њихову корист за подизање оптужнице против Војислава Шешеља, могу и мени многе ствари да ураде. Иако знам да сам апсолутно чист по питању дешавања у Босни и Херцеговини, односно по питању Зворника, ипак ми није било пријатно да ме неко на такав начин уцењује и малтретира, мада сам схватао да у ствари преко мене они покушавају да Војиславу Шешељу напакују све најгоре, тако да би постигли што бољи ефекат за њих.

Почетком 2004. године, саслушавала ме извесна госпођа Рита из Непала. Тада ми је отворено претила да, уколико не будем сарађивао са истражитељима Хашког трибунала, постоји могућност да ме испоруче у Босну и Херцеговину, с обзиром на то да, наводно, они имају неке доказе против мене у Босни и Херцеговини. Иако сам знао да то није истина, опет сам схватао да је све то у ствари један озбиљан притисак да бих сведочио против Војислава Шешеља. У јесен 2006. године, господин тужилац Данијел Саксон ме је на превару одвео у Хаг, наводно тврдећи да су му нестале неке моје изјаве и да мени прети физичка ликвидација у Србији. Иако сам знао и лично осећао да мени не прети никаква опасност, ипак сам морао да одем тамо. Фактички сам био киднапован, на силу су ме одвели, где сам провео два месеца у кућном притвору, где су ме испитивали неколико пута и вршили притисак на мене, опет у циљу да бих сведочио против господина Војислава Шешеља.

С обзиром на то да нисам желео да сведочим, ја сам на превару побегао из Хашког трибунала, исте те године, практично 2006. године у децембру. Касније сам се јавио тиму за одбрану господина Војислава Шешеља. Иако ми је нуђен бо-

равак у трећој земљи, материјално обезбеђење, ипак сам чврсто одлучио да не сведочим у корист тужилаштва Хашког трибунала. Такође сам био свестан да ћу, уколико дође судски позив од судског већа Хашког трибунала, морати да се одазовем. Тако се и десило, фактички после неколико позива судског већа појавио сам се пред судским већем 11. и 12. маја 2010. године и сведочио под пуним именом и презименом, јер то је био једини услов да сведочим а не да будем тамо неки безимени ВС-017. Шира јавност је вероватно пратила тај пренос и видела је како сам сведочио. После тога никаквог контакта више са Хашким трибуналом нисам имао. Уколико буде требало господину Војиславу Шешељу да будем сведок одбране, ја сам увек спреман на то.

Шешељ на раскршћу српства и србијанства

Зоран Красић: У септембру 2008. године, тужилаштво је поново затражило да се Шешељу на силу наметне адвокат. Отпадници Српске радикалне странке покушали су пуч који је припреман у договору са америчким и британским амбасадором. Циљ је био да Српска радикална странка, као изразито патриотска и националистичка, нестане са политичке сцене, да сав простор припадне прозападно оријентисаним странкама, а да се Шешељева одбрана у Хагу максимално ослаби и онемогући.

Реч дајем доктору историјских наука Веселину Ђуретићу, пријатељу и саборцу Војислава Шешеља из сарајевских дана, који је небројено пута указао на чињеницу да је председник српских радикала био сметња за спровођење политике Запада у Србији. Ђуретић је један од првих дисидената комунистичке Југославије, који је својим делима допринео отрежњењу српског народа.

Др Веселин Ђуретић: Припремио сам два дела мог излагања. Једно на српском и кратко на руском. Оно на руском ћу вам препричати. Молио сам Зорана Красића да ми дозволи да мало дуже говорим и да ми да могућност да се одужим за неколико месеци, односно да ми обећа да ћу говорити на дочеку Војислава Шешеља пред 500.000 људи. Он је мени рекао: зашто 500.000, зашто не милион? А онда сам се сетио 1996. године, Радован Караџић ми каже – Весо, молим те да говориш у Бањалуци, биће преко 50.000 људи. Стварно није било 50.000, него смо израчунали 120.000. Према томе, Зоран Красић је у праву.

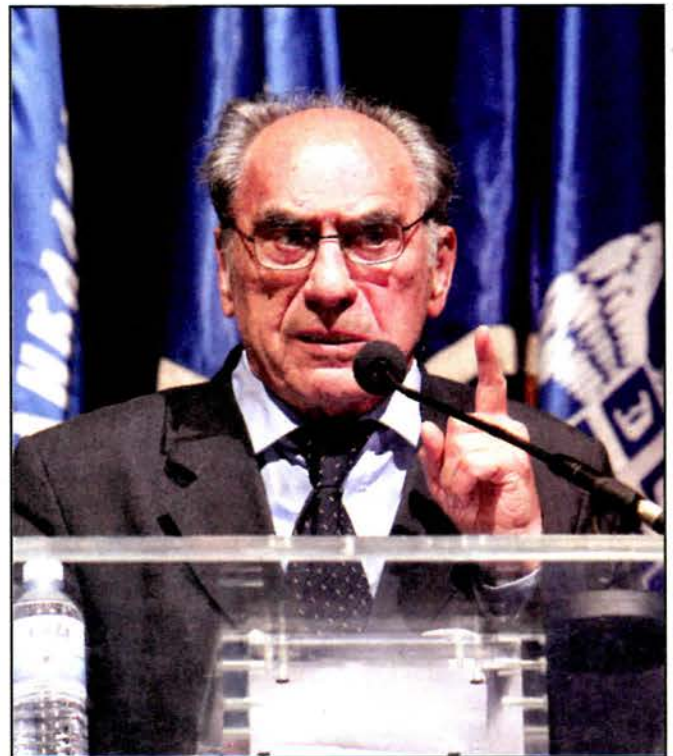
Браћо и сестре, као историчар, нећу говорити о правним модалитетима, нисам стручан. Као историчар имам право да сагледам позицију Војислава Шешеља у контексту српске историје, на најосновнији, најповршнији начин, али мислим да ћу истаћи неке поенте које могу бити и неко руководство за понашање одређених политичких партија, а нарочито националних, каква је Српска радикална странка. Наиме, ја свог пријатеља Шешеља видим на раскршћу између Српства и србијанства. Сада ћете видети зашто.

Карађорђе је 1804. године покренуо народну револуцију да ослободи све српске земље. Имао је визију Српства, читали сте, и да пређе преко Дрине, касније је имао намеру и добио подршку чак бугарских сарадника, па је добио подршку српске Далмације и Дубровника. Трешало је само да се заврши она страшна кампања Наполеонова, да се Русија ослободи обавеза и да се настави даље. Међутим, после Карађорђа Српство се свело на србијанство. Нећу да објашњавам, дуго би трајало.

Други наш покушај, велике војводе Путник, Степа, Мишић и остали извојевали су победе под барјаком Српства и 1912, и 1914, и 1918. године. Шта се десило. То њихово Српство утопило се у неформулисано југословенство, а касније је скраћено споразумом Цветковић-Мачек, када су нам одузете виталне српске земље. Дакле, нови покушај Српства завршио се са суженим србијанством.

Трећи наш покушај, у току Другог светског рата несрећни ђенерал Михајловић, пред страшним изазовима, националним изазовима окупатора, геноцидним изазовима Хрвата, муслимана, Албанаца, одговара са југословенском опцијом, Југословенска војска у отаџбини. А Тито посматра све то и помоћу својих српских русофила употреби Русију и изазове сукоб између Драже и српских русофила, односно партизана и оствари великохрватски пројекат, а то је овај пројекат који смо ми уживали већ 50 година. Ови борци још увек мисле да сам ја неки четнички идеолог, нека ме чују, за два дана ћу говорити у Новој Вароши.

Следећи покушај, када се Српство угасило због србијанства, су деведесете године. Несрећни Слободан Милошевић кренуо је са неојугословенском, неосоцијалистичком опцијом, а они са јасним националним плановима и упао је у процеп између његовог југословенства и њихових национал-

них пројекција, да би на крају они употребили и западне савезнике, оне које је некада Дража имао и оне који су били против нас током Другог светског рата и несрећну Русију, која је била у рукама Јељцина, Козирјева и других.

Четврти промашај када се Српство губи у србијанству десило се деведесетих година. Зашто сам ја био уз ову странку, нисам хтео да будем члан ниједне партије, иако су ми нудили и тако даље. Зато што сам је гледао из угла ове српске опције и знајући да, чим се Српство сведе на србијанство, Србија губи крила. А Србија без крила није Србија и не може да се брани. Мислио сам да ће се десити, да ћу видети оног несрећног пријатеља, да ће се он овде појавити, да ће сазнати шта се десило са његовом српском опцијом, да се поново српски круг затворио суженим србијанством.

Данас у име тог србијанства затварају наше кругове на Косову и Метохији. Браћо и сестре, ја предлажем да ми овде констатујемо окупационо стање, да би показали свом народу и свијету. Свом народу да зна да се понаша, јер у условима окупације људи јасно разликују битно од небитног, слободу од неслободе, а у нашим условима све је помијешано и ништа не разликујемо. Наш народ је збуњен. Ја предлажем да се ми одредимо, да јасно ставимо до знања – ми смо у

условима окупације. Која земља може дозволити да уместо ње неко говори о светој српској земљи. Каже, па демократским путем. Па нити ће они изгубити нити ћемо ми изгубити, да се нађе нека средина. Ако ту радикали не покажу зубе, онда смо готови. Пријети нам опасност да у име Косова и Метохије буду истурени они људи који ће прихватити оно што се десило у Њујорку, а то значи који ће пристати да разговарају о модалитетима, а не о статусу. Шта то значи? Заузео сам ти кућу, а сада да се договоримо како ћемо да је уређујемо. Другим речима, ти учествујеш у уређењу њихове куће коју су ти одузели. Зар се то не дешава већ 20 година, зар ми не уређујемо хрватску кућу? Одузели су нам Републику Српску Крајину, где смо ми показали зубе? Нема Српства. Зар ми нисмо дозволили да нам отргну српску Црну Гору. Шта су они ту урадили, ја не знам шта се иза кулиса дешавало јер сам тада био у Москви. Не знају они још увијек шта се десило с њима. Њихово политичко залеђе још увек заузимају одређени савети старе стаљинистичке школе. Према томе, ово што се десило сада, затворен је круг српске историје, сужено је све на србијанску опцију.

Дај Боже да се онај велики човјек, знате што је он велики за мене, не само зато што је образован, ја њега знам из Сарајева какав је, него због онога што он има оно што су имали у себи Карађорђе и војводе, који нису само причали, него су дјелали на бојном пољу, хајдуци. Ови наши мондијалисти, некакви демократи, ја не знам како се све зову, они му то приговарају, а управо то је његов квалитет. Јер ову жабокречину мора неко да рашчисти.

Подржавам још једну идеју, прво окупационо стање али знате, да нам не одреде окупациону управу која би била као данашња, јер ови данашњи, они ће одмах објавити рат Русији. Они нормално иду у Приштину, поздрављају установљене такозваног независног Косова, иду и у Сарајево да поздраве Ганића који је убијао српске војнике, иду у Нови Пазар да поздраве оне разбјаче српског јединства који муте међу Србима мухамеданце вероисповести. То је показатељ да ми нисмо слободни него окупирани. Или онај француски ђак, кажу економиста, дошао неки дан на Косово и Метохију и хвали се – бићемо примљени у Европу, па ћемо видети.

Не можемо ни ми све да изгубимо а ни они не могу све да изгубе. Несрећник. Па они су све освојили, мора ситуација да се врати на стање прије злочина, јер злочин никада не застарјева. А ја ћу вама, браћо, на једном скупу да покажем да су крајем 19. века на Косову и Метохији само једна седмина, имам карте, стране карте, етнички Албанци, отприлике једна трећина Срби православци, оно остало Срби римокатолици и Срби мухамеданци. Марк Краснићи 1972. године пише књигу у којој каже: уочи рата 365.000 (то ја знам боље него ви други, пошто је тада по вероисповјестима био попис), се писало као православци, а оних 365.000 као остали. Узмите претходне карте од оне друге половине, бар једна половина су римокатолици, односно паства бискупа барског, него ми не размишљамо. Зато нас уништавају, убиће нас незнање. Они мухамеданци до јуче су у Ораховцу држали колијевке са крстовима, у кући једног од ових који данас влада Косовом и Метохијом нашли су икону светог Јована у подруму. Ма они ће отићи, биће они и Кинези јер их мајка Србија није позвала да се врате. Горанци се неколико деценија спуштају са Шар-планине у Призрен, да ли се мајка пробудила да их прими. А они су тек превјерени, задња Горанка је била она Божана 1862. године која је умрла. Ми морамо да размишљамо о историјским категоријама, ако хоћемо да се спасимо.

Што се тиче браће Руса, хтео сам да им кажем – ви сте криви за судбину Републике Српске Крајине, јер нисте рекли не, јер нисте знали ко тамо живи, како се понашао онај несрећни Рус тамо када их је Холбрук терао као стоку. Када сам ја то рекао једном великом руском политичару, он каже – па нема, бре, Русије, ти си, бре, хајдук. Слушајте, они су криви за судбину Републике Српске Крајине. Објективно нису они то изазвали, зна се ко је велики брат, велики мештар, Ватикан, његове трансмисије, једне, друге, треће. Они су криви за независну Црну Гору. Рекао сам једном руском генералу – ето вам сада, сада ћете у Боки Которској имати НАТО базу, тамо где је Петар Велики 1706. године имао поморско училиште. Ви сте криви за то, ви сте изманипулисали српски народ Црне Горе. Рекао сам – ви ћете бити криви за оно што се дешавало у Републици Српској, данас се припре-

ма терен њеног угушења. Где је оно руско „њет“? Они сваког дана изазивају, муче тај несрећни народ и сутра могу да кажу, па јесу ли они обећали, бре, Алији Изетбеговићу, сећате се када је овај напустио онај лисабонски споразум – вратићемо ти унитарну Босну, само за рат. Они су криви за ово што се дешава нама у Хашком трибуналу. Зашто? Нема руског „њет“, а нису они криви зато што они то хоће, него зато што не знају. Зато су мени највећи умови Русије тада рекли на том скупу, који сам ја на неки начин подигао на ноге – будите нас, ми ништа не знамо. Мени је највеће задовољство било када је Гризлов, председник Думе, рекао делегацији Републике Српске: „Пробудио нас је Ђуретић“, помоћу једне моје књиге тамо која је само начела проблем, која је објављена на руском језику.

Желео сам Русима да кажем нешто и поводом ових наших хашких затвореника и Ратка Младића, којег лично знам. Знате ли шта је мени рекао лично Ратко Младић: „Ђуретићу, плакао сам када сам се сусретао са министром одбране Русије Павелом Грачуом. Попили мало, ја њему кажем – брате, помагајте, данас или никада, па видите шта нам раде и показујем ја њему слике одсечених српских глава, они муцахедини, Ал каида и тако даље. А он мени каже, онако попио – брате, па ја немам никакве власти. Тада Младић њему каже – ја ћу послати српски одред за борбу против чеченских терориста“. И када сам ја то на једној православној Новој години пред више десетина генерала рекао, један од тих генерала је устао и рекао – ја предлажем да се Младићу додели звање руског маршала. Ја то намерно, нека ме критикују, баш ме брига, не могу ми ништа. То сам ја рекао пред 50 људи, то су врло истакнути људи. Према томе, моја браћо и сестре радикали, ја велим да се обнови она опција Војислава Шешеља, да ослободимо Србију, да јој вратимо крила, сва крила су јој покидана. И на самом крају, да подржимо ове са Косова и Метохије да добију држављанство Руске Федерације, одмах да их подржимо. Друго, предлажем да држављанство Руске Федерације добију сви прогнаници и избеглице Републике Српске Крајине. Треће, предлажем да руско држављанство добију сви они поклопљени, обесправљени у Македонији. Четврто, предлажем да руско држављанство добије 63 одсто Срба Црне Горе. Ако Русија то уради, вратиће се у наша срца. Када сам недавно у Косовској Митровици рекао – нема вама, браћо, спаса док се на Копанику не појави руско „њет“ америчком Бондстилу, нема вама спаса. Према томе, оно што ја проповедам већ годину дана – не Европска унија, него српска унија у конфедералном савезу са Русијом, то ћу рећи и прекосутра пред 1.000 људи. Сви су нас победили употребљавајући спољне непријатеље, а ми имамо некога ко је у културно-историјском смислу наш, и уместо њега да употребимо да се спасимо, ми не знамо то да урадимо.

Уценили ме да лажно сведочим против Шешеља

Зоран Красић: Миодраг Луковац је претњама и уценама присиљен да изнесе неистине у процесу против Слободана Милошевића, а покушали су да га искористе и против председника Шешеља. Погледамо изјаву Миодрага Луковца.

Прилог са видео бима: Ја сам Миодраг Луковац, сведок оптужбе у процесу против Слободана Милошевића, као заштићени сведок Ц-047. Желим да јавност зна да сам ја под претњама, уценама и другим притисцима морао да прихватим да будем лажни сведок у процесу против Слободана Милошевића, да не бих и сам дошао под удар тужилаштва, односно оптужнице против мене. Све се то дешавало од првог контакта са Наташом Кандић до дана данашњег. Преживео сам све и свашта. Поред свих уцена, претњи и осталог што су радили, Хашки трибунал је организовао моју отмицу и мој боравак у Холандији и Норвешкој, против моје воље, уз

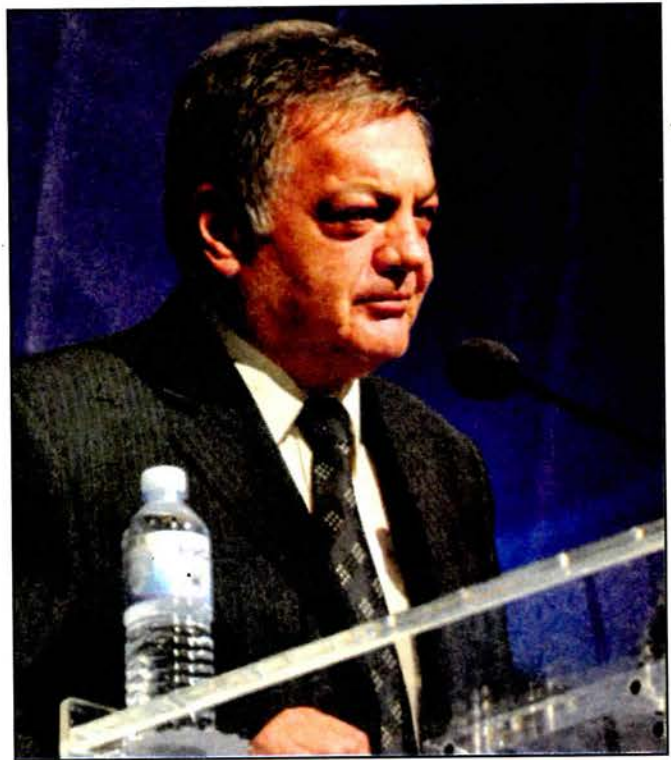
сву материјалну подршку са њихове стране. Кап је прелила чашу када су покушали, мимо моје воље, да ме уцене да лажно сведочим против др Војислава Шешеља за време мог боравак у Норвешкој. Да бих то избегао, ја сам побегао из Норвешке, иако сам знао да је у овој земљи власт наклоњена Хашком трибуналу, Европској унији, Америци. Задовољан сам што сам очистио своју свест, што сам рекао истину, што сам изнео прљавштину Хашког трибунала, тужилаштва, али ми је јако жао што ми нису дозволили да будем сведок у процесу против др Војислава Шешеља, као његов сведок. Да изнесем истину, да народ зна и светска јавност такође. Спреман сам да, поред свих здравствених проблема које имам, будем сведок одбране др Војислава Шешеља, да изнесем истину о уценама, принудама и разним другим начинима којима се служило хашко тужилаштво. Да види наша јавност, српска и светска јавност, чиме се служе и којим начинима, којим методама. Надам се да ће ми др Војислав Шешељ омогућити да будем сведок одбране, ако се он одлучи да у свом поступку изводи сведоке одбране. За сва зла која сам доживео од стране тужилаштва Хашког трибунала, најодговорнији су Хилдегард Уерц-Рецлаф, Данијел Саксон, Паоло Пасторе и Џефри Најс.

До победе и слободе

Зоран Красић: До сада смо се небројено пута уверили да Хашки трибунал не преза ни од чега па ни од злоупотребе лекарске професије. Тенденциозно занемаривање здравственог стања притвореника у више случајева имало је трагичан исход.

Обратиће вам се проф. др Милован Бојић, један од наших врхунских кардиолога.

Милован Бојић: Драги пријатељи, као један од сабораца и пријатеља др Војислава Шешеља, са задовољством прихватим учешће на овом симпозијуму, на овом научном скупу и желео бих да вам мало обновим сећање, да кажем – да ли се ви сећате или да ли знате да је Србија два пута бомбардована. Тада, 1999. године, али знате ли када је други пут на novo бомбардована, наравно без сирена и притисака различитих Солана и савезника? Управо на дан испоручења Војислава Шешеља Хашком трибуналу. То је друго бомбардова-

ње Србије и још бомбе по њој падају. Да вас питам, да ли је икада у новијој српској историји толико важила лаж као сада? Да ли је икада у новијој српској историји толико муљ био на површини колико је сада? Да ли је икада више празна врећа стојала усправно колико је последњу деценију? Немају стила они који су их довели, не знам одакле су слетели али требали би их сами склањати. Драги Руси, ја сам један од оних који је говорио и тражио оно кратко руско „њет“. Није га било тада, када сам то чинио као потпредседник Владе Србије и командант цивилне заштите. Волео бих сада да дате то одлучно руско „њет“ Хашком трибуналу. Тиме би Србија била слободна. Руски и наш Достојевски, светски Достојевски каже: „Права истина никада не личи на истину и зато, да би истина личила на праву истину, обавезно јој треба додати лаж. Лаж има седам различитих варијанти, а истина само једну. Ипак, лаж је као грудва снега која, котрљајући се, постаје све већа и већа, али када стане, мора да се истопи“. Истопиће се њихова лаж. Издржаће лавље срце Војислава Шешеља. Издржаће, јер поучени искуствима управо из злогласног хашког казамата, нећемо дозволити изненађење. Његово срце је Србија, његова љубав је Србија. Србија је отаџбина његовог срца. Његово срце ћемо чувати, а Србија ће с њим бити слободна и победити. Хвала.

Шешељ симбол српског отпора

Зоран Красић: Супротстављајући се храбро и одлучно монструозној хашкој институцији којом управља Америка, Војислав Шешељ је постао синоним за глобалистичку борбу.

Обратиће вам се Драгомир Анђелковић, историчар, политички аналитичар, публициста и уредник часописа „Видовдан“, познат по својим критичким анализама Европске уније у недељнику „Печат“.

Драгомир Анђелковић: Драги пријатељи, током Другог светског рата усташки злочинци су упорно измишљали некакве српске покоље над Хрватима како би прикрили геноцид који су вршили над Србима. Чак су у једном моменту планирали да створе некакав трибунал за ратне злочине, наравно, пред којим би се појављивали Срби, вероватно доведени из Јасеновца, или они који су преживели бацање у разне јаме. Можете да замислите како би се сведоци и оптуженици осећали пред тим судом који би радио по принципу: НДХ те коље, НДХ ти суди. Данашњи суд у Хагу суштински је исти као тај некада планирани усташки. Створен је како би били амнестирани они који су сатирали Србе упорно током деведесетих година и касније. Створен је како би до краја била сломљена наша кичма и уташена жаришта отпора, важна жаришта на њиховом путу ка Истоку, на њиховом новом походу на Русију. Војислав Шешељ, као симбол и прворазредни фактор српског отпора, због тога је и бачен у хашки казамат. Утамничен је како би отпор окупацији Србије био угашен. И стварно, откада се то десило, тај процес је убрзан. Сада смо малтене на један корак од тога да окупација Србије буде претворена у праву, да будемо увучени у НАТО и да америчка чизма стане у Шумадију, у Војводину, Поморавље. Али уверен сам, то се неће десити. Како је Иво Андрић једном рекао, „зло је победило тек онда када паметни заћуте док фукара говори“. А паметни нису још заћутали. Стално можемо да чујемо како Војислав Шешељ грми из Хага са прве линије одбране Српства. А и сви ви овде у овој сали сте доказ да ни отпор није замро у Србији. Војислав Шешељ је до сада тријумфовао над Хашким трибуналом и никакве манипулације сведоцима, никакве малверзације у том трибуналу неће моћи да спрече његов повратак у Србију. А када се врати у Србију, процес отрежњења нашег народа ће бити убрзан и убрзо ће он кренути путем ослобођења. То је неминован процес. Никакви стари амерички квислинзи, ни ови нови, који су пре две године скинули маску и стали у НАТО редове, неће моћи томе да се одупру. Србија ће свакако у реалном року бити ослобођена. Драги пријатељи, колико год да нас је зло са свих страна притисло, колико год да смо изнутра прожимани злом и да покушавају да препарирају наш идентитет, пре или касније правда и истина ће тријумфовати. Повратак Војислава Шешеља биће велики корак у том правцу. Србија чека Шешеља, а када се он врати, суд народа и историје чекаће садашње српске квислинге. Хвала вам.

Тужилаштво на оптуженичкој клупи

Зоран Красић: Више пута оптуживан за непоштовање суда, Војислав Шешељ је 8. марта 2007. године поднео захтев којим је указао на незаконито поступање тужилаштва и њихово непоштовање суда. Обратиће вам се мр Дејан Мировић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља. Мировић помаже Војиславу Шешељу у доказивању да борба за људска права не може представљати непоштовање суда, као и остали и чланови Стручног тима који помажу у припреми одбране Војиславу Шешељу. Њиховом заслугом та одбрана Војислава Шешеља делује онако импозантно. Обратиће вам се магистар Дејан Мировић.

Мр Дејан Мировић: Браћо и сестре, прво желим да вам се захвалим што сте дошли у оволиком броју. Такође сте видели каква је и ког квалитета била руска делегација. Значи, били су представници и власти и Путинове партије и партије с којом смо потписали споразум о сарадњи, друге владајуће партије, највеће опозиционе партије и угледни интелектуалци. Мислим да то доста говори о стању свести нашег народа. Наш народ је за Русију и ми имамо подршку у Русији. Што се тиче ових несрећника који су на власти и ове квазиопозиције, верујте ми, све ће се променити када се врати наш председник Војислав Шешељ. Зато вас молим да будете још мало стрљиви и да ускоро сви заједно у овој сали дочекамо нашег председника професора Војислава Шешеља.

Зоран Красић: Претресном већу требало је више од три године да коначно одлучи да покрене истрагу против тужилаштва због уцена сведока у процесу против проф. Војислава Шешеља. О томе ће вам говорити Борис Алексић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља који својим струч-

ним поднесцима задаје главобоље Хашком трибуналу и правни саветник господина Војислава Шешеља у Хашком трибуналу.

Борис Алексић: Даме и господа, браћо и сестре, драги пријатељи из братске Русије, желим прво све да вас поздравим, да вам се захвалим што сте дошли на овај значајан скуп и мислим да је сада време да поставимо једно питање: коме се то у ствари суди у хашком казамату, коме се суди у предмету Тужилац против Војислава Шешеља? Већина би рекла – суди се Војиславу Шешељу. Међутим, ако пажљиво погледасте чињенице, видећете да је управо професор Шешељ ставио целокупно тужилаштво, целокупни Хашки трибунал и њихове креаторе на оптуженичку клупу. Он их је ставио на оптуженичку клупу и пропитује их као да су ђаци у основној школи, а они једноставно не могу да се снађу. Погледајте шта се дешава. Сведоци тужилаштва, сведоци судског већа сведоче против тужилаштва. Заиста јединствен случај. Какав то онда предмет против Војислава Шешеља има тужилаштво? Из тужилаштва тужиоци и њихови помоћници беже из предмета против др Војислава Шешеља. Знају шта их чека, знају да ту немају никаквог успеха, знају да их чека вечна срамота због тога што су уопште учествовали као тужиоци у том поступку. Главни тужилац Хашког трибунала, када дође у Београд, када му помену предмет др Војислава Шешеља, његов случај, пада у несвест. Морају да му донесу хладну воду да се придигне, да се опорави. А ви знате како је прозападна власт у Србији сервилна према својим господарима из Брисела и Вашингтона.

Војислав Шешељ је задао низ тешких удараца Трибуналу у Хагу. Најпре у сведочењу против Слободана Милошевића. Он је преокренуо целокупан ток поступка. Није да тужиоци и ови из секретаријата то нису знали, управо због тога су дали задатак једном затворском чувару да истргне из руке др Војислава Шешеља концепт који је он договорио са Слободаном Милошевићем пред суђење. Али ни то им није помогло. Од тог тренутка када је сведочио др Војислав Шешељ, оптужница против Слободана Милошевића у оном делу који се тиче стварања Велике Србије је пала. Велика Србија је искључиви концепт и идеја др Војислава Шешеља и српских радикала, и тако ће увек бити.

Други ударац Хашком трибуналу, веома тежак за породицу др Шешеља, наравно и за њега и његове пријатеље, је штрајк глађу од 28 дана. Први пут је Хашки трибунал устукнуо пред неким оптуженим Србином, први пут. Од тог тренутка Хашки трибунал почиње да се повлачи. Његов углед пада и на кратко ће га спасити прозападна издајничка власт, тако што ће месец дана након што је Руска Федерација тражила укидање Хашког трибунала изручити Радована Караџића у Хаг. Након тога Војислав Шешељ задаје нови ударац објављивањем књиге „Полицијски досије“, која у потпуности разбија концепт удруженог злочиначког подухвата. Најважнији фалсификат Хашког трибунала је кривично дело које су измислили 2001. године како би брже и лакше осуђивали искључиво Србе, којим се иначе уводи колективна кривична одговорност. Пошто је поменута, ја бих желео да вам кажем да се управо у тој књизи др Војислава Шешеља помиње и хашки агент Наташа Кандић, као сарадник америчке обавештајне службе.

Нови успех Војислава Шешеља јесте одлука Претресног већа III од 29. јуна 2010. године. Први пут у хашком казамату именован је амикус курије који има задатак да покрене истрагу против тужилаштва. Тај амикус курије може да испита кога год жели из тужилаштва, није ограничен само на истражитеље. Наравно, водиће се битка око његовог именовања. Уколико он буде независан, он ће испитати све, од главног тужиоца до оног најслабијег, на дну. На крају желим да вам кажем да борба Војислава Шешеља није само борба за његову слободу. То је пре свега борба за слободу Србије, за слободу српског народа. Војислав Шешељ, који ће ускоро бити слободан, доћи ће у Србију, постаће председник Србије и повешће Србију у новом правцу, у заједницу са Руском Федерацијом и у победу.

Тужилаштво прибављало лажне изјаве бруталним претњама и злостављањем

Зоран Красић: Уцене и претње тужилаштво користи као легално средство за обезбеђивање лажних сведока у монтираним политичким процесима. Вјерица Радета, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, својим истражи-

вачким радом помогла је да истина о злоупотреби сведока тужилаштва изађе на видело.

Вјерица Радета: Браћо и сестре, даме и господо, Хашки трибунал је пред озбиљним испитом. На тај испит ставио их је, ко би други него проф. др Војислав Шешељ. Још 8. марта 2007. године поднео је захтев за покретање поступка због непоштовања суда против тадашњег главног тужиоца Карле дел Понте и тужилаца Данијела Саксона и Хилдегард Уерц-Рецлаф. Хашким делиоцима правде било је потребно више од три године да овај поступак покрену, иако је из Шешељевог захтева и доказа које је понудио очигледно да је

тужилаштво на незаконит начин обезбеђивало лажне сведоке, који су, заправо, инструмент у рукама тужилаштва, помоћу којих хашко тужилаштво безуспешно покушава да докаже наводе измонтране оптужнице против председника српских радикала. Представници тужилаштва су вршљали по Србији, упадали су људима у куће, пресретали их, проналазили у кафанама, у које и иначе воле да наврате, успостављали контакт преко Наташе Кандић, то сте чули од људи из њиховог личног искуства. Бахато, осино, силеџијско понашање и злостављање од стране тужилаштва. Натерали су неке људе да представницима тужилаштва дају изјаве. Те изјаве су давале под претњама, уценама и разним другим притисцима. Претње и уцене којима су сви ти људи били изложени биле су реалне и остварљиве, због чињенице да је тужилаштво још увек у то време могло подизати нове оптужнице. Сваком потенцијалном сведоку су претили наводним доказима о његовом учешћу у неким, наводно, ратним злочинима. Нажалост, ДОС-ов режим у Србији није стао у заштиту својих грађана, већ су благонаклоно гледали на бахато понашање хашких истражитеља и све им допуштали само да би се додворили Америци и великим западним силама чији је Хашки трибунал, заправо, експонент. ДОС-ов режим је учинио све што су од њега тражили и више од тога. Испоручили су сваког Србина на којег им је показано прстом. Још увек покушавају, уверени смо, немогуће, да се докопају генерала Младића. Надамо се, и понављам, верујемо, да до тога никада неће доћи.

Оптужница против Војислава Шешеља најбоље говори о раду Трибунала. Од првог дана је било јасно да Шешељ није починио никакав ратни злочин, да је процес који се води против њега политички процес. Не смемо заборавити сада већ чувену реченицу Зорана Ђинђића упућену Карли дел Понте: „Видите Шешеља и не враћајте га у Србију”. Сметао је тадашњем режиму. А богами, ускоро ће помрсити конце и садашњем и овим марионетама које су створили пре две године. Поступак против Војислава Шешеља је при крају, а ми са овог заиста величанственог скупа нудимо помоћ судском већу судије Антонетија и подсећамо их да су испуњени сви услови за примену правила 98бис њиховог правилника.

Данас смо овде сумирали све злоупотребе сведока од стране хашког тужилаштва. Подсећам да је у поступку испитивања сведока тужилаштва у процесу против нашег председника испитан 81 сведок, а 55 њих је имало примедбе на рад представника тужилаштва и у судници су изјавили да њихови искази не одговарају изјавама које су стварно дали. Тринаест сведока се жалило на начин на који су им искази узети. Битно је напоменути да међу овим сведоцима нису само сведоци из Србије. Ту су и муслимани, ту су и сведоци жртве. Сетимо се и сведока који је изјавио пред судским већем и пред јавношћу да му је тужилаштво на кућну адресу поштом послало изјаву коју је он само требало да потпише и да врати у Трибунал. Ових злоупотреба било је и у другим поступцима. Чули смо део исповести Миодрага Луковца, којег је тужилаштво натерало да у поступку против Слободана Милошевића потврђује њихове лажи, а у својој потресној изјави коју је доставио тиму Војислава Шешеља Луковац је детаљно описао каквој је тортури био подвргнут да би га натерали да и сам почини кривично дело лажног сведочења.

По англосаксонском праву, које се примењује у Трибуналу, доктрина злоупотребе поступка подразумева да се против оптуженог прекине поступак и да се пушта на слободу ако се докаже да је тужилаштво на било који начин злоупотребило поступак. Подразумева се да ће, када Војислав Шешељ докаже, а сигурни смо да хоће, претње, уцене и притиске на сведоке од стране тужилаштва, ова доктрина моћи да се примени и на остале поступке који се воде, или су већ завршени пред Хашким трибуналом. Овај захтев Војислава Шешеља против тужилаца Трибунала показује да он у Хагу не брани себе, јер он нема од чега да се брани, већ да је тамо у мисији борца за људска права и борца за одбрану српских националних интереса. Седамнаест година Хашки трибунал доказује своју „хуманост и правичност“ и изразито антисрпско деловање. Биланс је скоро 1.000 година затвора за Србе и петнаестак Срба чија је смрт директно повезана са овим назовисудом.

Војислав Шешељ им је тврд орах. Јасно им је да ће на њему поломити зубе. Уништио их је бриљантним умом и невероватним правничким знањем. Зато сада покушавају да опструишу његово лечење. Ми данас о томе отворено говоримо зато што желимо да са том чињеницом упознамо јавност. Верујемо да ће се због овог кршења једног од основних људских права нашег председника огласити и српска и светска медицинска јавност, да ће свој глас дићи целокупна правдољубива интелектуална јавност, а највеће наде полагамо у велику братску Русију. Браћо и сестре, данас сте по ко зна који пут показали да Србија жељно чека свог хероја и спасиоца. Видећемо се ускоро на једном великом, великом скупу. Одаћу вам једну тајну, говориће само Војислав Шешељ. До тада, живели! Живела слобода! Слобода за Шешеља и Србију! Хвала вам.

Или сведочење против Шешеља или затвор

Зоран Красић: Војислав Шешељ је јавно жигосао концепт дељења правде на основу лажних изјава сведока које је тужилаштво обезбеђивало претњама и уценама и поднео против њега кривичну пријаву за непоштовање суда. Немања Шаровић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља свесрдно помаже председнику странке у доказивању да је тужилаштво одговорно за непоштовање суда.

Немања Шаровић: Даме и господо, руска православна браћо, браћо Срби и сестре Српкиње, помаже Бог. Све оно што је о притисцима и уценама на сведоке од стране тужилаштва и о доктрини злоупотребе поступка до сада речено и виђено на овом данашњем научном скупу је без сумње на највишем правном и научном нивоу и ту се мало шта има додати. Ја ћу зато покушати да свој допринос дам анализом

и изношењем конкретних чињеница које се односе на притиске, обмане и лажи којима се служило хашко тужилаштво приликом припремања сведочења Небојше Стојановића.

Из свега што је доживео и преживео Небојша Стојановић, недвосмислено се мора закључити да бројне неистине које су се нашле у његовим, наводно, изјавама нису последица превида или нестручности тужилаштва, већ да се ради о јасно израженој намери припадника тужилаштва да на било који начин и по сваку цену исфабрикује исказе којима ће поткрепити претпостављену кривицу др Војислава Шешеља. Небојша Стојановић, или како га хашко тужилаштво означава сведок ВС-048 сведочио је вива воце 22. и 23. јула 2008. године. Пре доласка у Хаг, Стојановић је потписао три изјаве: две током 2004. и једну током 2006. године. Међутим, како му тужилаштво никада није дозволило да макар један примерак тих изјава прочита и задржи за себе, он се садржајем изјава које је потписао упознао тек непуних месеца дана пре планираног сведочења. Тада се писмом обра-

тио председнику Хашког трибунала и навео да је „био запрепашћен када је видео своју изјаву“. По речима Стојановића, њему је прочитана друга изјава, а он је, верујући истражитељима, без читања потписао другу изјаву. О околностима под којим су изјаве прикупљане судско веће које суди др Војиславу Шешељу саслушало је и тужиоца Данијела Саксона, који је признао да су приликом узимања прве изјаве тужилац Паоло Пасторе Стоки и он уз помоћ преводилаца испитивали Стојановића и да је Стоки на свом лаптопу састављао изјаву, и то на енглеском језику, иако Небојша Стојановић не зна ни реч енглеског језика.

Када су завршили састављање изјаве, на пола сата до сат напустили су просторију, наводно како би ту изјаву одштампали, да би потом Стојановићу на потпис донели документ на енглеском језику, чији садржај он ни на који начин није могао утврдити. Приликом узимања последње, треће изјаве ситуација је са становишта поштовања процесних права била још гора него раније, јер је и сам тужилац Саксон судском већу признао да су наводну изјаву Небојше Стојановића саставили Паоло Пасторе Стоки и он, и што је најзани-

мљивије, чак пре доласка у Београд ради планираног сусрета са Стојановићем, да би касније ту изјаву, коју су њих двојица саставили, дали на потпис Небојши Стојановићу, коме ни том приликом није дат ниједан примерак изјаве.

Када је дошао у контакт са одбраном др Војислава Шешеља, Стојановић се по први пут упознао са својом изјавом и схватио да њен садржај не одговара његовим речима. Тада почињу притисци на њега и његову породицу који су ишли дотле да је дневно добијао 30 до 50 телефонских позива од људи који су се представљали да су из Хашког трибунала и секретаријата, или из тужилаштва, који су му говорили да ће завршити у затвору уколико одбије да дође у Хаг и сведочи против др Војислава Шешеља онако како то стоји у његовим наводним изјавама. Кажем наводним изјавама, јер су те изјаве, како је на самом суђењу истакао и Стојановић, комплетно прерадили онако како неком одговара.

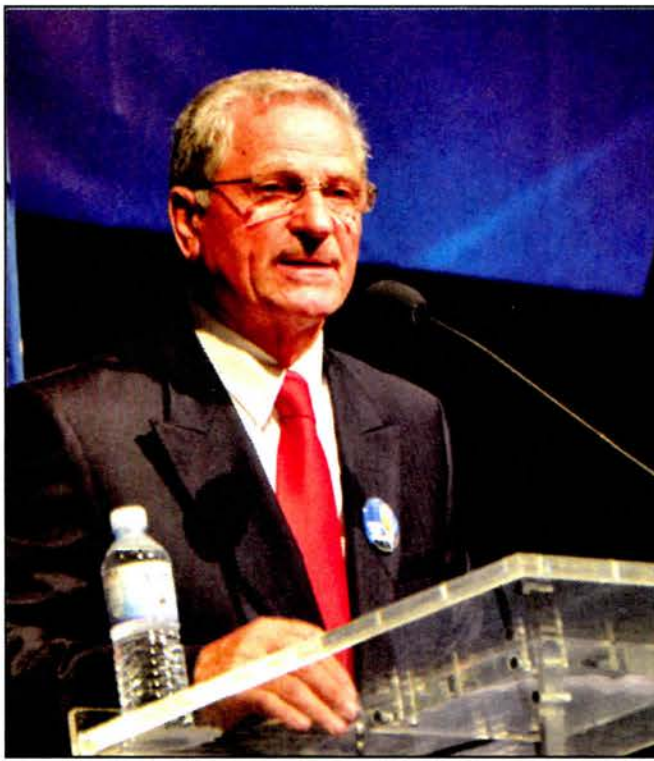
Наравно, проблем изјава које је састављало тужилаштво, а које сведоци у судници нису могли препознати и нису признавали за своје понављао се као по правилу код скоро свих сведока против др Војислава Шешеља, али и у другим поступцима. Примера ради, неслагања је било код више сведока у поступку против Расима Делића и код чак 48 сведока у поступку против Слободана Милошевића. Све то искључује могућност да се ради о случајности, неспособности и непрофесионализму тужилаштва, већ недвосмислено указује на оно што, по мом мишљењу, треба и бити закључак данашњег научног скупа, а то је да су притисци, уцене и обмане методологија рада тужилаштва Хашког трибунала. Хвала.

Гажење људских и процесних права

Зоран Красић: Велики број људи које је тужилаштво намеравало да злоупотреби у процесу против Војислава Шешеља јавно је проговорило о уценама и притисцима којима су били изложени.

Петар Јојић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, није штедео своје вишегодишње правничко искуство у прикупљању доказа о инструментализацији сведока од стране хашког тужилаштва.

Петар Јојић: Даме и господо, браћо и сестре, најверљивији докази који се користе пред Хашким трибуналом јесу

лажни сведоци и фалсификовани документи. Ти лажни сведоци били су ангажовани у држави Србији, у бившој Савезној Републици Југославији, и то не само од Хашког трибунала него, заправо, од челника Владе Републике Србије, који су по сваку цену желели да се Војислав Шешељ уклони са политичке сцене, из Републике Србије и да не смета недемократима који су обесправили и опљачкали Србију и ову државу растурили и њену географску карту поделили тако да одговара свима у окружењу, али не одговара Србима. Тужилаштво у предмету др Војислава Шешеља не истиче нити пружа ниједан правно ваљан, релевантан доказ на основу кога би се из оптужнице могло закључити да се ради о кривичним делима геноцида, да се ради о кривичним делима ратног злочина, да се ради о злочиначком удруживању, да се ради о кривичним делима која спадају у злочине против човечности и цивилног становништва. Све су то радили уз помоћ ових моћника у Србији и ових служби, који су им помагали. Карла дел Понте није знала где је Сурдулица, није она знала где је Муртеница нити Тара, али су зато знали издајници из Србије и знали су ко је др Војислав Шешељ и да ће он њима бити кост у грлу и да неће моћи да владају Србијом. Чему су они прибегли – препарирању лажних сведока. Покушали су то не само они из Хашког трибунала.

Први протагониста тих лажних сведока и притисака, уцена и подмићивања управо је, сада покојни, премијер Србије Зоран Ђинђић. Зоран Ђинђић је први почео да подмићује лажне сведоке, али било је ту часних људи који нису хтели да пристану на сарадњу, нису хтели да продају веру за вечеру. Један од тих које је Зоран Ђинђић ангажовао јесте и сведок, Србин који се појавио пред Хашким трибуналом и у судници пред претресним већем изјавио да га је заправо Зоран Ђинђић почетком 2000. године позвао у Београд да са њим обавља разговоре. Одазвао се господин Гламочанин том разговору, али је Ђинђић тражио да он са њим сарађује, да ће он припремити план сарадње како треба ликвидирати др Војислава Шешеља са политичке сцене, како треба сузбити др Војислава Шешеља и његову Српску радикалну странку јер треба очувати власт у Србији, а др Војислав Шешељ је највећа опасност за ту нову власт и његова Српска радикална странка, и да је чак др Војислав Шешељ опаснији од Слободана Милошевића, а његова Српска радикална странка опаснија је од Социјалистичке партије Србије.

У недостатку било ког доказа, више од десет година изучавам међународно кривично право, нисам пронашао ни у једном писаном документу да стоји да хашки истражитељи и Хашки трибунал могу да пишу сами себи законе и правила поступања и вођења поступка, ни код нас ни у другим земљама. И у англосаксонском и у европском континенталном праву може се видети да се пре свега не може дати у руке тужиоцу и судији да они пишу сами правила по којима треба да се поступа и суди. У недостатку тих доказа окомили су се Карла дел Понте, Кристин Дал, Данијел Саксон и Манхајн Ана као пријатељ суда, да вршљају по Србији и да врше притиске на сведоке. Паоло Стоки је сам четири дана испитивао у Канцеларији Хашког трибунала господина Јована Гламочанина, сам је постављао питања и сам давао одговоре. То је изјавио Јован Гламочанин у судници Хашког трибунала. Пошто су видели да немају доказе, ево шта су заправо рекли хашки истражитељи Јовану Гламочанину. Шта је рекла Кристин Дал – ево, ви сви одбијате, нећете да сведочите, шта ћу ја сада са овом оптужницом, дакле Војислав Шешељ мора да се врати у Србију. Данијел Саксон каже – па и ви одбијате, и тужилаштво каже да нема доказе, па немам ни ја. Др Војислав Шешељ не може бити осуђен и не може бити кажњен, он ће морати бити ослобођен. Дакле, даме и господо, у стручном тиму смо радили годинама, дошли смо до страшних кршења људских права која су починили ови из тог злочиначког Хашког трибунала. Све је то учињено уз помоћ домаћих и страних медија, који су многе Србе прогла-

сили да су пре свега ратни злочинци или снајперисти. Др Војислав Шешељ ће ускоро бити проучаван на правним факултетима универзитета у свету, а већ се у Америци прича да на једном факултету почињу да изучавају одбрану др Војислава Шешеља. Његова одбрана ће бити изучавана исто као што се изучава одбрана коју је водио 1912, 1914. и 1918. године војвода Мишић. Слобода др Војиславу Шешељу! Живела Велика Србија! Дочекајмо поносно др Војислава Шешеља у његовој Србији.

Поново се мора успоставити међународни правни поредак

Зоран Красић: Др Шешељ је вешто растурио сваки монтирани доказ, сваког лажног сведока и сваки искривљени историјски податак.

Обратиће вам се Гордана Поп-Лазивић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, која својим правним знањем и искуством доприноси одбрани председника српских радикала пред Хашким трибуналом.

Гордана Поп-Лазивић: Браћо и сестре, даме и господа, поштовани учесници овог скупа из братске Русије, сва права чије поштовање и испуњење др Војислав Шешељ захтева пред Међународним кривичним судом за бившу Југославију нису ништа друго до општеприхваћени међународни принципи и правила као претпоставка за фер и правично

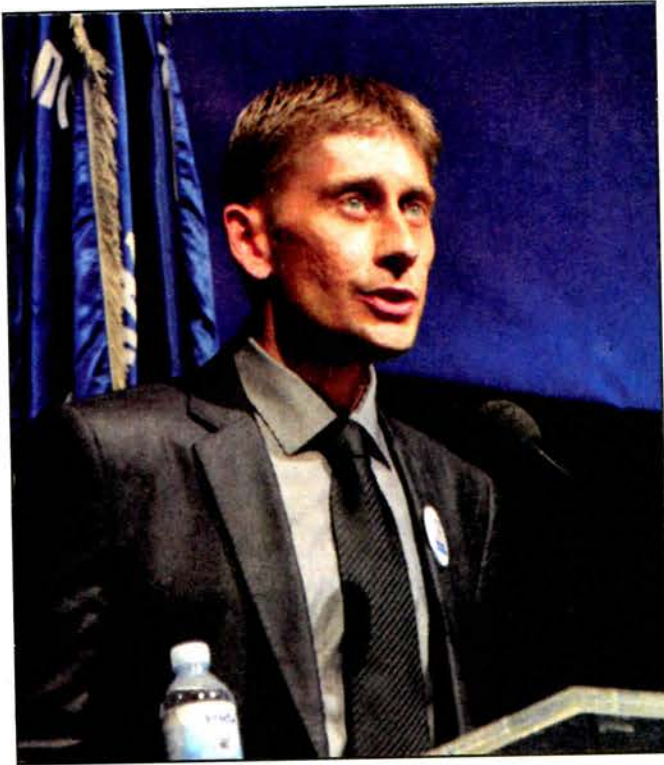
суђење. Као тим који помаже одбрану, све тешке повреде права систематизовали смо у чак 13 области са укупно 51 подтачком. Требало би много времена да их све наведем, али сама бројка говори много о свему што се тиче Хашког трибунала и како се крше правила поступка у самом трибуналу.

На основу тога, јасно је у каквим се околностима др Војислав Шешељ бори против те наказне институције новог светског поретка. Говорим о човеку који се скоро осам година налази у притвору а да никада није донето решење о притвору. Питање је – откуд он уопште у затвору. На страну то што би на сваких шест месеци требало да се преиспитају та одлука о притвору. Не постоји та прва одлука да се

човек налази у притвору. Дакле, нелегално је тамо. Говорим о човеку који је пет пута пре него што се подигла оптужница обавестио јавност и суд да ће добровољно отићи у Хаг чим га позову и тражио одговор од суда да ли је на листи оптужених и пет пута добијао одговор да немају ништа против њега што би значило његово оптужење. И заиста, тек пошто се обрео у Шевенингену, тужилаштво покреће истрагу. Наравно, било би исправно да се оптужница подиже након спроведене истраге и тада суђење мора брзо и да почне. Доказ за то је сам судски спис у коме се налазе претежно докази тужилаштва који су обезбеђени после 24. фебруара 2003. године. Са чиме се све суочава др Војислав Шешељ, говори и чињеница да је поднео кривичну пријаву против представника тужилаштва који су ометали спровођење правде и тиме учинили кажњиво дело непоштовања суда. Тек 2007. године тужилаштво је обелоданило највеће и најзначајније количине материјала и тек тада је била могућа провера тих доказа и наравно, тек тада смо дошли до доказа који потврђују тезу Војислава Шешеља коју је изнео још 26. фебруара 2003. године, приликом првог обраћања пред судом, да се тужилаштво служи искључиво фалсификатима и препарираним сведоцима, који само треба да потврде својим потписима лажи које су написали истражитељи тужилаштва. Многи од њих су били на најбруталнији начин застрашивани, уцењивани, малтретирано, доживљавали и психичку и физичку тортуру под претњом да ће бити и сами оптужени, ухапшени јер су многи сведоци били позивани да дају исказ као лица осумњичена да су наводно извршила неки злочин.

Верујте, нама који смо их слушали, који смо те њихове изјаве добијали, није било лако да са њима разговарамо. Били су то људи већ увелико урушеног здравља као последица свих стресова и притисака које су годинама доживљавали од стране трибунала. Њих 34 дали су тиму који помаже одбрану др Војислава Шешеља судски оверене изјаве о томе кроз какав су пакао пролазили и они и њихове породице, каквим су притисцима били изложени, не само од стране истражитеља тужилаштва, него и службених лица надлежних органа Републике Србије, који су фактички постали истурене јединице Хашког трибунала. Чули сте овде данас више њих и господина Јовића, о коме сам ја хтела да проговорим коју реч, који је на најсликовитији начин говорио о томе како је Хашки трибунал дотакао дно дна. Њему су чак нудили и забаву и друштво лепих девојака, а све о трошку трибунала, само да говори и пише у изјавама пред тужилашвом оно што они желе. Дакле, Хашки трибунал има пара за плаћање девојака које би забављале сведоке по њиховом укусу али нема пара за лечење једног обичног зуба неког од затвореника, да не говорим о неким већим интервенцијама.

Јасно је данас свима да је намера да се Војислав Шешељ осуди по сваку цену, или бар што дуже задржи у притвору била у функцији његовог изопштавања из политичког живота Србије како би се лакше завршили прљави послови започети распарчавањем СФРЈ, празлочином свих злочина, злочиним против мира усмереним на нестајање српског националног бића. Како је судбина Војислава Шешеља нераскидиво повезана са судбином нашег народа и државе, јасно је да је и покушај пуча у Српској радикалној странци био срачунат и изведен са циљем да се Војислав Шешељ, као тврд орах за Хашки трибунал, остави без икакве помоћи у земљи и да се сам бори а да се судски процес оконча на исти начин како је окончан са Слободаном Милошевићем. Како у нас постоји једна пословица „онај на брду боље види но онај под брдом“, данас смо овде имали прилику да чујемо господина Затулина, нашег колегу депутата из Руске думе, представника Јединствене Русије, Путинове Јединствене Русије на кога може да се примени ова пословица, јер он, који можда

боље види шта се овде код нас дешава, изједначио је Ђинђића, Тадића и Томислава Николића са Вуком Бранковићем. Хвала му на томе што је многим, ја верујем, отворио очи.

Пуч, наравно, није епицеи идеје Војислава Шешеља који се не одричу свог председника и не пристају на предају. Убеђени смо да ће једнога дана, не тако далеко, све ове наказне пресуде Хашког трибунала бити преиспитане и да ће се поново успоставити међународни правни поредак који неће стварати овакве наказне институције у којима људи умиру на неразјашњен начин, којима је дозвољено све само да се постигне циљ који је велики брат зацртао. Уз помоћ братске Русије, која нам је у овом тренутку више него неопходна јер квислиншки режим у Србији то неће и не сме да уради, мора се затражити хитно укидање Хашког трибунала, окончање поступка пред трибуналом против нашег председника др Војислава Шешеља, ослобађајућом пресудом без икаквог даљег одуговлачења. Живела Србија! Живео др Војислав Шешељ! Хвала.

Слобода Шешељу

Зоран Красић: Пракса обезбеђивања лажних сведока позната је и у другим предметима пред Хашким трибуналом, али о томе је први проговорио Војислав Шешељ.

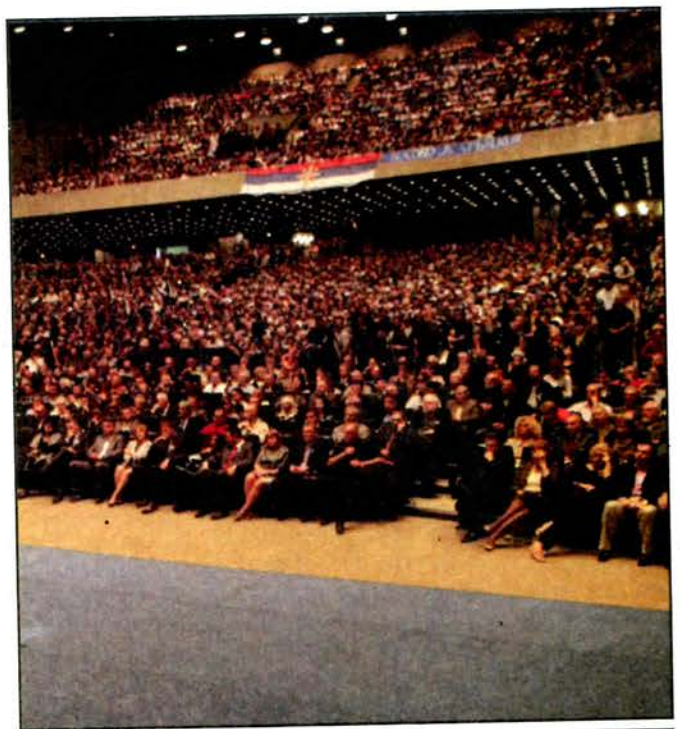
Мр Александар Мартиновић, члан Комитета за одбрану Војислава Шешеља, одличан познавалац правне теорије и праксе, помаже у раскринкавању тужилаштва Хашког трибунала.

Александар Мартиновић: Браћо и сестре, даме и господа, потпуно се слажем са оним што је рекла госпођа Гордана Поп-Лазич, важна порука са овог научног скупа дошла је од наших пријатеља из Руске Федерације, од господина Затулина, депутата Јединствене Русије у руском парламенту, који је рекао да постоји знак једнакости између Зорана Ђинђића, Бориса Тадића и Томислава Николића. Тај исти Томислав Николић данас је демантован по други пут као наводни ујединитељ опозиције чињеницом да је овде данас са нама председник Извршног одбора Демократске странке Србије, господин Милован Милошевић. Када је у питању сама

тема овог научног скупа, довољно је само анализирати сведочанства ових људи попут Љубише Петковића, попут Гајића, попут Луковца, попут свих оних храбрих људи из Србије, из Црне Горе, из Републике Српске који су смогли храбрости да кажу да је хашко тужилаштво вршило притисак на њих не би ли сведочили и не би ли оптужили Војислава Шешеља за нешто што он никада у животу није урадио.

Још 2007. године Војислав Шешељ је објавио књигу „Хашко инструментализовање лажних сведока“, где су наведене изјаве људи који су сведочили о томе да су истражитељи Хашког трибунала на њих вршили различите врсте притисака да би сведочили против Војислава Шешеља. Имате чак изјаву једног од њих који је рекао, судски оверио изјаву, да су му истражитељи Хашког трибунала нудили, замислите, ја се извињавам дамама, али заиста тако пише у изјави, да проведе ноћ са Флоренс Артман, портпаролком Хашког трибунала, не би ли сведочио против Војислава Шешеља. И упркос свим тим притисцима, људи који су дошли. Овакви људи, који пред милионима сведока могу да кажу да ће бити не сведоци тужилаштва, већ сведоци одбране Војислава Шешеља доказују да су Мали Радојица и Стари Вујадин и даље живи у српском народу, да и даље у српском народу има људи са јуначким срцем, људи који неће да продају веру за вечеру и који се никога другог на свету не боје, осим Бога. Средином 19. века Његош је писао чувеном српском књижевнику из Дубровника, Матији Бану, по коме се и данас у Београду један део зове Баново брдо: „Па шта има Србија да се боји слободе, па њу је слобода родила“. И сви балкански народи верују да ће им баш Србија донети слободу. Дакле, друго име Војислава Шешеља јесте Слобода, и зато слобода Војиславу Шешељу, слобода Србима! Живели!

Зоран Красић: Дама и господа, закључујући овај наш скуп имам част да се захвалим свим учесницима, како из Русије, тако и из Београда и овима који су дошли са стране да помогну. Да се још једанпут подсетимо на све оно што је Војислав Шешељ унапред рекао, како је тужилаштво планирало да изгледа тај поступак против њега. Захваљујем се свима присутнима који су својим упорним, истрајним присуством помогли Војиславу Шешељу по ко зна који пут. Ако бих рекао Србија чека Шешеља, Срби чекају Шешеља, морам да кажем – и Руси чекају Шешеља. Живео Војислав Шешељ!

Интервју др Михаил Васиљевич Јемељанов, заменик шефа посланичког клуба владајуће Праведне Русије са којом СРС има потписан споразум о сарадњи

Забринути смо за Шешељев живот

Др Михаил Васиљевич Јемељанов, заменик шефа посланичког клуба владајуће партије Праведна Русија у Државној думи Руске Федерације, учесник међународног научног скупа посвећеног процесу који се води против др Шешеља, у разговору за „Велику Србију“ оцењује да је једина кривица председника Српске радикалне странке та што је штитио српске националне интересе. Према његовим речима, Шешељ би могао да буде лидер Србије јер поседује све квалитете да понесе терет који та позиција захтева. Јемељанов уједно поручује да, што пре Србија престане да идеализује Запад, то ће пре да јој крене набоље. Српска радикална странка са Праведном Русијом има потписан споразум о сарадњи. На челу Праведне Русије налази се Сергеј Мионов, председник Горњег дома Руске думе.

• **Како оцењујете тренутни развој ситуације поводом Косова и Метохије?**

Ми не признајемо независност Косова. Очигледно је да је реч о кршењу међународног права и морам да подвучем да то није само званични став председника Русије и руске владе. То је глас целог руског народа, не постоји ниједна руска партија која би подржавала независност Косова. То што су прогласили Косово независним део је политичких игара. Њихова је жеља и циљ да се разруши Србија као целина, као јака држава.

Срби су народ који има своју културу и историју, и самим својим постојањем смета Западу да спроводи глобалну политику коју би да спроведе на Балкану. Што се тиче актуелне ситуације, Русија је спремна да максимално подржи Србију у томе да Косово остане саставни део њене територије. Сматрамо да је то врло битна и праведна борба. Као што је рекао руски министар спољних послова, Руси не могу да буду већи Срби од самих Срба. Требало би да председник Србије, као и влада, мало јасније покажу своје мишљење и морали би бити мало агресивнији по том питању.

Русија је, наравно, спремна да пружи максималну подршку и помоћ Србији. За 10 година Русија се доста променила, али опет све то даље зависи од тога колико су активни сами Срби. Сматрамо да Срби имају довољно здравог разума да не дају да се угрози територијална целовитост државе. Илузорно је веровати у обећања о идеалима које Запад покушава да наметне.

Што пре Србија схвати и престане да идеализује Запад, то ће пре да јој крене набоље.

• **Једно од питања на којима инсистира Запад у свом односу према Србији је и сарадња са Хашким трибуналом.**

Као прво, Западу је потребно да буквално храни Србију обећањима и да, наравно, после тога та обећања не испуњава. Биће, наравно, инвестиција у Србију, интеграција Србије, али за то ви морате да урадите све, да испуните многе услове. Дајте нам овог човека, е, њега сте дали, сада дајте овог другог и тако ће бити до у бескрај, јер Хаг првенствено суди Србима. Колико још жртава треба да принесе Србија, да би они нама рекли – хајде, добро је. Мислим да ће тај процес бити бесконачан. Сам Хашки трибунал није правна институција, није правни орган. Довољно је само да погледам како сада суде Шешељу. Током самог процеса мењали су се многи услови, што није дозвољено у правној држави. Хашки трибунал је у ствари политички орган. То је орган којим они манипулишу да покажу зашто Србија не може да добије нека политичка права. Они, у ствари, суде Србији као правној држави. Срби морају да престану да буду Срби, они морају

да постану неки евросрби, људи без националне културе, без националног самопознавања, без националне историје. То је све и Русија преживела деведесетих година, исто тако су им обећавали – биће капитализам, биће приватизације и ви ћете бити у породици цивилизованих народа. Русија је све урадила и изгубила половину своје индустрије, опао је ниво животног стандарда. Још увек се ништа није променило. Ми јесмо у Европи, али смо и даље супарници Запада. Не сме да се верује Западу! Такве земље као Русија, Србија, Бугарска, Украјина... ми смо страни Западу због свог менталитета, због своје историје и националности. Ми ћемо увек бити објект експанзије, ми ћемо увек бити базе са ресурсима, али никада нећемо бити њихови равноправни партнери.

• **Каково је ваше мишљење о процесу који се у Хашком трибуналу води против Војислава Шешеља?**

Јако сам забринут за Шешељев живот и зато и јесам овде. „Судије“ у Хашком трибуналу су у јако тешкој ситуацији. Немају за сада основу по којој би направили завршну реч. Једино за шта Шешеља могу да терете, и шта је он једино и урадио, је то што је штитио националне интересе Србије. А не могу да га пусте. Јер, то би одмах значило право лудило у Хашком трибуналу. Једина варијанта која се разматра то је, као што је било и са Милошевићем, и долазиле су до њега гласине, сумњало се да су и њега покушавали да убију, отрују. Он је тражио да се за његово здравље побрину руски доктори, али то му нису дозволили. Сада је најважније да се ујединимо и да тражимо заштиту Шешељевог здравља, да се првенствено обрати пажња на то.

Шешељ је човек који би стварно могао да буде лидер Србије, поседује све квалитете да понесе такав терет. Иако се налази у тешким условима у Хагу, он мора да преживи.

• **Српска радикална странка и Праведна Русија потписале су споразум о сарадњи. Како ће да се одвија даље та сарадња?**

Она се већ развија. Прошлог пролећа је у Русији одржана конференција којој су присуствовали Драган Тодоровић и Дејан Мировић. Руководство сматра да је веома важно да се развијају односи међу младима, јер су млади људи сада под највећим утицајем глобализације. Због тога би требало организовати семинаре и конференције за младе. Надам се да ћемо већ у пролеће организовати следећу конференцију.

Интервју Константин Фјодорович Затулин, депутат Путинове Јединствене Русије

Шешељ опасан противник

Константин Фјодорович Затулин, депутат Путинове Јединствене Русије у Државној думи Руске Федерације, један од учесника међународног научног скупа у организацији Комитета за одбрану Војислава Шешеља, у разговору за „Велику Србију“ објашњава разлоге своје подршке председнику Српске радикалне странке и даје оцену позиције Србије након усвајања редефинисане резолуције о Косову. Затулин наглашава да је свима веома добро позната чињеница да је то што је Војислав Шешељ у Хагу велика грешка. Тога су, према његовим речима, свесни и у Русији. Оцењује да је Шешељ веома опасан противник, као и да је невоља Србије та што они који се боре против Шешеља нису у стању да се супротставе погубној политици Запада. „Због издајничког деловања слаби држава и губи се територијална целовитост“, истиче Затулин.

- **Како оцењујете тренутни развој ситуације поводом Косова и Метохије, поготово после усвајања редефинисане резолуције у Уједињеним нацијама?**

Оцењујем да је ситуација врло тешка. Иницијатори проглашења независности Косова покушавају да представе ову независност као факат који се већ десио, а власт у Србији, уз политичку подршку Запада, већ отприлике иде ка томе да се сложи са чињеницом да је независност Косова реалност. Режим покушава да привуче народ Србије неком идејом о Европској унији, а став нашег председника је да Србија не треба да иде у Европу са оваквим проблемом везаним за Косово. У ствари, свима је јасно да је све то нека игра, којом покушавају да покажу како се Србија бори за целовито Косово. Невоља је што људи који се боре уз Војислава Шешеља, нажалост, сада нису у стању, немају довољно снаге да се томе супротставе. И опет смо у истој ситуацији коју смо често имали у историји, да због издајничког деловања слаби држава и губи се територијална целовитост.

- **Како ће се ствари даље одвијати на том пољу?**

Када смо у Русији, током низа година, тражили националну идеју, многе моје колеге политиколози су је различито

представљали и доживљавали. Ја лично сматрам да је руска национална идеја садржана у ставу да се треба супротстављати онда када је све изгубљено. Тако је било када је Наполеон био у Москви, када је Хитлер био пред Москвом, а за српски народ је то ситуација када је Косово објавило независност. Мислим да је та идеја иста код оба наша народа, пошто руском народу ближег народа од српског нема.

Надамо се да ће проћи тешка времена у Србији. Јасно нам је да се независност Косова гради на неправди, на лажи, да је то пројекат који, дугорочно гледано, нема шанси на успех. С тим је повезана и прича да су Црногорци различит народ од Срба, а све је повезано са конкретним људима и са њиховим конкретним понашањем.

- **Како коментаришете чињеницу да је Војислав Шешељ више од седам година у Хашком трибуналу а процес против њега још увек није завршен?**

Види се сасвим јасно који је циљ Хашког трибунала. Сви знају да је Војислав Шешељ опасан противник за њих и сада се они максимално труде да искористе прилику да га држе тамо. И код нас у Русији, чак и они који нису истог мишљења, сви су уверени у то да је ово са Шешељем велика грешка, чак и грешка Русије, која је гласала за оснивање Хашког трибунала, што није смело да се деси.

- **Који су разлози вашег учешћа на научном скупу посвећеном процесу који се у Хагу води против Војислава Шешеља?**

Треба да будемо захвални Српској радикалној странци зато што је окупила своје присталице и дала нам могућност да кажемо оно што мислимо, дала нам могућност да поново подржимо Војислава Шешеља великог српског лидера. То што га данас нема међу нама, то што тренутно није у политичком животу Србије, то је логично, јер да је овде, многи не би седели тамо где седе, били би у затвору. Пре или касније, то ће се и десити.

Обраћање руској јавности председника КП РФ ГенADIЈА Андријевича ЗЈуганова поводом погоршања здравственог стања Војислава Шешеља

СПАСИТИ ЖИВОТ ПОЛИТИЧКОМ ЗАТВОРЕНИКУ!

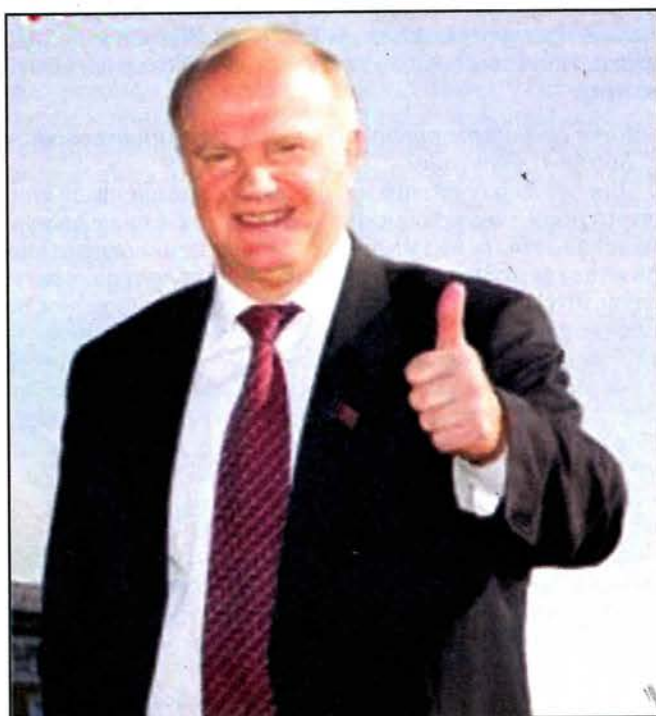
- *Председник Комунистичке партије Руске Федерације ГенADIЈА Андријевич ЗЈуганов у обраћању јавности упозорио је да погоршање здравственог стања председника СРС-а Војислава Шешеља у Хашком трибуналу изазива озбиљну забринутост. ЗЈуганов наводи да се, по оцени лекара, појавио ризик од преране смрти др Шешеља. Подсећајући да се Војислав Шешељ налази у Хагу скоро осам година, ЗЈуганов истиче да се свет не суочава само са незакоњем које влада у трибуналу, већ и очигледном припремом за ликвидацију политичког затвореника*

У последње време нагло се погоршало здравствено стање најпознатијег политичког затвореника Европе, лидера Српске радикалне странке, професора Војислава Шешеља, који се налази у затвору Међународног трибунала за бившу Југославију у Хагу.

По оцени независне групе лекара, упознатих са резултатима медицинских прегледа Шешеља, његово стање изазива озбиљну забринутост: пулс достиже 140-150 откуцаја у минути, што појачава ризик од изненадне преране смрти. Ствари се крећу ка истом таквом трагичном завршетку, какав је у марту 2006. године, у истом том хашком суду имао процес над председником Југославије, Слободаном Милошевићем.

Многи експерти су уверени (и ми делимо ту тачку гледишта) да је Слободан Милошевић био убијен у затвору применом посебно усавршених „медицинских“ технологија, које омогућавају скривање трагова злочина. Узимајући у обзир очигледан неуспех суда над Војиславом Шешељом, чини се да поново почињу да се примењују технологије, испитане на Слободану Милошевићу, овог пута према Војиславу Шешељу. Подсећамо да је кривицом Хашког трибунала живот већ изгубило више од 10 српских политичких и војних лидера.

Такође је неопходно подсетити да се професор Шешељ налази у затвору скоро 8 година. За све ове године, тужилаштво није нашло и није могло наћи ни најмањи доказ његове кривице. Али, нарушавајући принцип презумпције невиности – један од најважнијих демократских принципа, суд у Хагу наставља да лишава слободе невиног човека.

Међународни трибунал у Хагу отворено крши општепризнате норме међународног права, укључујући клаузулу Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, која предвиђа вођење судских поступака у разумним роковима (по правилу, не дужим од две године).

Ипак, као што видимо, свет се судара не само са хашким незакоњем, него и са очигледном припремом за ликвидацију политичког заточеника. Захтевамо хитно формирање међународне групе лекара ради посете Војиславу Шешељу у затвору и ради спровођења комплексног прегледа његовог здравља. Уз то, ми захтевамо ослобађање професора Шешеља.

Трагедија Слободана Милошевића показује да у овом случају не сме да буде никаквог оклевања.

Познат по скандалима, Међународни трибунал за бившу Југославију, коначно, мора бити распуштен.

Председник ЦК КПРФ,
члан делегације Државне думе РФ
у Парламентарној скупштини Савета Европе
Г. А. ЗЈуганов

Интервју Сергеј Николаевич Бабурин,
ректор руског државног Трговинско-економског универзитета

Шешел је понос свих руских патриота

„Доказа да је Шешел крив нема али постоји политички интерес да он буде у затвору“, оцењује Сергеј Николаевич Бабурин, ректор руског државног Трговинско-економског универзитета, у више наврата депутат у Руској думи и њен потпредседник. Због тога што у Хагу брани не само право српског народа на историјско наслеђе, традицију и културу, већ и права других народа, један од најстаријих и највећих руских универзитета одликовао је Шешела јубиларном медаљом. Према речима Сергеја Бабурина, Шешел је до сада штитио интересе Србије а сада је ред да Србија уради нешто за њега.

• **Како оцењујете тренутни развој ситуације поводом Косова и Метохије?**

Процес који се развија на Косову и Метохији после признања Косова као независне државе од стране више десетина земаља које су под утицајем Америке, неминовно се шири и сада се руководство Србије налази у врло тешкој ситуацији. Шта да раде? Да ли да се боре за територију силом, па да се понови оно што је радио Милошевић? То би значило изолацију од Европе. Да се сагласе са независним Косовом, то би значило гажење прошлости и уништавање будућности, зато што ће после Косова кренути да руше и остатак Србије. Моје је мишљење да треба наћи неко треће решење. Таква решења показују добар резултат. У Кини не признају независност Тајвана већ шездесет година и ништа страшно се не дешава. Срби морају да играју на време. Сама Србија никако не сме да призна Косово, мора да сачува за будућа покољења шансу да исправе грешке које су направљене, а данас је најбитније да се Србија усмери како треба, да економски стане на своје ноге. Треба, дакле, да се учврсте равноправни односи и са Русијом, и са Европском унијом, и са осталим светом. Србија данас има шансу да постане оно што је била током највећег дела двадесетог века, држава која повезује Запад и Исток. Ако би Србија ступила у НАТО или у Европску унију, постала би острво и никад не би била своја. Изгубила би везу са другим делом света.

• **Ваша оцена процеса који се у Хагу води против Војислава Шешела?**

Убеђен сам да су западни политичари знали да он није крив и пре него што је подигнута оптужница против њега. Доказа да је Војислав Шешел крив нема, али постоји политички интерес да он буде затворен и да се не врати у Србију. Американци ће све да ураде да га тамо задрже што дуже. Надам се да у Европи нису сви толико посвећени политици. Има неких људи који искрено верују у права и слободу човека. Ако ти људи победе, онда ће Шешел бити ослобођен. Врло је битно какву ће позицију Србија да заузме у целом том процесу. Шешел је штитио Србију. Сада је време да Србија штити Шешела.

• **Којим критеријумима се руководио Руски државни трговинско-економски универзитет када је одлучивао да Војиславу Шешелу додели јубиларну медаљу?**

Непосредно пред одлазак у Хаг, Војислав Шешел је на-

ступао на нашем Руском државном трговинско-економском универзитету у Москви. То је један од најстаријих и највећих универзитета у Русији. Данас на нашем универзитету, а ја сам ректор тог универзитета, студира 74.000 студената. Неколико година после Шешеловог наступа, универзитет је славио двестоту годишњицу постојања. Поводом тако великог јубилеја додељивана је медаља коју је усвојио Савет Универзитета. Та медаља се уручује људима који имају велике заслуге у образовном систему, култури, васпитању и људима који много раде на очувању традиције свог народа. Ни тренутка нисмо имали сумње да је наш велики пријатељ, господин Војислав Шешел заслужио да дође такву једну јубиларну медаљу. Ми га награђујемо за његову велику борбу, за обнову, за очување великог српског духа, српске културе, за то што се он данас бори у Хагу за правду и за право сваког народа да има своју традицију, своју културу. Он је данас понос не само за Србију, него је и понос свих руских патриота. Зато смо и донели одлуку да га наградим овом јубиларном медаљом.

• **Након завршетка научног скупа имали сте прилике да телефоном разговарате са Војиславом Шешелом, о чему сте разговарали?**

Рекао сам му да треба да зна да ми о њему размишљамо, да се ми бринемо за њега и да се ми њиме поносимо. Он је рекао да му је јако битно пријатељство које постоји између нас. На моје питање како је здравствено, само је рекао: „Ми ћемо победити“.

Преузето са сајта руских дневних новина „Правда“ (www.pravda.ru)

Нико није остао равнодушан

Недавно је у нашем листу био објављен разговор са чланом ЦК КПРФ, делегатом Државне думе Тамаром Васиљевном Плетњов о њеном предстојећем путовању у Београд, ради учешћа на међународном скупу. После повратка из Србије, она је дала интервју листу „Правда“.

– Тамара Васиљевна, причајте нам о Вашим утисцима о међународној конференцији у Србији.

– Конференција је била посвећена оценама делатности, боље рећи криминала Међународног трибунала за бившу Југославију у Хагу и, посебно, нечујеном по свом безаконју, процесу против истакнутог српског политичара Војислава Шешеља. Подсетићу читаоце да се Шешељ налази у затвору већ седам година, без било какве судске пресуде. Ово је, по мом мишљењу, једна од најдивљачкијих манифестација западне „цивилизованости“.

Конференција је била организована на највишем нивоу. Одржана је на најпрестижнијем месту за међународне конгресе – у центру „Сава“. Српска радикална странка је организовала уистину упечатљив, крупан догађај.

На конференцији су се окупили људи из свих крајева Србије. Они су се објединили око заједничке мисли – одбране своје земље од фактичке окупације од стране Европске уније и НАТО. Током конференције, мени су у више наврата прилазили људи који су говорили да Србијом управљају западне амбасаде. Сам састав учесника конференције производи врло јак утисак. Према центру „Сава“ текла је река људи. Сви су ишли са заставама и плакатима на којима је захтевано распуштање, по њиховом мишљењу, незаконитог суда у Хагу и ослобађање Шешеља. Више од седам хиљада људи се окупило у великој дворани. То је заиста био врло узбудљив догађај. Сумњам да би у Русији догађај такве врсте и масовности могла да спроведе чак и партија на власти.

• Како је била представљена руска страна?

– Треба рећи да је то био форум српско-руског братства. Срби су одлучили да не позивају иностране учеснике, осим руских. Индикативно је да су на отварању интониране химне Србије и Русије. Нашу земљу су представљали политичари разних политичких погледа али обједињени дугогодишњим напорима у подршци братском српском народу. Између осталих, то су С. Бабурин, К. Затулин, М. Емелјанов. Како би се рекло, они су иступали приватно, а ја сам већ на почетку свог излагања рекла да представљам КПРФ, што је изазвало аплаузе у сали.

Још једном подвлачим да смо сви ми, без обзира на разлику наше и политичких платформи других учесника из Русије, заједнички наступали, оштро осуђујући неправедни натовски суд, залажући се за неопходност његовог укидања и захтевајући ослобађање лидера Српске радикалне странке Војислава Шешеља. Наша иступања су била у истом тону са речима српских политичких и јавних личности.

• На шта сте ви ставили нагласак у свом иступању?

– Ја сам рекла да сам одавно повезана са догађајима у Југославији и да сам била сведок ужасних злочина, почињених од стране натовских армија. Видела сам разорени град Вуковар, последице варварског бомбардовања Београда. Затим сам подвукла да су трагичне догађаје у Југославији проузроковали слабост Русије и отворена издаја, почињена од стране Јељцина и његовог тима у односу на братски српски народ. Саопштила сам учесницима конференције да

сам лично познавала Слободана Милошевића и да до данас чувам његову фотографију на свом столу. Ово је изазвало буран аплауз у сали.

Затим сам навела речи Милошевића, који је рекао да Русију, ако остане слаба, чека иста судбина као и Југославију. Још једном сам подвукла да су Срби и Руси братски народи и да само заједно можемо да се супротставимо спољним претњама.

На крају иступања сам навела цитат из романа „Завера равнодушних“, пољског писца Бруна Јасинског: „Не бој се непријатеља – у најгорем случају они те могу убити. Не бој се пријатеља – у најгорем случају они те могу издати. Бој се равнодушних – они не убијају и не издају, али само уз њихову прећутну сагласност на земљи се дешавају издаје и убиства“ и завршила сам ту мисао речима да овде, у овој сали, нема равнодушних. Ове речи су изазвале топлу подршку свих учесника конференције. Ново путовање у Србију ми је пружило прилику да се уверим да наше историјске односе и пријатељска осећања руског и српског народа, који имају најдубље корене, без обзира на покушаје западних држава и њихових следбеника у Србији да унесу раскол, не могу да поруше ни натовске бомбе ни подле клевете политичара и новинара.

Разговор водила **Маргарита Образцова**

Војислав Шешељ против Хашког трибунала: Може бити само један!

Пише: Борис Алексић

У петак, 17. септембра 2010. године, Војислав Шешељ је хитно одведен у болницу „Броново“, где је над њим извршена електроконверзија. Електроконверзија је метода путем које се пацијенту кроз грудни кош даје серија електрошокова како би му се срце вратило у нормални (синусни) ритам. Ова инвазивна терапија примењена је као вид лечења аритмије са којом председник Српске радикалне странке има озбиљних проблема од ове године. Међутим, она се показала као неуспешна. Војислав Шешељ је тог тренутка био на ивици живота и смрти.

Како је до тога дошло?

Затворски лекари предвођени Паулусом Фалкеом годину дана су занемаривали савете кардиолога из Србије како треба лечити Војислава Шешеља. Још 16. октобра 2009. године проф. др Здравко Мијаиловић са Војномедицинске академије у Београду урадио је „Кардиолошку евалуацију“ Војислава Шешеља.¹⁾ Мијаиловић је претходно по налогу Претресног већа III именован од стране секретаријата Хашког трибунала као стручњак, са задатком да прегледа лидера радикала у Хагу.²⁾

У стручном мишљењу др Мијаиловић је предвидео настанак срчаних аритмија са којима др Шешељ до тада није имао проблема, и могућност напрасне смрти од мозданог или срчаног удара!³⁾ Он је прецизирао да код др Шешеља могу да се појаве аритмије као последица лекова које су му преписали у Хашком трибуналу!⁴⁾ Др Мијаиловић је такође предложио неопходне дијагностичке прегледе који до данас нису извршени.

Међутим, наведена упозорења нису значила ништа затворским лекарима у хашкој притворској јединици. Они су

наставили са дотадашњом праксом. Наиме, још 8. маја 2009. године, након налога Претресног већа III секретаријат је најзад скинуо ознаку тајности са извештаја холандских лекара о здравственом стању Војислава Шешеља⁵⁾. Тај извештај има укупно 3 стране, док извештај др Мијаиловића из октобра 2009. године има 61 страну! Према мишљењу холандских лекара, највећи проблем др Шешеља после штрајка глађу су „масна јетра“ и вишак килограма.⁶⁾ Наравно, медији на Западу почели су да збијају шале са тим податком покушавајући да нашкоде угледу Војислава Шешеља. Годину дана касније свима ће постати јасно да је кардиолог др Здравко Мијаиловић био у праву, а да су холандски лекари, и то два лекара опште праксе и један гастроентеролог⁷⁾, погрешили. Чак и сам поступак Холанђана, који у свој „стручни“ тим нису уврстили ниједног кардиолога говори довољно о њиховим намерама.

Поред тога, затворски лекари у Хагу као најчешћи изговор за пропусте у лечењу наводе недостатак новца. Када је било потребно извршити најпростију стоматолошку интервенцију код Војислава Шешеља, затворски лекари и управа су говорили да немају довољно пара у буџету. Наравно, ови изговори се не користе само код др Шешеља, већ код свих заточених Срба. Међутим, да ли стварно нема новца у буџету трибунала?

Буџет трибунала у Хагу за период 2010 – 2011. износи 301,895,900 америчких долара⁸⁾. При том, најмање 33 државе у свету, Европска унија и 10 невладиних организација, међу којима су Карнегијева и Рокфелерова фондација, као и Соросев фонд, додатно финансирају Хашки трибунал⁹⁾. Ово је доказ да новца има али да управа трибунала не жели превише да троши на лечење болесних притвореника. Да ли због тога што их сматра унапред кривим? Символично, у пуном називу трибунала у Хагу јасно се види да тај суд не признаје презумпцију невиности¹⁰⁾.

Затворски лекар Паулус Фалке је лекар опште праксе и он савете даје најчешће телефонским путем. Поврх свега, он је „лечио“ и Слободана Милошевића, бившег председника Србије и СРЈ¹¹⁾. Фалке је убеђивао Војислава Шешеља да не присуствује статусној конференцији 21. септембра 2010. године. Управо на тој конференцији др Шешељ је јавности саопштио да сумња како су га тровали у Притворској јединици преко куване хране, јер су му ензими јетре били лоши док је употребљавао ту врсту хране. Када је прешао на конзервирану храну – храну лошијег квалитета, ензими јетре су се поправили.

Паулус Фалке месецима убеђује све како здравље Војислава Шешеља није озбиљно угрожено. Али због чега је онда др Шешељ 17. септембра хитно одведен на електроконверзију? Фалке је радио потпуно супротно од предлога наведених у извештају др Мијаиловића, иако су му детаљи из његове експертизе били познати. Такво понашање затворских лекара и управе у Хашком трибуналу угрозило је живот Војислава Шешеља и погоршало је његово здравствено стање.

Једноставно речено, уколико су лекари у трибуналу на основу Мијаиловићевог стручног извештаја знали да неки лекови које су преписали Шешељу изазивају аритмију и да због тога постоји опасност од његове напрасне

смрти, због чега су дозволили такав развој догађаја? Да ли су управо то и желели? Независна истрага у УН би то могла да утврди.

Са друге стране, и у Србији се убрзо показало да заговорски лекари у Хагу нису једини који не хају за лекарску етику и људска права. Начелник Војномедицинске академије Миодраг Јевтић, кадар Демократске странке, је 20. септембра одбио да др Здравку Мијаиловићу да дозволу за указивање хитне саветодавне помоћи Војиславу Шешељу! Јевтић је, на само помињање имена Војислава Шешеља, истог тренутка стао у заштиту „безгрешног“ трибунала у Хагу, осликавајући себе као пуку политичку марионету. Пронатовско¹²⁾ Министарство одбране у чијој је надлежности Јевтић касније је покушало да се оправда саопштењем у којем су навели да није постојао званичан захтев за ангажовање др Мијаиловића, али безуспешно. Др Здравко Мијаиловић ни раније није ангажован на основу захтева одбране, већ по налогу Претресног већа III од стране секретаријата Хашког трибунала, а између њега и др Шешеља је још у октобру 2009. године успостављен однос лекара и пацијента. И на овом примеру се показало да извршна власт у Србији делује у складу са интересима и циљевима Хашког трибунала и његових оснивача - САД.

Из наведеног се јасно види да трибунал у Хагу и његове марионете у Београду Војислава Шешеља третирају као нај-

већег противника. А како и не би, када им је загорчао живот толико пута. Након сведочења др Шешеља у поступку против Слободана Милошевића, најзначајнији део оптужнице који се тиче наводног стварања Велике Србије више није могао да се припише председнику Србије и СРЈ. На крају штрајка глађу Војислава Шешеља 2006. године, Хашки трибунал је морао да се повуче и прихвати његове захтеве, утемељене у међународном праву. Први пут у историји трибунала покренута је истрага против тужилаштва, и то на захтев проф. др Војислава Шешеља, одлуком судског већа од 29. јуна 2010. године. Како се у самој одлуци видело, сведоци тужилаштва су оптужили тужиоце и истражитеље за уцењивање, тортуру и друге притиске. Уосталом, Шешељ је и главни кривац за лош углед трибунала у свету.

Само на основу наведених примера из предмета Војислав Шешељ могуће је и потребно је спровести независну истрагу у Уједињеним нацијама о раду трибунала у Хагу. Та истрага би показала да службеници тужилаштва и целог трибунала нису изнад закона и Повеље УН, док би улога ове универзалне организације у свету поново ојачала.

Мисија Војислава Шешеља у Хашком трибуналу је мисија хероја. Он неће одустати док не потуче до ногу тај рецидив униполарног света. Бориће се до самог краја. Крајње је време да му представници слободног света помогну у томе.

Напомене:

- 1) Види: Registry submission pursuant to Rule 33(B) regarding the trial chamber's order on medical reports, 21.10.2009.; Annexes (ENG + BCS) to Registry submission pursuant to Rule 33(B) regarding the trial chamber's order on medical reports, 21.10.2009.
- 2) Order on Medical Reports, 13.05. 2009.
- 3) „Шешељ Војислав, Кардиолошка евалуација“ др Здравко М. Мијаиловић, 16. октобар 2009. године, стр 12.
- 4) Исто.
- 5) Registry submission pursuant to Rule 33 B) regarding the Trial Chamber's "Ordonnance relative aux observations du Greffe du 7 mai 2009", 8. 5. 2009.
- 6) Види извештај РТС од 14. 5. 2009. „Нови лекарски тим за Шешеља“: <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/135/Hronika/61499/-Novi+lekarski+tim+za+%C5%A0e%C5%A1elja.html>
- 7) Реч је о холандским лекарима: Dr Hemanth Ramanna, Dr. Nicola Kellermann и Dr SD Jvander Werfa. Kellermann је потписао извештај у име свих.
- 8) <http://www.icty.org/sid/325>
- 9) <http://www.icty.org/sections/AbouttheICTY/SupportandDonations>
- 10) Пун назив трибунала је: Међународни суд за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права на територији бивше Југославије
- 11) Види: <http://srb.fondsk.ru/news/2010/09/25/zaustaviti-ubistvo-voislava-sheshela.html>
- 12) Министар Драган Шутановац јавно се залаже за приближавање Србије НАТО пакту.

Кршење процесних и људских права Војислава Шешеља у Хашком трибуналу

Пише: мр Дејан Мировић

I. Уводне напомене

1. Савет безбедности Уједињених нација, позивајући се на поглавље VII Повеље Уједињених нација, формирао је Међународни кривични трибунал за бившу Југославију као свој помоћни орган за очување и одржавање мира, Резолуцијом број 808 од 22. фебруара 1993. године. Савет безбедности Уједињених нација (СБ УН) дужан је и да брине о законитости рада Међународног трибунала за бившу Југославију. У том контексту, као правни саветник проф. др Војислава Шешеља, тражим од Савета безбедности да заустави кршење људских права у случају Шешељ.

II. Политичка оптужница и произвољно одређен притвор који траје скоро осам година

2. Оптужница против професора Војислава Шешеља подигнута је 14. фебруара 2003. године (предмет бр. ИТ-03-67) у вези са догађајима који су се одиграли у периоду од „1. августа, или око тог датума, 1991. године“ до „барем септембра 1993. године“. Оптужница се односи на период за који нико не зна тачно када почиње и када се завршава. Такође, према признању бившег главног тужиоца МКТЈ, Карле дел Понте, наведеном у њеној књизи „Госпођа тужилац“ из 2008. године (Vuubook, Сарајево, стр. 173), оптужница против професора Шешеља је подигнута искључиво због политичких разлога, или због захтева тадашњих власти у Србији: „Бинђић је у вези са Шешељем имао само једну молбу: 'Водите га и не враћајте нам га више'“.

Упркос овим чињеницама (или политичкој позадини оптужнице која је, благо речено, неозбиљна и скандалозно написана), професор Шешељ се није скривао, нити је бежао. Он је већ 23. фебруара 2003. године отпутовао у Хаг. Одмах по доласку на аеродром, ухапшен је и спроведен у Притворску јединицу МКТЈ. Ипак, професору Шешељу никада није уручена одлука до ког времена му је одређен притвор, нити на основу чега му се продужава притвор. Дакле, притвор (или ненормално, нехумано, и са правне тачке гледишта несхатљиво стање) у предмету ИТ-03-67, бесправно се продужава без било каквог правног оправдања и траје већ скоро осам година. Такво произвољно трајање притвора, који нема чак ни квазиправног оправдања, у супротности је са чланом 5, став 1, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, у којем се таксативно прописују случајеви када може бити ограничено право на слободу. То су случајеви ограничавања слободe „на основу пресуде надлежног суда, због неизвршења судске одлуке, да би се предупредило извршење кривичног дела или бекства по његовом извршењу, лишење слободe малолетног лица, или да би се спречило ширење заразних болести, као и да би се омогућила депортација или екстрадиција“. Ништа од претходно наведеног не постоји у случају Шешељ! Такође, произвољно осмогодишње трајање неоправданог притвора, у супротности је и са ставовима Европског суда за људска права из чувеног случаја Гузарди против Италије (6. новембар 1980. године, серија Абр. 39, стр.33-35, ставови 92, 93 и 95), где се јасно истиче: „Суд подсећа да се, проглашавајући 'право на слободу', у ставу 1 члана 5, мисли на физичку слободу личности; циљ одредбе је да се обезбеди да се никоме не може одузети та слобода на произвољан начин“. Профе-

сору Шешелу право на слободу гарантује и члан 9, став 1, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, у којем се прописује: „Нико не може бити лишен слободе осим из разлога и сходно поступку који је предвиђен законом“, али и став 3 истог члана у којем се прописује: „Свако лице које је ухапшено или притворено због кривичног дела мора у разумном року да буде суђено или ослобођено“. Међутим, у МКТЈ се судије понашају као да ови основни међународни извори у вези са одређивањем притвора не постоје.

3. Такође, СБ УН треба да зна да је поводом чувеног случаја Куломин против Мађарске, управо Комитет за људска права УН констатовао да је прекршен став 3 члана 9 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, јер је јавни тужилац неколико пута продужавао притвор а да током девет месеци Куломин није био изведен пред судију. Исто тако, СБ УН треба да зна (и да реагује) поводом чињенице да је у вези са познатим случајем Мајкл и Брајан Хил против Шпаније, управо Комитет УН за људска права истакао да притвор треба да буде изузетак и да је непотребно одлагање суђења од једне и по године. Довољно је упоредити ове периоде са скоро осам година притвора професора Шешел, и биће јасно какве се злоупотребе врше у МКТЈ.

4. Такође, након доласка професора Шешелу у Притворску јединицу МКТЈ, оптужница је више пута мењана. Професор Шешел је у тим променама оптужен и за наводни „говор мржње“ или запаљиве политичке говоре. Ове чињенице јасно показују не само то да је оптужница политички мотивисана, већ и да је она у директној супротности са Препоруком Савета Европе Р (97) 20 о „говору мржње“ од 20. октобра 1997. године, која је основни правни извор у модерном међународном праву у вези са говором мржње. Тачније, у Препоруци Савета Европе Р (97) 20, истиче се да говор мржње треба да регулише грађанско а не кривично право. На пример, у анексу Препоруке бр. Р (97) 20 наглашава се: „Ове мере имају у виду читав низ правних инструмената којима се повећавају могућности предвиђене грађанским правом... Ако то национално законодавство допушта, организације које заступају жртве говора мржње треба да имају право да покрећу грађанске парнице“. Такође, у анексу Препоруке Р (97) 20 упућује се да се кроз: „грађанско право, дозвољава заинтересованим невладиним организацијама да подносе грађанске тужбе“. Зато је више него неприкладно (и скандалозно) да се у међународном кривичном суду суди професору Шешелу за дела која спадају у грађанско а не кривично право.

5. У претходно изнетом контексту, треба истаћи и да се професор Шешел већ скоро осам година налази у притвору МКТЈ и због оптужби у вези са говором мржње, иако је чак и први (и најважнији) експерт тужилаштва, професор Ентони Обершал из САД, на почетку суђења у децембру 2007. године изјавио да професор Шешел никада није позивао на извршење било каквог ратног злочина, и да су његови говори имали искључиво политички карактер. Дакле, очигледно је да се оптужница против проф. др Војислава Шешел заснива на политичким а не правним аргументима, и да се притвор, који траје скоро осам година, продужава бесправно и у супротности са чланом 5, став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, и чланом 9, став 1 и 3 Међународног пакта о грађанским и политичким правима.

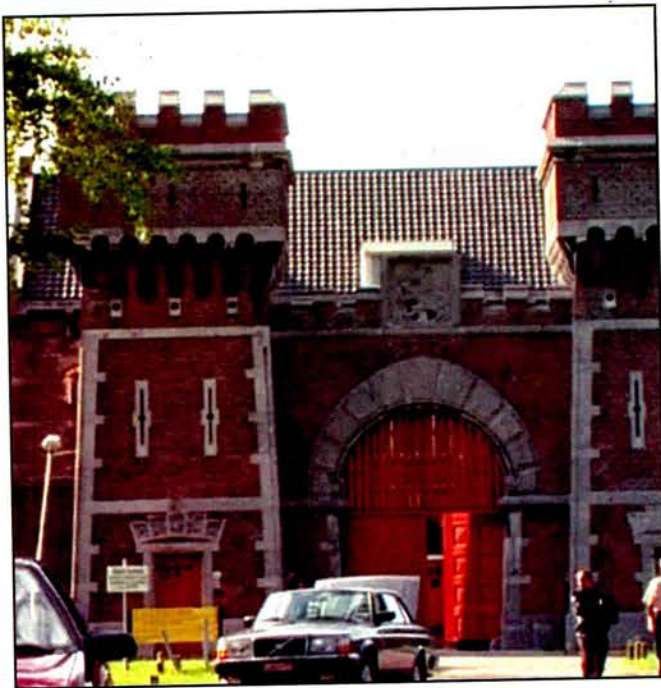
III. Кршења права на јавност суђења

6. Више од половине, од укупно 81 сведока који су се појавили у предмету ИТ-03-67, сведочило је под заштитним мерама (измењени слика и глас). Велики део процеса у предмету ИТ-03-67 водио се иза затворених врата (уз потпуно искључење јавности). На овај начин грубо је прекрше-

но право професора Војислава Шешелу на јавност суђења. Право на јавност суђења гарантује члан 6, став 1, Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, јасном формулацијом да свако има „право на праведну и јавну расправу“, која се може „искључити из целог или из дела суђења, у интересу морала, јавног поретка или националне безбедности у демократском друштву, ако то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота страна“. Дакле, МКТЈ је грубо прекршило право на јавност суђења јер професор Шешел није оптужен за одавање државних тајни, за сексуалне деликте или за деликте против малолетника. Такође, Европски суд за људска права је у чувеном случају Прето и други против Италије (8. децембар 1983. године, серија А, број 71, стр. 11 и 12, ставови 21 и 22) истакао: „Јавни карактер судског поступка пред судским органима, штити стране у поступку како се вршење правде не би обављало тајно, без увида јавности, то је такође, једно од средстава којим се може очувати поверење у судове“. Европски суд је закључио, поводом случаја Прето и други против Италије, и да: „јавност доприноси остварењу циља из члана 6, став 1, наиме, она обезбеђује правично суђење“. Дакле, МКТЈ, у предмету ИТ-03-67, директно крши право на праведно суђење јер ускраћује јавност суђења (беспотребно и често), на основу квазиправних разлога који не постоје у модерном међународном праву. Такође, јавност суђења (која фактички скоро да и не постоји у случају Шешел), гарантује и члан 14, став 1, Међународног пакта о грађанским и политичким правима, у којем се јасно прописује да: „Свако лице има право да његов случај буде расправљан правично и јавно“ и да се „може наредити искључивање јавности за време трајања целе расправе или једног дела у интересу морала, јавног реда или националне безбедности“. Дакле, опет нема ниједног разлога за искључивање јавности који би се могао применити у случају Шешел. Зато, као правни саветник проф. др Шешелу, тражим реакцију СБ УН.

7. Такође, требало би да СБ УН има у виду и да се управо у Општем коментару број 13 Комитета за људска права УН јасно истиче: „Јавност саслушања је важан чувар интереса појединца и целог друштва. У исто време, члан 14, став 1, даје на знање да судови имају моћ да искључе целу или део јавности из разлога изнетих у том ставу. Треба указати да ми-

мо тих изузетних услова, Комитет сматра да саслушање мора бити отворено за јавност уопште, укључујући и новинаре, и не сме бити ограничено на одређену категорију људи". Ово су више него јасне одредбе, које се очигледно занемарују у МКТЈ у случају Шешељ. У том контексту, поново је јасно да СБ УН мора да реагује и прекине злоупотребе које се врше у МКТЈ.

8. Требало би да СБ УН има у виду и да је (разматрајући чувени случај Полај Кампос против Перуа), управо Комитет за људска права УН закључио да поступак који је спроведен у затвору „без присуства јавности, није био ни независан ни непристрасан“. Дакле, рад Комитета за људска права УН, који утврђује општеприхваћене стандарде у области међународног права, директно демантује, али и компромитује рад МКТЈ у случају Шешељ. Овоме треба додати и још једну општепознату чињеницу која показује да МКТЈ не ради на основу правних принципа. У модерном кривичном праву, појам заштићеног сведока се углавном везује за чувени Макси процес (Maxiprocesso, одржан у Палерму од 10. фебруара 1986. до 16. децембра 1987. године). Суђење у Макси процесу одржано је у бункеру/судници, који је имао чак и противваздушну одбрану. Упркос тој чињеници и чињеници да се радило о процесу у којем је оптужено чак 474 вођа и припадника сицилијанске мафије, главни заштићени сведок, Томазо Бушета, сведочио је јавно пред камерама, без икаквих заштитних мера. У каквој опасности се налазио Бушета најбоље показује податак да су пре суђења убијена његова два сина, зет, и други бројни чланови његове породице. Такође, након суђења убијени су и судија Ђовани Фалконе и Паоло Борселино, који су имали значајне улоге у Макси процесу. Али, тек након свог јавног сведочења у Макси процесу, Томазо Бушета је добио други индетитет и премештен је у САД. Зато се може јасно закључити да се заштитне мере у модерном кривичном праву примењују пре и после сведочења заштићеног сведока, а не за време самог његовог сведочења, као што је случај у МКТЈ. Да је непримерено поступање МКТЈ и у овој области, произилази из претходног примера. Наравно, овим писмом се не спори право МКТЈ да штити сведоке. МКТЈ може сведоке да склони на неко безбедно место до појављивања у судници, али у судници сведок мора да сведочи јавно, под пуним именом и презименом. Након сведочења, МКТЈ има на располагању различите мере заштите сведока, од пресељења у другу државу до промене

идентитета, али оптуженом се никако не сме ускратити јавност суђења, нити га ико може обавезати да чува тајност идентитета сведока. То је суштина злоупотребе од стране МКТЈ на коју указује ово писмо. Ако је Томазо Бушета могао да сведочи јавно, иако је био у смртној опасности, могу и такозвани заштићени сведоци у случају Шешељ, јер њима нико не прети. Такође, правно је неодрживо и једна је врста замене тезе и пребацивања одговорности са МКТЈ на професора Шешеља, да неко ко је оптужен за најтежа кривична дела, као што су ратни злочини или злочини против човечности, може бити кажњен због обелодањивања имена сведока.

IV. Штрајк глађу проф. др Војислава Шешеља

9. Године 2006, од 10. новембра до 8. децембра, професор Шешељ је био принуђен да штрајкује глађу јер му је било ускраћено основно људско право да се на суду брани сам. Професору Шешељу је био наметнут чак и адвокат из Велике Британије, извесни Дејвид Хупер (који није знао ни једну једину реч српског). Професор Шешељ је одбио било какав састанак са Хупером. Ипак, Хупера то није спречило да преузме улогу квазиадвоката, и да се неколико пута појави у судници док је проф. др Војислав Шешељ штрајковао глађу. За време штрајка глађу, од 8. новембра 2006. до 10. децембра 2006. године, професор Шешељ је изгубио 28 килограма и налазио се на самој ивици смрти. Дакле, професор Шешељ је био принуђен да штрајкује глађу да би изборио право на личну одбрану и суђење на језику који разуме, што му иначе гарантују одредбе самог Статута МКТЈ (тачније, члан 21 Статута МКТЈ). Такво поступање МКТЈ није само злоупотреба права већ и скандал светских размера. Или, професор Шешељ је био принуђен да штрајкује глађу да би изборио право на личну одбрану и суђење на језику који разуме, иако му то право гарантују основни међународни правни извори у овој области, као што су члан 6 Европске конвенције за заштиту људских права и члан 14 Међународног пакта о грађанским и политичким правима. Такође, када буде разматрао ово писмо, требало би да СБ УН има у виду да је, поводом познатог случаја Мајкл и Брајан Хил против Шпаније, управо Комитет за људска права УН истакао да „право Мајкла Хила да се брани сам није поштовано“. Ово су свакако срамне чињенице и оне трајно компромитују рад МКТЈ. Може се тврдити и да је у периоду од 8. новембра до 10. децембра 2006. године покушано и судско убиство проф. др Војислава Шешеља.

V. Тренутно стање у основном предмету ИТ-03-67 у случају Шешељ

10. Суђење професору Шешељу је (након штрајка глађу) коначно почело у новембру 2007. године. Међутим, изненада је прекинуто у фебруару 2009. године. Прекид суђења је трајао све до јануара 2010. године. Такође, суђење није завршено ни у октобру 2010. године. Никавих наговештаја нема, и не зна се када ће бити завршено суђење у предмету ИТ-03-67. Дакле, чињенице јасно показују да МКТЈ није био у стању да за скоро осам година оконча суђење у случају Шешељ. У том дугом периоду, проф. др Војислав Шешељ се налази, непрекидно, у притвору МКТЈ. Овако нехуман поступак није забележен у модерном добу.

VI. Покретање другог поступка против проф. др Војислава Шешеља или предмет у вези са непоштовањем суда ИТ-03-67-Р77.2

11. У јануару 2009. године, покренут је други поступак против проф. др Шешеља, због наводног непоштовања суда. Тај предмет се води под ознаком ИТ-03-67-Р77.2. Поступак је покренут због књиге професора Шешеља која је иза-

шла још у новембру 2007. године. У књизи се не открива ниједно име заштићеног сведока или његова шифра. Напротив, књига се састоји од збирке јавних документа одбране, које је прихватило судско веће у првом процесу против проф. др Војислава Шешеља (предмет ИТ-03-67, документа прихваћена још у септембру 2007). Дакле, судска већа у истом суду поступају на супротан (и међусобно искључујући) начин када се ради о професору Шешељу. Такође, књига професора Шешеља (којој се фактички судило у МКТЈ) има око 1.200 страница на српском језику. Али, књига није била преведена на енглески у целости! Преведено је само 7 одсто књиге на енглески, и то неповезаних страница (између којих је и по 1000 страница текста). Без обзира на овакве пропусте, судије МКТЈ (које нису знале ни једну једину реч српског језика) су, на основу овог квазиправног метода и без читања 93 одсто књиге, осудиле професора Шешеља, у јулу 2009. године, на 15 месеци затвора! Да би правни апсурд био још већи, жалбено веће у предмету ИТ-03-67-Р77.2 потврдило је ову казну од 15 месеци затвора за непоштовање суда, у мају 2010. године. Ништа слично није забележено у модерној правној историји. Можда јесте само у роману Франца Кафке, „Процес“. Дакле, суђење непрочитаним књигама у XXI веку подсећа на нека давно прохујала времена.

VII. Доношење тајне пресуде у предмету ИТ-03-67-Р77.2

12. Првостепена пресуда од 15 месеци затвора, из јула 2009. године, и другостепена од 15 месеци, из маја 2010. године, у процесу за непоштовање суда против професора Шешеља имају и своју тајну верзију! О каквом се правном скандалу ради јасно показују следеће чињенице. Тајна пресуда се не предвиђа у члану 23 Статута МКТЈ, ни у правилу 98ег Правилника о поступку и доказима МКТЈ. Такође, у члану 14, став 1, Међународног пакта о грађанским и политичким правима истиче се: „Свака пресуда донета у кривичним или грађанским стварима биће јавна, осим ако интерес малолетника захтева да се поступа другачије или ако се расправа односи на брачне спорове или на старатељство деце“. Ипак, без обзира на ове основне правне изворе који се примењују у међународном праву, против Шешеља је донета и тајна пресуда, у јулу 2009. и мају 2010. године. Дакле, поново се у случају проф. др Војислава Шешеља примењују методе из средњег века.

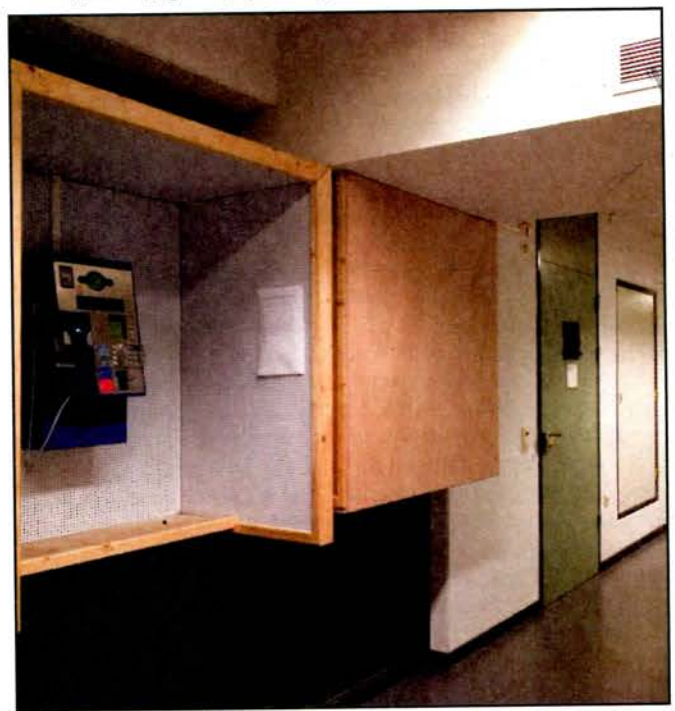
VIII. Казна затвора од 15 месеци у предмету ИТ-03-67 Р77.2 или дискриминација професора Шешеља

13. Професор Шешељ је кажњен са 15 месеци затвора у предмету ИТ-03-67 Р77.2 иако је просечна казна за непоштовање суда у МКТЈ само 2 месеца затвора! Судска статистика МКТЈ у вези са непоштовањем суда показује какав је критеријум примењен према Шешељу. Хрват Анте Нобило је ослобођен, Албанац Бећа Бећај је осуђен на 4 месеца затвора, Хрват Домагој Маргетић на 3 месеца и 10.000 евра, Хрват Јосип Јовић на 20.000 евра, Хрвати Маријачић и Ребић на по 15.000 евра, Албанац Батон Хаџију на 8.000 евра, Србин Коста Булатовић на 4 месеца (условно 2 године), Србин Милан Вујин на 15.000 евра, Србин Љубиша Петковић на 4 месеца, Срби Симић и Аврамовић су ослобођени, Србин Драган Јокић је осуђен на 4 месеца, Францускиња Флоренс Арتمان на 7.000 евра. Такође, у марту 2010. године, у последњем случају у вези са непоштовањем суда пред МКТЈ, Зухдија Табаковић је осуђен на три месеца затвора. Из претходно наведене статистике може се јасно закључити да је применом двоструких стандарда у случају Шешељ, МКТЈ грубо прекршио одредбе члана 7 и члана 10 Универзалне декларацију о правима човека (или одредбе о забрани дискримина-

ције и о једнаком праву на правично суђење). Такође, оваквим нехуманим и квазиправним поступањем, МКТЈ је прекршио чланове 2 и 3, као и члан 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима, који забрањују дискриминацију, али и члан 14 Европске конвенције о људским правима. Дакле, постоји сасвим довољно доказа да СБ УН преиспита рад МКТЈ поводом дискриминације професора Шешеља. У том контексту, треба истаћи и да познати правници, као што су Раија Хански и Мартин Шајнин, сматрају да је у Општем коментару бр. 18(37), усвојеном 1989. године, Комитет за људска права УН истакао да „под дискриминацијом не подразумева само непосредну дискриминацију усмерену на одређену категорију лица, већ и ситуације у којима наизглед неутрална законска одредба има несразмерене последице по једну категорију лица у поређењу са другима“ (према Хански Р., Шајнин М. „Најважнији случајеви пред Комитетом за људска права“, Београд, 2007, стр. 332). Случај професора Шешеља је најбољи пример за такву врсту дискриминације. Зато се може, поводом рада МКТЈ у случају Шешељ, употребити стара латинска изрека која показује разлику између форме и праксе, *simulta aequitas duplex iniquitas* (лажна једнакост, двострука неједнакост).

IX. Покретање трећег поступка против проф. др Војислава Шешеља или предмет у вези са непоштовањем суда ИТ-03-67-Р77.3

14. Да се управо против професора Шешеља примењују посебни стандарди и пракса у МКТЈ, јасно показује и следећа чињеница. Године 2010, 4. фебруара, покренут је још један поступак за непоштовање суда (који још увек траје) против професора Шешеља. Тај нови предмет се води под ознаком ИТ-03-67-Р77.3. Случај је покренут, поново, због књига проф. др Војислава Шешеља! Такође, као и у првом предмету за непоштовање суда, поново се користе формулације које не постоје у модерном међународном кривичном праву. На пример, бесмислене формулације попут оне да је наводно проф. др Војислав Шешељ „посредно“ обелоданио информације помоћу којих се посредно „могу“ идентификовати сведоци, и да је тако „створио непријатељску атмосферу“! Посебно је апсурдно што тужилаштво тврди да се ради о некаквој непријатељској атмосфери која утиче и на сведоке одбране! Дакле, према МКТЈ, професор Шешељ је

створио „непријатељску атмосферу“ која угрожава његове сведоке! Ово је заиста крајње узнемирујуће.

X. Непоштовање суда није регулисано у Статуту МКТЈ

15. У Статуту самог МКТЈ не постоје одредбе у вези са непоштовањем суда. Непоштовање суда регулише само Правилник о поступку и доказима МКТЈ (правило 77). Овакво решење је неуобичајено (и јединствено) у савременом међународном кривичном праву. Уобичајено је у међународном кривичном праву управо супротно регулисање (правилик треба да буде подређен статуту). На пример, такво решење је примењено у Правилнику о поступку и доказима сталног Међународног кривичног суда (Правилник МКС). Тачније, у првом делу Правилника МКС износи се да је он увек подређен Римском статуту и да је он „инструмент за примену Римског статута“. Требало би да се судије МКТЈ угледају на таква решења која се примењују у МКС јер је општепознато да је Римски статут настао 17. јула 1998. године „после вишедеценијског покушаја стварања једног сталног међународног кривичног суда“. Такође, судије МКТЈ треба да се угледају на Римски статут јер он је „комплементаран са националним кривичним законодавствима“ и представља једну врсту кодификације међународног кривичног права (формиран споразумом између држава које су му приступиле). Такав значај Римског статута за међународно право признаје и савет Европске уније у свом ставу од 11. јуна 2001. године. Зато се може тврдити да начин регулисања који се примењује у МКТЈ, и по којем се правилник налази изнад статута, ствара предуслове за злоупотребу одредаба Правилника о поступку и доказима МКТЈ. Све то се јасно испољило у случају Шешељ. Конкретно, приликом измишљања кривичног дела у вези с непоштовањем суда, у правилу 77(А) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ.

XI. Кривично дело у вези са непоштовањем суда, за које је оптужен проф. др Војислав Шешељ према правилу 77(А) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ, не постоји у модерном међународном кривичном праву

16. Судије МКТЈ имају право да суде за непоштовање суда. Али, немају право да измишљају нова кривична дела у вези са непоштовањем суда, као што су то урадиле у правилу 77(А) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ. Тачније, судије МКТЈ су дужне да суде за непоштовање суда у складу са модерним међународним кривичним правом. Модерно међународно кривично право прецизно регулише кривична дела у вези са непоштовањем суда. Да је кривично дело из правила 77(А) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ у вези са непоштовањем суда измишљено и апстрактно, показују поређење између одредаба правила 77(А) (ii) и чланова Римског статута који регулишу непоштовање суда. Тачније, професор Шешељ је оптужен да је прекршио одредбе правила 77(А) (ii) у којима се наводи да МКТЈ може прогласити кривим особу за непоштовање суда (и на основу тога изрећи казну затвора) која „обелодани информације које се односе на поступак“. Али, ни у једном ставу правила 77 нема дефинисања тих информација. Тачније, нема логичног одговора на питања које се намећу после читања одредаба из правила 77(А) (ii). На пример, на питање о каквим се конкретним информацијама ради у вези са поступком, или, шта су забрањене, а шта су дозвољене информације у вези са правилом 77(А) (ii). Шта је, такође, са слободом изражавања, једним од основних људских права? Пошто у правилу 77 нема ни приближног дефинисања појма „информације“ у вези са поступком, јасно је да такво решење омогућава велике злоупотребе (попут оних у које су

се појавиле у предметима ИТ-03-67 Р77.2 и ИТ-03-67 Р77.3). Тачније, због нејасног и скандалозног правила 77(А) (ii) могуће је било оптужити професора Шешеља за 7 одсто прочитаног текста књиге у којем се не наводе имена и шифре заштићених сведока, или га је било могуће оптужити за издавање књига које наводно стварају „непријатељску атмосферу“ за сведоке одбране! То су чињенице на које СБ УН мора да обрати пажњу и да заштити бројна људска права проф. др Војислава Шешеља која се крше, посебно право на слободу изражавања.

17. Са друге стране, у члановима Римског статута МКС нема одредаба о непоштовању суда дефинисаних на такав уопштен, нетачан и преширок начин, као што је то случај у правилу 77(А) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ. На пример, у Римском статуту, у члану 70, став 1, тачно и прецизно се одређују следећа кривична дела:

- 1) давање лажног исказа;
- 2) умишљајно подношење лажних доказа;
- 3) недозвољено деловање на друге сведоке и други облици опструктивног деловања у односу на доказе;
- 4) недозвољено деловање на службенике суда;
- 5) освета према службенику суда;
- 6) подстрекивање службеника суда на примање мита или извршење пасивног подмићивања.

Суштина инкриминације ових дела је у заштити сведока, или службеника суда, и без њиховог угрожавања ова дела не постоје. Према Римском статуту, та дела се врше на следеће начине:

- 1) подмићивањем сведока, када је учинилац деликта извршилац активног подмићивања, а сведок, уколико је примио мито, извршилац пасивног подмићивања, што је могуће учинити непосредно или посредно;
- 2) ометањем давања исказа сведока или мешањем у давање његовог исказа пред судом;
- 3) осветом према сведоку због исказа који је дао, што укључује све могуће радње којима се сведоку наноси патња, бол, штета у ширем смислу и слично, или наношење неког зла њему блиским лицима (неопходно је и да се ради о неком озбиљнијем злу, попут деликата против живота и тела, наношења веће имовинске штете, итд);

4) уништавање исказа сведока, што је могуће само ако се ради о исказу који је сведок претходно дао и који је службено забележен;

5) недозвољеним уплитањем у прикупљање доказа, што се своди на деструктивно деловање у односу на прибављање доказа, при чему је неопходно да се ради о озбиљнијим радњама (као на пример, физичко уништавање материјалних доказа, уништење трагова и материјала који могу да доведу до неког важног доказа). Дакле, као што се јасно види из претходно наведеног, ниједна од ових алтернативно предвиђених радњи не може да се подведе под одредбе из правила 77(A) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ. Тачније, у модерном кривичном праву издавање књига није подмићивање сведока. У модерном кривичном праву издавање књиге од стране оптуженог није физичко уништавање материјалних доказа, нити је издавање књиге деликт против живота и тела сведока. Такође треба нагласити, у контексту упоређивања квазиправних одредаба из правила 77(A) (ii) Правилника о поступку и доказима МКТЈ, и модерних општецивилизацијских правних одредаба из Римског статута, и да члан 72 Римског статута прописује заштиту информација од интереса за националну и државну безбедност. Дакле, према Римском статуту, не штите се информације за које нико не зна како су дефинисане. Слобода изражавања је гарантована Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и Међународним пактом о грађанским и људским правима. Изузеци који дозвољавају ограничење слободе изражавања су строго дефинисани. У МКТЈ се поступа управо супротно, и све то на штету професора Шешеља.

XII. Непрестано мењање спорног правила 77 Правилника о поступку и доказима МКТЈ од 1994. до 2010. године

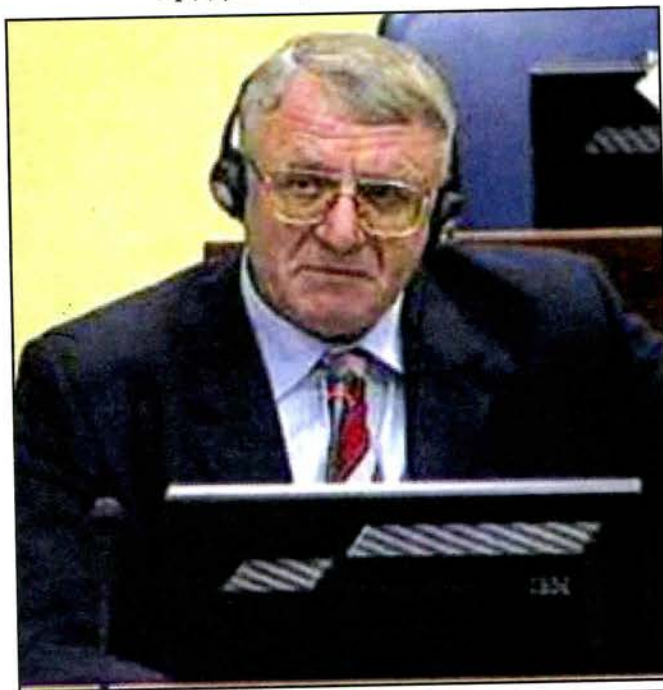
18. Неовлашћено и површно покретање поступка за непоштовање суда у случају Шешељ (и самовољно прописивање кривичног дела од стране судија у вези са наводним непоштовањем суда) огледају се не само у квазиправним одредбама апстрактног, недефинисаног (и скандалозног) правила 77(A) (ii), већ и у следећим чињеницама. Правилник о поступку и доказима МКТЈ је од оснивања овог суда мењан више од 40 пута! Само у периоду од када је проф. др Војислав Шешељ у притвору, Правилник о поступку и доказима МКТЈ промењен је преко 15 пута! Да би правни апсурд био још већи, у ранијим верзијама Правилника о поступку и доказима МКТЈ, тачније, у верзији од 4. октобра 1994. године, правило 77 било је регулисано на потпуно другачији начин него што је случај данас. На пример, казна за непоштовање суда у МКТЈ тада је била ограничена на 6 месеци затвора максимално, и на 10.000 долара! Тренутно у МКТЈ, максимална казна је 7 година затвора и 100.000 евра казне! Зато се поставља питање ко је дозволио судијама МКТЈ да тако самовољно и драконски увећавају казне. Да ли је то био СБ УН? Само казна затвора увећана је за 14 пута! Такође, у верзији Правилника о поступку и доказима МКТЈ од 4. октобра 1994, прописује се да се одредбе правила 77 односе само на сведоке који одбијају да сведоче пред МКТЈ. Дакле, нема ни речи о оптуженима пред МКТЈ, нити о откривању некаквих недефинисаних информација као што је то предвиђено у правилу 77(A) (ii). Нема ни речи о разлозима за кршење права на слободно изражавање. Тачније, у верзији Правилника о поступку и доказима МКТЈ од 4. октобра 1994. године нема ниједне од одредби на основу којих је оптужен проф. др Војислав Шешељ у предметима ИТ-03-67 Р77.3 и ИТ-03-67 Р77.2. од стране истог суда, у 2009. и 2010. години! Дакле, ради се о скоро невероватној правној несигурности и непрестаном измишљању кривичних дела у вези са непоштова-

њем суда. Тој квазиправној и штетној пракси СБ УН мора да стане на пут. Такође, у нешто проширеној верзији правила 77, у Правилнику о поступку и доказима МКТЈ од 15. јуна 1995. године, помињу се „особе“ које могу утицати на сведоке. Али, поново нема ниједне одредбе о некаквим недефинисаним и апстрактним информацијама из правила 77(A) (ii) на основу којих је површно и лако оптужен проф. др Војислав Шешељ у предметима ИТ-03-67 Р77.3 и ИТ-03-67 Р77.2! Нема ни речи о изузецима који дозвољавају кршење слободе изражавања. Такође, и у Правилнику о поступку и доказима МКТЈ од 23. априла 1996. године, помињу се сведоци и „особе“ које могу утицати на сведоке, али нема ни знаке о делима за која је проф. др Војислав Шешељ оптужен и осуђен у предметима ИТ-03-67 Р77.2 и ИТ-03-67 Р77.3, 2009. и 2010. године!

19. Претходно изнете чињенице су јасан доказ да је правило 77(A) (ii), у суштини, измишљено кривично дело. Нажалост, за то измишљено кривично дело је оптужен и осуђен проф. др Војислав Шешељ у МКТЈ 2009. и 2010. године. Или човек који се скоро осам година налази у притвору за који не постоји правни основ. СБ УН мора да прекине такво самовољно и нехумано понашање и грубу злоупотребу права у случају Шешељ. СБ УН је дужан да контролише МКТЈ као свој помоћни орган. Бројне злоупотребе од стране МКТЈ у случају Шешељ (које су само кратко изнете у претходним деловима), од подизања политички мотивисане оптужнице, произвољног притвора који траје скоро осам година, бруталног кршења права на слободу и права на самозащупање, кршења права на слободу изражавања до скандалозног измишљања кривичног дела у вези са непоштовањем суда у правилу 77(A) (ii) Правилника МКТЈ, јасно показују да је неопходна хитна и одлучна интервенција СБ УН поводом бројних злоупотреба у раду МКТЈ, злоупотреба које се највише огледају у случају Шешељ. У противном, ако изостане хитна интервенција СБ УН, углед самих УН, али и СБ УН, биће озбиљно угрожен. Зато је неопходно да се у најкраћем року прекине квазиправно, нехумано и скандалозно поступање МКТЈ. Новац који МКТЈ добија од УН не може се користити ради злоупотребе права и примењивања метода из средњег века и кршења људских права проф. др Војислава Шешеља.

С поштовањем

Правни саветник проф. др Војислава Шешеља
мр Дејан Мирковић

Осми отаџбински конгрес Српске радикалне странке

Српска радикална странка је 19. септембра у Центру Сава одржала Осми отаџбински конгрес, на којем је једногласно усвојена одлука о продужењу мандата председнику странке, Централној отаџбинској управи, Статутарној комисији и Надзорном одбору до повратка председника странке проф. др Војислава Шешеља из Хага или до доношења другачије одлуке Централне отаџбинске управе.

Делегати конгреса једногласно су усвојили Резолуцију о осуди режимске политике по питању Косова и Метохије. У резолуцији се истиче да је читава Србија данас под својервном окупацијом јер је Тадићев режим потпуно у рукама Брисела и Вашингтона, као и да се испуњавање захтева ЕУ и прихватање редефинисане резолуције о Косову не може другачије назвати него чином капитулације. Српска радикална странка сматра да Србија мора да се окрене својим традиционалним пријатељима и интегративним процесима на истоку које предводи Руска федерација, јер је то једини начин да опстане.

У обраћању делегатима потпредседници Српске радикалне странке осврнули су се на рад странке у протеклом периоду, будуће планове и тешку ситуацију у којој се налази држава. Оценили су да је пропао покушај да се Српска радикална странка, као изразито патриотска и националистичка, укљони са политичке сцене Србије и да је спремна да и даље одлучно и храбро брани националне интересе и стане на пут онима који растурају територијалну целовитост државе.

Конгрес је отворила Наташа Јовановић, председник радног председништва која позвала је све присутне делегате да минутом ћутања одају пошту свим члановима Српске радикалне странке преминулим између Седмог и Осмог отаџбинског конгреса. Делегати конгреса затим су једногласно усвојили предложени дневни ред:

1. Избор радног председништва;
2. Избор верификационе комисије, записничара и два оверивача записника;
3. Одлука о продужењу мандата председнику Српске радикалне странке, Централној отаџбинској управи, статутарној комисији и надзорном одбору Српске радикалне странке, до повратка председника странке проф. др Војислава Шешеља из Хага или доношења другачије одлуке Централне отаџбинске управе;
4. Резолуција Осмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке о осуди режимске политике по питању Косова и Метохије.

У радно председништво Осмог отаџбинског конгреса изабрани су: Драган Тодоровић; Зоран Красић; Гордана Поп-Лазич; мр Александар Мартиновић; Милорад Мирчић; Елена Божић-Талијан; Наташа Јовановић, за председника радног председништва; Видосава Остојић; Бојан Струњаш; Мирко Благојевић; Драган Ђурђевић; Миленко Тодоровић; Немања Шаровић; Вјерица Радета; Петар Јојић; Стеван Кесејић; Звонко Михајловић; Бранислав Ранкић; Зоран Деспотовић; Златан Јовановић; Саша Ваљаревић и Милорад Буха.

Верификациона комисија радила је у следећем саставу: Мирољуб Игњатовић, председник; Биљана Живојиновић, члан; Марица Савић, члан; Тина Живковић, члан; Тијана Урошевић, члан.

За записничара је изабрана Марина Ристић, а за овериваче записника Златија Севић и Љубинка Божовић. Председник верификационе комисије Мирољуб Игњатовић је на основу члана 20 Статута Српске радикалне странке поднео извештај верификационе комисије. „Према списковима делегата које су на основу члана 16 Статута Српске радикалне странке доставили сви општински одбори, верификациона комисија је утврдила да састав Осмог отаџбинског конгреса чини укупно 774 делегата. На основу укупног броја верифи-

кационих листића које су делегати предали техничкој служби, утврђено је да заседању конгреса присуствује 638 делегата, што чини већину од укупног броја делегата, па конгрес може пуноважно одлучивати“, саопштио је Игњатовић.

Након ове констатације приступило се гласању о трећој тачки дневног реда.

Осми отаџбински конгрес једногласно је усвојио одлуку Централне отаџбинске управе која је састављена на основу одлуке општинских одбора странке из Србије, Републике Српске и Црне Горе на основу предлога председника Војислава Шешеља да се продужава мандат председнику странке, Централној отаџбинској управи, статутарној комисији и надзорном одбору до повратка председника странке проф. др Војислава Шешеља из Хага или до доношења другачије одлуке Централне отаџбинске управе.

СРС једина штити интересе Србије и њених грађана

Потпредседник Српске радикалне странке Драган Тодоровић нагласио је да никога не чуди што је председник странке Војислав Шешељ више од седам година у Хагу, пошто је свима добро позната чињеница да се против њега води политички процес јер представља опасну препреку за све оне који растурају Србију.

Драган Тодоровић: Браћо и сестре српски радикали, у овом тренутку Србија а и Српска радикална странка пролазе кроз изузетно тежак период. Није ни најмање случајно што сам повезао Србију и Српску радикалну странку, јер то су две нераскидиве ствари. Једина снага која је у стању да заштити Србију, која је у стању да се бори за интересе Србије и грађана Србије је Српска радикална странка. Не треба ништа да вас чуди. Не треба да вас чуди да ови злочинци Војислава Шешеља већ осам година држе у хашком притвору. Али не вреди им то. Ваљда је свима јасно да се ништа није променило од оног момента када је отишао до данас. Још увек свим непријатељима Србије, и овима у Србији и онима који разграђују Србију, Војислав Шешељ је препрека са којом не знају шта да раде и како да реше тај проблем. Зато ми данас одржавамо овај конгрес, рачунајући, и убеђени и уверени, да Војислав Шешељ завршава свој боравак у Хагу уз испуњено обећање да ће отићи у Хаг и да ће растурилити тог монструма од политичке институције коју су направили Американци и Европска унија, да би уништили и осудили српски народ. Убеђени смо да више нема никаквих могућ-

ности да се Војислав Шешељ даље задржава у Хагу. Војислава Шешеља дели само још један корак да изврши своје обећање. То је дефинитивно ослобађајућа пресуда коју ће морати да донесу.

Између осталог, данас се одржава и научни скуп који је везан за притиске и уцене над сведоцима од стране тужилаштва и то је једна од најзначајнијих победа коју је постигао Војислав Шешељ. Успео је да докаже да су сви процеси у Хагу који су вођени против Срба били монтирани, а у његовом случају то је било монструозно. Огроман број сведока који су дали своје исказе пред Хашким трибуналом, сви су били инструисани од Хашког трибунала, јер Хашки трибунал другачије и није могао да води битку против Војислава Шешеља, сем уз помоћ лажних сведока. Али постоје међу њима часни људи који су све оно што се дешавало изнели, то је уважено и ја сам убеђен да једина одлука када је у питању овај процес против тужилаштва за лажно сведочење може бити да је тужилаштво злоупотребило свој положај и да ће Војислав Шешељ морати да буде пуштен на слободу.

Ми чекамо тај тренутак. Чекамо тренутак да се Војислав Шешељ врати у Србију, али и Србија чека тренутак да се Војислав Шешељ врати, јер једино он је у стању да покрене процесе који ће омогућити да Србија почне да се избавља из ових проблема у којима се налази. Разлика између Војислава Шешеља и свих осталих на политичкој сцени потпуно је јасна. Од оних који су, нажалост, стицајем околности добили могућност да одлучују о судбини Србије, Србија има историјски штетне последице. То су политиканти, политичари. Једини државник међу свима њима је Војислав Шешељ и зато ће његов повратак значити опоравак Србије. Живела Велика Србија! Живео Војислав Шешељ!

Радикали главна препрека онима који распарчавају Србију

Према речима Милорада Мирчића, потпредседника странке, план разбијања највеће опозиционе партије повезан је са почетком реализације америчког, енглеског и немачког плана разбијања српског националног бића како би се на што лакши начин приступило распарчавању Србије.

Милорад Мирчић: Браћо и сестре српски радикали, у тренутку када је Србија пала на колена, када је развлаче по блату и када је председник Српске радикалне странке далеко од Србије, у хашком притвору, ми, српски радикали, држимо редовни Осми конгрес, и на тај начин показујемо да Србија не може тако да се понижава, показујемо да смо добро организована политичка партија и даље јаки, да без физичког присуства Војислава Шешеља одржавамо конгрес. Ово је доказ колико је утемељен, колико је јак Војислав Шешељ са својом политиком, са својом политичком партијом, када док је у притвору у Хагу његова политичка партија окупља околики број делегата, људи и патриота, искрених националиста који се боре за добробит и Србије и сваког грађанина Србије. Не могу они, без обзира колико настојали, да спрече политичко деловање Војислава Шешеља, не могу, поготову кад виде овакву слику, препуна сала Сава центра делегата српских радикала.

Шта се то дешавало са Српском радикалном странком у протеклом периоду? Дешавало се оно што је и било за очекивати. Када је коначно требало реализовати намеру Америке, Енглеске, Немачке и њених савезника да потпуно расточе Србију, да разбију српско национално биће, тада је прва препрека била Српска радикална странка. Сетите се како су то радили када су разбијали Савезну Републику Југославију. Прво су почели да разбијају тада водећу, владајућу политичку партију која се звала Социјалистичка партија Србије, тако што су председника те партије одвели у Хаг, а онда унутар партије нашли издајнике, Ивковиће и ине, који су политичку партију потпуно разбили. Разбијањем такве пар-

тије дошло је и до разбијања Савезне Републике Југославије, уз свесрдну помоћ домаћих издајника из Црне Горе и Србије.

Намера разбијања Србије почиње тако што се покушава разбити Српска радикална странка. Опробани рецепт, већ показао резултате, само га треба применити на Српску радикалну странку. У Српској радикалној странци нашли издајнике у самом врху. Ти издајници су имали задатак да потпуно униште Српску радикалну странку, да нестане са ових простора, да Војислава Шешеља неутралишу у његовом политичком деловању. То је најкраћи пут како су планирали Американци да почне да се растаче Србија, да се разбија српски народ.

Истовремено са покушајем разбијања Српске радикалне странке, почиње одвајање Косова и Метохије. Српска радикална странка, као једина и главна препрека растакању Србије, јасно саопштава свој став, да на Косову и Метохији треба поштовати и спроводити међународну Резолуцију 1244. Нема ту филозофије, нема ту неке велике мудрости, само се држати онога што чува међународни поредак, онога што налаже међународно право. Српска радикална странка и даље инсистира на томе. Какве нове резолуције? Па видите чему они прибегавају. Уместо да се спроводи резолуција Уједињених нација за коју је задужен Савет безбедности, они измишљају нову резолуцију. Ко измишља? Власт, која је поданичка, издајничка, уз помоћ оних који су до јуче били у редовима Српске радикалне странке, издали радикале, сад издају и Србију. Мисле да ће им то на добро изаћи. Неће им на добро изаћи, ниједном издајнику издаја није ништа добро донела.

Када је у питању Рашка област, која је саставни део Србије, видите како раде. Прво неутралишу деловање српских радикала на том подручју Србије, па онда полако најављују већи степен аутономије. Ко то најављује већи степен аутономије? Па, они који су до јуче подржавали, лансирани, афирмисали Зукорлића, а то су они који су 5. октобра дошли на власт, који су рекли да су донели демократске промене, а уствари донели су универзитет том истом Зукорлићу, да васпитава, да образује оне којима је на срцу Турска а не Србија. Ти који су подржавали Зукорлића и дан данас су на власти. Није им довољно то, па истовремено припремају отцепљење Војводине. Како? Тако што усвајају нов статут Војводине, мислећи да је то предуслов, да је то полуустав полу-

државе будуће, Војводине. Ко то ради? Не раде само они који су на власти, они који су окупљени око Бориса Тадића, већ раде и они који су се окупили око издајника Николића и Вучића. И они им помажу свесрдно да што пре Војводина стекне статус самосталне државе, односно за почетак републике у оквирима Србије, а онда ће се полако одвајати.

Каква је улога нас, српских радикала? И те како значајна, кључна, круцијална је улога српских радикала. Као државотворна партија, која спроводи национално одговорну политику, ми смо главна препрека свима онима који би да парчају Србију, а Војислав Шешељ као председник, као лидер, као персонафикација све наше борбе и те како значајну улогу има, најзначајнију, да их спречи у томе. Док је једног српског радикала у Србији, неће успети у својим плановима. Док је Војислава Шешеља, залуд им је тај рад. То ће све да се распрши као мехур од сапунице онога тренутка када се Војислав Шешељ врати у Србију.

Каква је будућност Српске радикалне странке? Потпуно јасна и извесна. Српска радикална странка је израсла у добро организовану, модерну и национално одговорну политичку партију и заузима јасне позиције, неприкосновена је антиглобалистичка партија, јер нам је лидер најпознатији антиглобалиста тренутно у свету. То опредељује Српску радикалну странку, то је будућност Српске радикалне странке.

Како се изборити са свим недаћама које су снашле Србију? Само упорношћу, само радом. Морамо да се бавимо Србијом, морамо да се бавимо и да радимо на омасовљавању чланства у Српској радикалној странци. Погледајте колико је нових младих људи који су, прихватајући идеју и идеологију Српске радикалне странке, до краја одлучни да бране и одбране и Србију и Републику Српску и српску Црну Гору. Ако одбранимо Републику Српску, онда има сврхе идеја српских радикала, обједињавање свих српских земаља. У српској Црној Гори и даље је Српство, није утихнуло, није нестало тако што се појавила издајничка власт. Та издајничка власт двадесет година затире Српство. У српској Црној Гори не успева, утемељено је национално биће српског народа у Црној Гори, много јаче него што они мисле. У Републици Српској Српска радикална странка учествује у изборима и јасно саопштава своје политичке циљеве. Главни и основни је циљ сачувати Републику Српску. Заједно са Српском радикалном странком, још неке политичке партије и неки политички фактори у Републици Српској то исто желе. Немојте мислити зато што смо тренутно сами у Србији, да смо слаби. Не, напротив, ми смо довољно јаки, а бићемо много јачи и брже довести до краја овај започети посао, након повратка Војислава Шешеља. Хвала вам.

Режим спреман да прихвати независно Косово

Потпредседник Српске радикалне странке, Гордана Поп-Лазич оценила је да је политика „Европа нема алтернативу“, као и политика „и Европска унија и Косово“ доживела крах. Поп-Лазич је нагласила да се, за разлику од марионетске власти и издајничке Српске напредне странке, Српска радикална странка залаже за јаку суверену државу.

Гордана Поп-Лазич: Браћо и сестре српски радикали, овај Осми конгрес одржавамо у тренутку када се налазимо у фази велике националне кризе. Зашто? Зато што се националне ресурсе преузеле антинационалне снаге. Плаћамо порез да бисмо финансирани, између осталог, образовање које није у функцији државних и националних интереса, председника и Владу Србије који раде најбоље што могу у корист ненадокнадиве штете по државу и наш нападени народ. Доказе за ову тврдњу само ћу побројати, и то делимично, и рећи да смо на време упозоравали да тако не сме да се ради. Прво, статут Војводине, а сада и најва да ће се мењати Устав како би се усагласио са статутом Војводине. Друго, ССП са огромним негативним последицама по нашу

привреду. Треће, саветодавно мишљење Међународног суда правде у Хагу као највећа услуга коју је Србија могла да учини такозваној држави Косово. Ко их је тукао по ушима, питамо, за такав дилетантски политички потез? Зар још Тадић није чуо да је међународно право мртво и да влада право јачег и да се унапред зна исход гласања, ко ће дићи руку за мишљење које иде у прилог Шиптарима, и какав је то уопште суд у коме се судије надгласавају. Како се то зове? Свугде у свету не погрешна политика, него велеиздаја. Четврто, Резолуција Уједињених нација. Боље да је већина у Уједињеним нацијама била против наше резолуције, него што је већина гласала за измењену, са Европском унијом усаглашену резолуцију. На то смо упозоравали. Тадић прихвата да Београд и Приштина почну преговоре о решавању такозваних практичних или животних питања, што је ништа друго него фактички признавање статуса Косова. Јер нико никада неће затражити да било ко у Србији потпише капитулацију, али потези које ова влада чини воде ка томе. Тадићев режим спреман је да прихвати, како они кажу, нову реалност, а то је независно Косово. Оно што следи, претпостављамо и сами, јесте врло брзо сусрет Тадић-Тачи. Ново национално понижење. Политика „Европа нема алтернативу“, као и политика „и Европска унија и Косово“ доживела је крах. Само једна СМС порука Бориса Тадића Јермеићу вратила је Србију сто година уназад. Све то је потврда да нисмо суверена држава, да не можемо бити у братском загрљају са Европском унијом и да немамо шта да тражимо у НАТО пакту.

То је основ политике Српске радикалне странке. Образац понашања наших осведочених непријатеља, оних који су нас бомбардовали, да би нас после наводно помагали да саградимо порушено и да се хармонизујемо са њиховим правилима, је увек исти. Јер како то баш када се доноси оваква неповољна резолуција о Косову, и када је то свугде у свету вест дана, нама се дешава Рашка област? Нећу да кажем Сандрак, Рашка област. Зато што је удворичка политика Бориса Тадића, али и неких МИБ опозиционих политичких партија, које се свесрдно нуде Западу као већи калифи и од самог калифа, дала јасан миг и зелено светло да Србима може да се ради све и свашта, а да никоме не фали длака са главе. Јер ми смо сами себе прогласили геноцидним народом доношењем резолуције о Сребреници. То је било посебно понижење за све оне српске жртве и за Србију као државу.

Ако је веровати немачком министру иностраних послова, оном који је колико јуче озваничио своју хомосексуалну везу пред општинским властима у Бону и тиме нам лепо ставио до знања које су то европске вредности, европску перспективу подједнако имају и Србија и самопрокламована држава Косово. Дакле, за њих Србија постоји само без Косова и Метохије, а ускоро, испоставиће се, и без Војводине и Рашке области. Јер, не заборавите, колико јуче смо чули да у упитнику који ће послати Србији за приступ Европској унији, као кандидату за улазак у Европску унију, постоје два поглавља која друге државе нису имале. У тим поглављима налазиће се управо ово, али нико о томе неће у Србији од званичника да говори. Е, са таквима ми нећемо ни у какав савез. Са овом влашћу, као и са било којом другом марионетском влашћу која се Западу и српском народу нуди као алтернатива, мислим на лажну МИБ опозицију и то пре свега на издајнике окупљене сада у једној новој партији која се зове Српска напредна странка, процес распарчавања државе Србије ће се наставити.

Ето, то су неки од разлога, али и највећи разлози због чега се наш председник др Војислав Шешељ већ осам година налази утамничен у Шевенингену. Зато, пошаљимо им и са овог места поруку – пуштајте невиног човека, да се нисте усудили да му даље нарушавају здравље, јер ми, српски народ, у том случају, као часни људи, као патриоте, нећемо седети скрштених руку. Правда је спора али достижна. За њу

смо спремни да се боримо из генерације у генерацију, а златовори морају да плате цену кад тад. Живела Српска радикална странка! Живео др Војислав Шешељ! Живела Велика Србија! Хвала вам.

Боримо се за бољу будућност државе и народа

„Снага Српске радикалне странке лежи у њеној идеологији“, поручио је Зоран Красић, потпредседник Српске радикалне странке и позвао радикале да свако да свој допринос изградњи боље будућности од оне коју Србији сервирају Америка, ЕУ и НАТО преко прозападних партија у Србији.

Зоран Красић: Браћо и сестре, даме и господо, данас одржавамо овај наш Осми отаџбински конгрес зато што је дошао ред на конгрес. То је редовни конгрес. Проверили смо шта каже чланство, и малопре гласајући послушали смо чланство. Српски радикали траже да Војислав Шешељ настави да води Српску радикалну странку тако успешно као што је водио од њеног оснивања. Нисмо погрешили кад смо га бирали за председника 1991, нисмо погрешили ни 2006. године, нисмо погрешили ни данас. Конгреси су врло важне манифестације за једну странку. Зашто? Зато што смо данас по ко зна који пут потврдили наш програм и идеологију Српске радикалне странке. Треба да будемо изузетно поносни зато што смо дали легитимитет органима да легалне одлуке доносе и нисмо ниједног тренутка причали о нашој идеологији, јер немамо шта да мењамо. Ту је наша снага, у идеологији Српске радикалне странке. Можемо само данас да се подсећамо колико пута смо били сведоци да су они који су нас нападали, омаловажавали, већ после неколико месеци морали јавно да признају да смо у праву. И увек смо у праву. Зашто? Зато што нам је у центру наше политичке активности српски народ са својим виталним интересима. Ми не делимо, не цепамо српски народ. Ми га штитимо, ми га бранимо на сваком месту, ми поносно, пркосно на прво место стављамо слободу. И тога треба да се држимо. Само то нас чува као странку и данашњом одлуком ми смо потврдили себе као чланови. Нико није ни сумњао да ћемо да помогнемо Војиславу Шешељу. Нисмо ми странка која се одриче председника, нико овде нема намере да се одриче свог председника, поготово Војислава Шешеља. Најбољи је међу

радикалима, човек кога највише поштује српски народ, а поштују га, Бога ми, и ови из иностранства. Он је у Хагу због једне реченице: „Водите га и не враћајте га више“. И има наставак те реченице: „Знајте, имаћете проблема са њим, много више него са тврдоглавошћу Слободана Милошевића“. И он је то доказао.

Ако Војиславу ништа није тешко у Хашком трибуналу, да поносно брани српски народ, онда нико у овој сали и нико од чланова Српске радикалне странке не сме да буде пасиван. Свако да да свој мали допринос великој ствари за коју се боримо. Боримо се због себе, због наше деце, због будућности. И знајте, нису нам политички противници ове фукаре на политичкој сцени, наши политички противници су НАТО пакт, Сједињене Америчке Државе и Европска унија. Велики противник и велика Српска радикална странка. Ми смо једина политичка странка у Србији, ми смо најбоља политичка странка, јер имамо своју идеологију и руководимо се идеологијом. Тиме треба да се поносимо, тако поносно да идемо у народ, да не избегавамо народ, јер ово све радимо због народа. Нико не пада на памет данас да прича о евентуалној промени програма Српске радикалне странке. Зашто? А шта би се то променило на боље од онога што је већ записано и од онога што ми свакодневно причамо? Ни теоретски није могуће нешто измислити боље. Зато смо ми непрекидно опасност за оне који желе да униште Србију и српски народ. Не само да Србија чека Шешеља, Срби чекају Шешеља. И запамтите на крају, оно што је најдраже Војиславу Шешељу, и са тим порукама крените кући, Србија је вечна док су јој деца верна! Будимо деца Србије!

СРС једина спремна на свеобухватну сарадњу са Руском Федерацијом

Мр Александар Мартиновић, потпредседник Српске радикалне странке, изразио је наду да је Осми отаџбински конгрес последњи који се одржава без присуства Војислава Шешеља и да ће његов повратак означити слободу, не само за њега лично, већ и за Србију.

Мр Александар Мартиновић: Браћо и сестре, даме и господо, борба за српску националну мисао увек је морала да буде прилагођена историјским приликама. Свети Сава водио је борбу за Српство тако што је на западу имао моћну католичку цркву, на истоку моћну Византију. Карађорђе је започео борбу за слободу Србије и за слободу српског народа онда када је Србија била само једна област у моћном тур-

ском царству. Какве су историјске прилике у којима ми данас водимо борбу за српску националну мисао? Сви ви који седите овде у овој сали, и наша браћа и сестре по општинским одборима у Србији, у Црној Гори, у Републици Српској имате тежак задатак. Данас ви и они који нису са нама имамо обавезу да новим младим генерацијама представимо српску националну идеологију, тако да се они на следећим и на свим наредним изборима одлуче да гласају за Српску радикалну странку. Тај посао уопште није лак. Ми данас, у ери глобалних комуникација, информатичке технологије, у време када је свет постао глобално село, у условима када светом доминира једна велика суперсила, Сједињене Америчке Државе, морамо да пронађемо начин да српска национална идеологија, да идеологија српског национализма постане прихватљива за људе који живе у 21. веку. Ви имате обавезу да убедите младе људе, који можда говоре један или више светских језика, који сурфују по интернету, који имају пријатеље на разним меридијанима света, да је баш српска национална мисао и да је идеологија и програм Српске радикалне странке најбољи за њих, за њихове родитеље и за њихову децу. Тај посао уопште није лак, али ми смо се тог посла прихватили, јер нема никог другог, ни у Србији, ни у Црној Гори, ни у Републици Српској, да на аутентичан начин сведочи о српским националним интересима сем Српске радикалне странке. У кога гледамо пре свега у тој борби за српске националне интересе? Гледамо у исту ону државу у коју су гледали и Карађорђе и Никола Пашић. Када је започео Први српски устанак, прво што је урадио Карађорђе, послао је делегацију на челу са протом Матејом Ненадовићем у Русију. Никола Пашић и српска влада и српска војска на почетку Првог светског рата били би дефинитивно изгубљени да руски цар Николај Други није запретио Енглеској и Француској: „Склопићу сепаратни мир са Немачком уколико не помогнете Србији и уколико изнуреној српској војсци не дате довољан број бродова да дође у Грчку да формира Солунски фронт и да онда сви заједно задамо ударац централним силама“. У ту велику братску Русију гледамо и ми данас. Гледамо у државу у коју је некада ишао и Његош из српске Црне Горе и пошто је био висок, стасит, руски цар му је рекао: „Господине Његош, ви сте виши од мене“, а онда је Његош на онај свој мудар, филозофски начин одговорио: „Само је Бог виши од руског цара и од Русије“. У тој држави ми данас налазимо наду да ће да помогну Србији, да ће да

помогну српском народу и да ће да помогну председнику Српске радикалне странке, Војиславу Шешељу, да се што пре врати у Србију као слободан човек, јер као што сви ми који седимо овде, тако и Руска Федерација зна да нема већих пријатеља Русије на Балкану од Срба. Сви остали су или чланови НАТО пакта или ће то ускоро да постану. Једино острво на Балкану где се још увек како-тако вијори застава слободе, где још увек постоји жеља да се сарађује са Руском Федерацијом и на политичком, и на економском, и на научно-технолошком и на војном плану, јесте Србија, а нема друге политичке странке у тој и таквој Србији која је спремна на свеобухватну сарадњу са Руском Федерацијом сем Српске радикалне странке.

Наравно, ја се наддам, као што се и сви ви надате, да је ово последњи конгрес кога одржавамо без нашег председника др Војислава Шешеља, да ће први наредни конгрес бити одржан у његовом присуству. И наравно, наддам се, као што се и сви ви надате, да ће повратак Војислава Шешеља да значи не само слободу за њега лично, него и за Србију и за Црну Гору и за Републику Српску, али и за Републику Српску Крајину, коју је актуелни режим очигледно заборавио, да ће Србија поново постати здрава и јака, да ће постати матица свих Срба и да ће се коначно остварити сан свих српских родољуба, од Светог Саве до Војислава Шешеља, а то је уједињено Српство у слободној и великој Србији! Живела Велика Србија! Слобода Шешељу!

За јаку Републику Српску

Председник Српске радикалне странке др Војислав Шешељ из Републике Српске Мирко Благојевић нагласио је да странка никада није гласала ни за једну одлуку којом се одузимају надлежности Републике Српске прописане Дејтонским споразумом и уставом БиХ.

Мирко Благојевић: Браћо и сестре, господе делегати, говорећи о стању Српске радикалне странке др Војислав Шешељ морам искрено рећи, али и бити поштен према члановима странке у Републици Српској, морам рећи оно што сте давно чули и ранијих времена: да, тачно је, ми смо десетковани, али рачунајте на нас као да смо у пуном саставу. Морам да кажем да амбијент у којем делујемо није наклоњен српским радикалима у Републици Српској. Постоји много политичких партија које имају циљ као и ми, да дођу на власт. Међутим, те друге политичке партије то раде често и на нечестан начин, али имају један други задатак, да спрече Шешељеве радикале да дођу на власт. То им је најважнији

циљ. Од 1996. године па на овамо ми смо имали посланике у Народној скупштини Републике Српске и у парламенту Босне и Херцеговине, имали смо шест, имали смо петнаест, имали смо једанаест, имали смо четири, али никада нисмо имали шансу да дођемо на власт, јер су ови испуњавали налоге западних дипломата – спречити долазак Шешељевих радикала на власт. У таквом амбијенту, морам да кажем да сам поносан на оно што имамо данас у Републици Српској. Резултати које ћемо остварити биће скромни, али ми истрајавамо на принципима идеологије нашег председника др Војислава Шешеља. Ми у политичком дјеловању у Републици Српској нисмо направили ниједну политичку грешку, а поготово не политичку грешку према Републици Српској и српском народу, са поносом кажем. Чујете ви често како се нешто дешава тамо са Републиком Српском, али морамо да кажемо да ниједну одлуку о слабљењу ентитета Републике Српске и преносу на надлежности на ниво Босне и Херцеговине није донио окупатор ни високи представник, за све су то гласали представници српских политичких партија. Српска демократска странка, као највећа издајничка партија у Републици Српској тренутно, ПДП и странка Милорада Додика, за све су они то гласали. Са поносом истичемо, и ми смо учествовали, имали смо могућности да гласамо или не гласамо, ни за једно нисмо гласали, ниједан наш посланик, и то са поносом свугде истичите. Имали смо понуда, пријетили су нам, уцјењивали су нас, али смо издржали све.

Са поносом могу да кажем да данас имамо онај дејтонски устав, Анекс 4 Дејтонског мировног споразума је. Устав Босне и Херцеговине. То је устав који по први пут после хиљаду година омогућава српском народу западно од реке Дрине да одлучује о својој судбини равноправно са друга два народа. Захваљујући Српској радикалној странци др Војислав Шешељ, и у то време само једном посланику, сачуван је тај устав. Сачуван је тај устав и данас имамо ситуацију да оно што ми нисмо хтјели у априлу 2006. године, данас неће ниједна српска политичка партија. Ваљда што је време избора, па зато неће. За разлику од њих, ми се понашамо исто, јер покушавамо да личимо на нашег председника, који се исто понашао у време када ће отићи у зенички затвор и након изласка из зеничког затвора, у време одласка у Милошевићеве затворе и након изласка из Милошевићевих затвора, у време када је отишао у Хаг и данас у Хагу. И ми, који смо верни нашем председнику, покушавамо тако да се понашамо. И зато у Републици Српској са поносом говоримо да смо најбољи и да само од нас зависи будућност Републике Српске, јер

имамо председника, имамо идеологију. Наша идеологија је препознатљива. Због наше идеологије многи од нас су страдали. Због наше идеологије су нас исмијавали наши, ево овде у Србији, политички противници. Каква црна Русија, каква Кина, каква арапски свет, треба да знате, да вас само подсетим, ви то боље знате од мене, 4. априла, на Васкрс, Тадић је био са Гадафијем у Либији и захваљивао се председнику Либије на подршци српском народу, а поготово на ситуацији да Либија није признала Косово. Три дана након тога, 7. априла, Дијана Драгутиновић је потписала најбољи кредитни споразум Србија–Руска Федерација о помоћи Србији са Русијом, а 17. априла градоначелник Београда и председник Владе Србије потписују споразум са Кинезима о изградњи моста Земун–Борча. А то је идеологија нашег председника. И зато смо ми, Шешељеви радикали, најбољи. Зато смо најбољи.

Морам да кажем да се поред наше идеологије данас појављује једна нова идеологија коју прихвата већина Срба а и ми српски радикали, а то је: да би српском народу било боље, да бисмо се почели уздизати, да бисмо се почели економски опорављати, да би се зауставио суноврат Србије, да би се зауставило распарчавање Србије, мора из Хага да се врати др Војислав Шешељ. Он мора да дође да би се све ово зауставило. Нема српском народу спаса у овом моменту без повратка др Војислава Шешеља, свидело се то некоме или не свидело. И зато, у нади да је ово не задњи конгрес, већ задњи озбиљнији скуп радикала без нашег председника др Војислава Шешеља, ја вас поздрављам нашим традиционалним поздравом – Србија је вечна док су јој деца верна. Живео др Војислав Шешељ! Живела Велика Србија! Слобода др Војиславу Шешељу!

Радикали чувају српство у Црној Гори

Председник Извршног одбора Странке српских радикала у Црној Гори, Видосава Остојић истакла је да радикали у опстају у тешким условима и, пркосећи душманима, бране част и наслеђе.

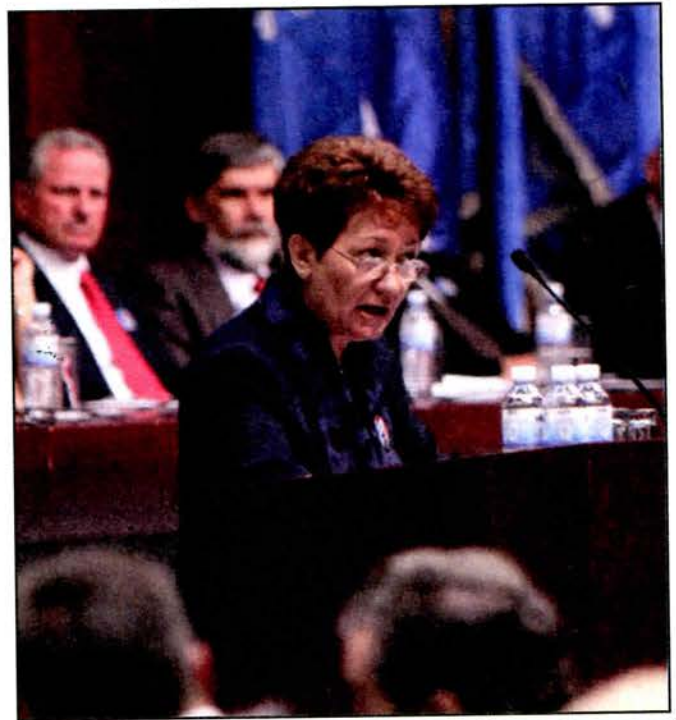
Видосава Остојић: Редовно нам уништавају и отимају све што нам је Бог дао и преци оставили. Редовно све отуштају са посла, Србе дискриминишу при запошљавању, а оне Србе који имају какав-такав посао уцењују, не би ли их натјерали да напусте. Редовно нападају на српске светиње и крвнички прогањају српски језик, правећи од њега карикатуру. Много више воле српске душмане него Србе. Редовно Србији чине зло а Црној Гори црни образ на лице навлаче, честитајући српским непријатељима отето Косово. Систематски уништавају школски систем, како би нашу паметну омладину што више заглупили. Очајнички се копрцају у кризи идентитета и зато желе да асимилују преостале Србе, како их више не би имао ко подсећати на оно ко су били. Стога тихо али сигурно асимилацију спроводе преко школског система и преко ђачких свједочанстава. Редовно се школују у Београду о трошку Срба из Србије и редовно се лијече у том истом Београду о трошку Срба из Црне Горе. Редовно радикалима измишљају прекршаје и уредно им шаљу судске позиве. И пошто све редовне учинке црногорског режима према српском народу не можемо набројати, укратко, редовно му чине све што их западне, не би ли Црну Гору расрбили и покатоличили.

Шта чини такозвана просрпска опозиција у Црној Гори? Она се такође труди да код својих западних газда оправда наплаћене преузете обавезе. Из тих разлога их, и јавно то признају, не интересују идентитетска питања српског народа у Црној Гори. Веле, није важно ко сте, како се крстите, како вам се језик зове, какви су вам застава, грб и химна, Запад вас, кажу наши „просрби“, неће тако гладне, голе и босе, морате се мало упростојити, кажу, да би вас западни империјалисти запослили као светске слуге. Стога се лидери назови-опозиције труде да побољшају стандард осиромашеном српском народу. Из тих разлога пред сваке изборе све учине

да поново сами ускоче у профитабилне посланичке клупе. Из тих разлога понизно скуте љубе НАТО-вцима, гурајући се ко ће прије од њих отворити радну књижицу у некој НАТО злочиначкој комисији. Из тих разлога, и то јавно признају, морају да униште српске радикале у Црној Гори. „Ми морамо уништити ове што се држе тврде идеологије српског национализма, јер су они патриоте“, кажу гласно квази-Срби у лику лидера „просрпске“ опозиције, а патриоте су у свакој земљи највећа сметња окупацији те земље, знају они то добро.

Шта онда у свему томе раде српски радикали у Црној Гори? Радикали се челиче између чекића званог антисрпски режим и наковња званог антисрпска опозиција. Редовно реагујемо саопштењима на све аномалије и неправде које и анти-Срби и про-Срби чине српском народу и редовно нам дневни билтени и једних и других одбијају то објавити. Редовно се одазивамо њиховим судским позивима и редовно им глобе плаћамо. Максимално смо се заложили да све општинске одборе организујемо како треба и учинићемо све да странка у Црној Гори свог председника дочека на чврстом темељу. Дакле, иако у тешким условима, српски радикали постоје, опстају и пркосе душманима и бране нападнути и прогоњени српски језик, јер знају српски радикали да чувајући част и чистоту највишег наслеђа, језика, чувају памет и здравље. Својим достојанственим и непоткупљивим држањем, српски радикали ремете нечисту савјест уновченим просрпским лидерима, који би, да нас нема, Србе завели за Голеч планину. До сад су српски радикали до зоре чекали пренос хашког суђења, да виде свог председника и да се уз њега охрабре, и да, иако звучи парадоксално, уз њега опусте свој затегнути нервни систем. Сада српски радикали чекају глас о повратку у отаџбину човјека који је сам побиедио нови светски поредак и кроз џиновска врата ушао у светску историју. Чекају повратак свог председника Војислава Шешеља, којим се бескрајно поносе. И поносе се што живе у колевци Немањиној, што одњиха Светог Саву, иако јој трули Запад клијештима држи главу. Велики поздрав и брз повратак у отаџбину најслободнијем човјеку на планети Земљи, Војиславу Шешељу!

На крају конгреса генерални секретар странке Елена Божић-Талијан прочитала је Резолуцију странке о осуди режимске политике по питању Косова и Метохије коју су делегати затим једногласно усвојили.

Резолуција Осмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке о осуди режимске политике по питању Косова и Метохије

Делегати Осмог отаџбинског конгреса Српске радикалне странке једногласно су усвојили Резолуцију о осуди режимске политике по питању Косова и Метохије. У Резолуцији се констатује да је читава Србија данас под окупацијом јер је Тадићев режим потпуно у рукама Брисела и Вашингтона, као и да се испуњавање захтева ЕУ и прихватање редефинисане Резолуције о Косову не може другачије назвати него чином капитулације. СРС сматра да се Тадићев режим јасно определио за поданичку и слугерањску политику, а пропустио је историјску шансу да уз подршку Русије и Кине одбрани легитимне државне и националне интересе, оцењује се у Резолуцији. Српска радикална странка у Резолуцији наглашава да је изричито против ЕУ и НАТО-а, који воде отворено непријатељску политику према Србији. У безбедносном смислу залаже се да Србија постане чланица Организације договора о колективној безбедности (ОДКБ) и да добије статус посматрача у Шангајској организацији. У Резолуцији се закључује да Србија мора да се окрене својим традиционалним пријатељима и интегративним процесима на истоку које предводи Руска Федерација.

У наставку текст резолуције објављујемо у целини:

Прозападна политика режима Бориса Тадића бацила је Србију на колена. Србија је данас под својеврсном окупацијом јер је Тадићев режим потпуно у рукама Брисела и Вашингтона и нашем државом управљају ови центри моћи.

Тадић је, обмањивањем грађана о наводном „искреном пријатељству“ са Сједињеним Америчким Државама (САД)

и о „путу без алтернативе“ у Европску унију (ЕУ), Србији за- дао историјски ударац, угрозио виталне државне и националне интересе, и довео земљу у крајње понижавајући положај.

Српска радикална странка је изричито против Европске Уније и НАТО-а, који воде отворену непријатељску политику према нашој земљи. Србији је доста понижавања.

Српска радикална странка најоштрије осуђује Тадићев режим због срамног и капитулантског прихватања захтева Европске уније и измене резолуције о Косову у Генералној скупштини Уједињених нација. Редефинисана резолуција о Косову не може се другачије назвати него чином капитулације.

Оно што Тадић и представници власти називају „компромисом са Европском унијом“ представља одрицање од Косова и Метохије.

Ово испуњавање захтева Брисела, оличено у Редефинисаном предлогу резолуције о Косову, значи да је Тадићев режим пристао да фактички призна независност Косова.

У Редефинисаном предлогу резолуције избачена је формулација да „једностран сецесија не може бити прихватљив начин за решавање територијалних питања“, а то значи да Србија више не оспорава једнострану сецесију Косова и Метохије.

Преиначеним текстом резолуције власт је прихватила да се решавање питања Косова и Метохије измести из Уједињених нација и да се решава под капом Брисела.

У Редифинисаном предлогу резолуције избачена је формулација да се „стране позивају да пронађу узајамно прихватљиво решење за сва отворена питања путем мирног дијалога“, која је подразумевала и разговор о статусу, већ се прихвата процес дијалога под окриљем Европске уније који се тиче сарадње и решавања тзв. практичних и животних питања.

То што је Тадић прихватио да Београд и Приштина почну преговоре о решавању тзв. практичних и животних питања представља фактичко признање независности Косова, јер то значи одустајање од решавања питања статуса Косова и Метохије у складу са Резолуцијом 1244 и Уставом Републике Србије, а то је да је Косово и Метохија саставни део Републике Србије.

Сада треба очекивати талас признања независности, с тим што сада наша држава више нема упориште да се против тим признањима. Све оне земље које су се одупирале притисцима Сједињених Америчких Држава, сада више немају разлога да то чине.

Брисел и Вашингтон су остварили свој циљ, јер је Тадићев режим подлегао притисцима и спреман је да корак по корак прихвати тзв. нову реалност, у преводу независно Косово. Као врхунац понижавања Србије, најављено је да Брисел очекује да Тадић води преговоре директно са Тачијем. Тачи, који има подршку и Вашингтона и Брисела, нема намеру да разговара о статусу јер је то за њих решено питање.

Када Београд почне да решава тзв. практична и животна питања у договору са сецесионистима, после више никоме неће бити важно да ли је Србија де јуре признала Косово или није, јер је „чињенично“, „у пракси“ то урадила, и тиме је прича о Косову и Метохији завршена. Уосталом, нико и не тражи од Србије да званично призна Косово, зато је бесмислено Тадићево инсистирање да редифинисана резолуција не садржи признање Косова, већ Брисел и Вашингтон траже да Србија то уради управо на овај начин, прихватањем независног Косова и сарадњом са независним Косовом.

Тадић сада покушава да оправда капитулантску политику обмањивањем грађана да овај тзв. компромис са Бриселом и Вашингтоном не нарушава наше националне интересе. То је најобичнија лаж. Власт је овим прихватањем захтева Европске уније нанела снажан ударац Србији. Свако друго решење би било боље – и да Србија уопште није

поднела Резолуцију и да је остала при првобитном тексту Резолуције а да он није био изгласан.

Драгољуб Мићуновић, председник Политичког савета Демократске странке, отворено је најавио на који начин власт планира да брутално прекрши Устав и потврдио да режим води капитулантску политику.

Мићуновићева изјава, у којој истиче да „после доношења Резолуције у Уједињеним нацијама можемо отворити питање севера Косова – да ли је могуће одвајање тог дела или његова пуна аутономија“, представља отворено признање лажне државе Косово.

Српска радикална странка најоштрије упозорава Тадића да ће због кривичног дела признавања капитулације или окупације, кад-тад, морати да одговара.

Српска радикална странка непрестано алармира јавност да се процес дезинтеграције Србије који спроводи Запад не зауставља са Косовом и Метохијом. Запад неће одустати ни од Војводине нити од Рашке области. То је још 2007. године најавио тадашњи амбасадор Немачке у Србији, Андреас Цобел, као што је тада најавио и могућност да Србија уђе у Европску унију за 20 до 25 година, што значи негде између 2027. и 2032. године.

Европска унија, која је већ у кризи, до тада вероватно неће више ни постојати. У међувремену, у Европској унији се отворено говори да се након пријема Хрватске одустане од даљег проширења на југоисток Европе. И упркос свему, Тадићев режим наставља да иде овим самоубилачким путем. Ако Србија не напусти прозападну политику и не одупре се Вашингтону и Бриселу који нам комадају државу, питање је шта ће од Србије уопште остати.

Расим Љајић је тада, 2007. године, одлучно демантовао Цобела и тврдио је да „не постоји никаква могућност дестабилизације Санџака и радикализације политичких захтева у том региону јер су Косово и Санџак неупоредиве ситуације“. А погледајте ситуацију у Рашкој области само три године касније.

Данас је Зукорлић тај инструмент у рукама западних сила и у том смислу треба тумачити његове покушаје да се интернационализује питање Рашке и положај муслимана.

Тадићева катастрофална политика, увлачење Турске и допуштање да се меша у унутрашњу политику Србије, изазвала је додатне тензије у тој области. Тадић не само да на овај начин угрожава наше националне интересе, него је себи дозволио да потписивањем срамне Истанбулске декларације ослаби позицију Републике Српске у Босни и Херцеговини. Све ово је контекст у коме треба посматрати и недавне инциденте у Новом Пазару.

Српска радикална странка сматра да се Тадићев режим јасно определио за понижавајућу слугерањску политику, а пропустио је историјску шансу да уз подршку Русије и Кине одбрани легитимне државне и националне интересе и да на тај начин Србију постави у позицију озбиљног и значајног фактора на Балкану. Актуелна власт је потпуно неспособна да води земљу. Тадић је Србију бацио под ноге Бриселу и Вашингтону, и под овим режимом процес распарчавања државе само ће се наставити.

Тадићев режим је земљу урушио територијално и довео је до економског и социјалног краха. И што је најгоре, нема никакве одговорности за погрешне потезе, за обмањивање грађана.

Нашом земљом владају амерички и британски интереси, интереси крупног капитала – тајкуна. Апсолутно су маргинализовани интереси грађана, интереси обичног човека. Тадићев режим је створио армију незапослених, сиромашних, ојађених и понижених.

Ова владајућа коалиција до сада је испунила све захтеве који су стигли са Запада, а нема ни помака када је у питању побољшање стандарда грађана. Напротив, само суноврат!

Поред територијалног и економског урушавања земље, Тадићев режим систематски разара политички и уставни систем Републике Србије. Тако су, између осталог, отели и посланичке мандате Српске радикалне странке, легализовали ту крађу и формирали марионетску посланичку групу.

Српска радикална странка сматра да је једини пут који омогућава Србији да опстане сарадња са Русијом, Кином и државама које неће вршити никакав политички притисак на Србију или захтевати било шта што је противно интересима наше државе и, што је посебно важно, неће се мешати у унутрашње ствари Србије.

Српска радикална странка се најоштрије противи уласку у НАТО. Тадићев режим обмањује грађане да Србија своју пуну безбедност може да оствари једино као чланица НАТО-а, и то у ситуацији када нам Алијанса, снагом свог оружја, отима Косово и Метохију.

Данас на значају све више добијају институционализовани регионални системи евроазијске колективне безбедности, попут Шангајске организације за сарадњу коју предводе Кина и Русија, а која има и своје војно крило, и Организације договора о колективној безбедности (ОДКБ у даљем тексту), која је позната и као „мали НАТО“.

Српска радикална странка се залаже да Србија постане чланица ОДКБ-а и да добије статус посматрача у Шангајској организацији.

Србија је, мада се то званично никако не признаје, од 2000. године под пуним протекторатом и војном контролом Сједињених Америчких Држава и НАТО-а, а њена безбедност не да се није побољшала, већ је драстично погоршана насилним прекрајањем Резолуције 1244 Савета безбедности Уједињених нација од стране Вашингтона и Брисела. Да би ојачала своју безбедност, чији је најзначајнији елемент територијална целовитост, Србија мора да успостави значајну сарадњу са другим системима регионалне безбедности који се залажу за поштовање међународног права и који не подржавају сецесију Косова и Метохије.

Отимање дела територије је свуда у свету најтежи облик угрожавања безбедности сваке земље.

Једино извлачењем из чврстог стиска НАТО клешта и паралелним повезивањем и успостављањем сарадње и са другим регионалним организацијама колективне безбедности, Србија може створити услове да из пасивне, губитничке, пређе у активну безбедносну политику.

За вођење такве диверзификоване одбрамбене и безбедносне политике тренутно најбољи партнер може бити ОДКБ, из више разлога. Русија која предводи ОДКБ је најснажнији савезник Србије у одбрани Косова и Метохије. ОДКБ, за разлику од НАТО-а који насилно крши норме међународног права, своје деловање искључиво темељи на неспорном поштовању међународног права које, између осталог, не дозвољава насилно прекрајање међународно признатих граница држава преко аката сецесије. ОДКБ има изостанат третман, односно легитимитет, у Уједињеним нацијама као и НАТО. ОДКБ је знатно пре НАТО-а прилагодио своју организацију и циљеве одговорима на савремене изазове безбедности, попут међународног тероризма, борбе против илегалне трговине наркотицима, ширења оружја за масовно уништење и друго. ОДКБ учествује, заједно са другим државама и међународним организацијама, у стварању система колективне безбедности у Европи и Азији. ОДКБ своје постојање и деловање заснива на члану 51. Статута Уједињених нација, којим је дефинисано право на колективну одбрану.

Стратешки циљ ОДКБ је „успостављање праведног демократског светског поретка, у чијој основи треба да буду принцип врховности међународног права, узајамно уважавање интереса и обезбеђење исте безбедности за све државе“.

Српска радикална странка сматра да Србија мора да се окрене својим традиционалним пријатељима и интегративним процесима на истоку које предводи Руска Федерација, а то је и једини начин да опстане.

Војислав Шешељ

званична интернет презентација

Започела је осма година тамновања председника Српске радикалне странке, проф. др Војислава Шешеља у Хагу. О кафкијанском процесу века, у коме данас једини политички затвореник у Европи, упркос флагрантном кршењу његових људских и процесних права какво цивилизовани свет не познаје, успева да разори оптужницу, осујети покушај фалсификовања српске историје и разобличи лице и наличје глобализма, можете да се информисете на интернет адреси www.vseselj.com.

На интернет презентацији проф. др Војислава Шешеља можете прочитати и коментарисати најновије вести, видети најаве догађаја, погледати и преузети видео записе са суђења, прочитати поднеске, транскрипте статусних конференција и упознати се са активностима Тима који помаже одбрану др Шешеља.

Сви посетиоци сајта могу бесплатно преузети електронске верзије књига проф. др Војислава Шешеља, међу којима су капитална научна дела „Идеологија српског национализма“ и „Римокатолички злочиначки пројекат вештачке хрватске нације“.

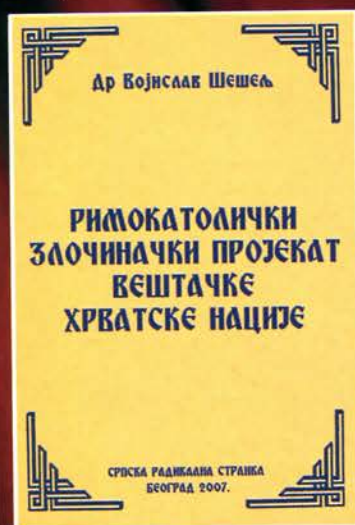
www.vseselj.com

НАУЧНИ РАДОВИ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири капиталне књиге проф. др Војислава Шешеља у којима су објављене чињенице о Римокатоличкој цркви и Хрватима, антисрпској природи Хашког трибунала, као и циљеви и морални судови српског национализма.

ТАЈНИ ДОКУМЕНТИ СЛУЖБЕ ДРЖАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ О ПРАЋЕЊУ ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

Четири тома документације Службе државне безбедности која је интезивно праћила др Шешеља од 1982. до 2003. године. Садржај ових тајних докумената показује Шешељево одлучну дисидентску борбу за демократизацију друштва, као и његову изванредну антиципацију догађаја на које је благовремено упозоравао.

Једини досије који је доступан јавности, сви остали политичари су после петооктобарског пуча узели своје досијее из Службе само да би их склонили од очију јавности.

